Primū cōſiliū dn̄i Alexādri de Neuo Vincētini .iur̄ vtriuſq̄ doctor̄ .cōtra iudeos fenerantes.

In nomīe dn̄i nr̄i ieſu xp̄i eiuſq̄ glorioſiſſime matris v̄ginis Marie. glorioſi doctor̄ Hieronymi. ceterorꝝ doctorꝝ eccl̄ie. totiuſq̄ celeſtis curie. Amen.

In caſu in q̄ reqſitus fui ut cō ſiliū edā ſola dubia deſignabo. qa ex ipſis ↄp̄rehendet̄ caſus figuratio. Quinq̄ ḡ ſunt dubia. ¶ Primū an peccēt iudei fenerando xp̄ianis. ¶ Secūdū. An eccl̄ia de h̄ pctō ſe debeat īpe dire. ¶ Tertiū. An eccl̄ia debeat tolerare uel ↄſentire huic pctō ꝑpt maius malū vitandū uel ꝑpt mai⁹ bonū qđ exīde ↄ̄iſiſt̄ ſeq ſperat̄. ¶ Quartū. An p̄ncipes ſcl̄ares uel coītates uel cōſilia ciuitatū poſſint iudeis dare licētiā fenerādi. ul̄ cū iudeis poſſint paciſci ut feneren̄t xp̄ianis cā maior̄ mali vitādi. uel boni qđ exīde ſeq p̄ōt. ⁊ an ꝑpt h̄ incidāt in penā cle. vnice. de vſur̄. ⁊ c. i. eo. ti. li⁰ 6⁰. ⁊ ī alias penas ī iure exp̄ſſas. ¶ Quītū ⁊ vltimū. An papa ex cauſis p̄dictis poſſit cōcedē coītatibus uel ciuitatib⁹ ut ex diſpenſatione ap̄l̄ica ↄducāt iudeos ad fenerādū faciendo cū eis pacta ꝑut ↄſueuerūt.

¶ Primū dubium.

Glorioſiſſimi redēptoris noīe repetito. q̄ ad p̄mū dubiū .s. an iudei peccēt fenerādo xp̄ianis. Btūs Tho. ſcđa ſcđe. q. 78. arti. p̄. ⁊ oēs theologi tenēt q̄ ſic. Idē tenꝫ Hoſti. ī ſūma de vſur̄. §. an aliq̄ cāu. v̄. 8⁰. Idē tenet Io. an. in. c. ↄqueſt⁹. đ vſur̄. Idēꝫ tenet Hur. Cardi. et coīter oēs doctores. in dcō. c. cōqueſt⁹. Idē tenet Archi. ⁊ Io. de fantucijs. ī. c. ab illo. 14. q. 4. ⁊ Ray. in ſūma đ vſur̄. ⁊ ē coīs opīo theologorū ⁊ canōiſtarꝝ. Sꝫ aliq doctores nr̄i tp̄is neſcio q̄ ſpū ducti nō ſūt veriti conſulere q̄ iudei abſq̄ pctō poſſint vſuras recip̄e a xp̄ianis. Nec ſe ab h̄ retraxerūt ꝑpter auctoritatē theologorꝝ ⁊ canōiſtarꝝ q ſūt ſūme auctoritat̄. cū eorꝝ dcā ut autentica ī iudicijs allegent̄. ⁊ ſ̄m ip̄a cauſe decidāt̄. Et qbuſdā falſis rōnib⁹ inherētes dicta maiorꝝ ⁊ doctorꝝ nō ſequētes. Dicunt enī iudeos licite fenerari xp̄ianis. et allegant Deut⁰. 23. c. vbi Moyſes dic̄. Nō feneraber̄ fratri tuo pecuniā ul̄ aliā rē ſ̄ alieno. Itē allegāt c. ab illo. 14. q. 4. vbi videt̄ probari q̄ vſure ab hoſtib⁹ licite exigāt̄. Allegāt etiā. c. quāto. đ vſur̄. vbi ſolū vſure ī moderate vident̄ ꝓhiberi iudeis. Sꝫ iſte rōnes parꝝ valent. Nec obſtat auctoritas Moyſi ſ̄. all̄ata. qa ſ̄m beatuꝫ Tho. qn̄ Moyſes ↄceſſit iudeis vſuras exigē fuit ↄp̄atiua p̄miſſio ad vitādū mai⁹ malū. s. ne a iudeis deū colētib⁹ vſuras accip̄ent ꝑpt auariciā cui dediti erāt. Nā iudei recipiebāt vſuras a iudeis ⁊ a gētib⁹. vn̄ Moyſes ut reſtrīgeret eorꝝ auariciā ꝓ p̄te vidēs q̄ ip̄aꝫ in totū nō poterat coercere. p̄miſit ut vſuras exigerēt a gētib⁹. ut ex h̄ ceſſarent exigē a iudeis. Naꝫ vbi qs inter duo mala ē īplicit⁹ ita q̄ alterꝝ oīo eſt factur⁹. ↄſulendū eſt ei ut poti⁹ faciat min⁹ malū ⁊ euitet mai⁹. ut dīc tex. 13. diſ. nerui. Vn̄ alibi dīc tex. q̄ ſi vn⁹ ē parat⁹ facē hōicidiū niſi ↄmittat adulteriū. puta dīc ſe victum tāta paſſiōe amor̄ ut non poſſit vitare adulteriuꝫ niſi adulterā interficiat. ↄſulēdū ē ei ut faciat adulteriū. qđ eſt min⁹ pctm̄ q̄ hōicidiū. ut dīc tex. 33. q. 2. ſi qđ veri⁹ Vn̄ iſta ↄp̄atiua p̄miſſio nō excuſauit

A

a pc̄tō.ut in iuribꝰ ſ̄.allegatꝭ.Et hͦ di
cūt doctores theologi.p̄ſertī; beatus
Tho.7 doctores canōiſte.Et eadē rōe
pmiſit Moyſes iudeis repudiū ut eui
tarēt hōicidiū;.Aliud enī ē p̄cipe.ali
ud pmittē.qđ enī pmittimꝰ nolētes
ↄcedimꝰ.qa malas hōīu; voluntates
ad plenū cohibē nō poſſumꝰ.Et ſic di
cit ſanctꝰ Jo.Criſoꝰ.cuiꝰ tex.ponit̄.31.
q.i.hac rōne.Vn̄ glo.notabil̄ in dcō
c.fi.dic.ꝙ ↄpatiua pmiſſio potiꝰ dr̄ to
lerātia ꝙ̄ pmiſſio.Vn̄ dic canō ꝙ ea q̄
pmittimꝰ n̄ approbamꝰ.ut dcō.c.hac
rōne.Et ſ̄m hāc pmiſſionē dicunt de
cretales ꝙ multa p patiētiā tolerāt̄ q̄
ſi ī iudiciū deduceremꝰ caſſarent̄.ut ī
c.cū iā dudū.de p̄ben.Iſta ſūt verba
glo.p̄allegate.cū qua trāſit ibi Archi.
7 Jo.đ fantuciꝭs.Et ſ̄m iſtā ſolutiōe;
btī Tho.cū qua trāſeūt cōit̄ canōiſte.
dicēdū ē ꝙ ſi Moyſes potuiſſet ī totū
arcē iudeos a fenerādo.nullo mō per
miſiſſet.Et iō vbi iudei pn̄t ꝓhiberi a
fenerando debent ꝓhiberi ne dent ad
vſuras.qđ fieri poteſt in terris xp̄ia
noꝝ ī qbꝰ ſūt iudei.Nā pn̄t dn̄i illaꝝ
in totū arcē iudeos a fenerādo.7 ſi to
to eoꝝ auariciā cohibē.Vn̄ debēt p̄n
cipes xp̄iani eis intdicē ne dēt ad vſu
ras.cū ceſſet cā ꝓpt quā Moyſes pmi
ſit iudeis fenerari.Alij aūt theologi
alit̄ ſoluūt.dicētes ꝙ illa acceptio vſu
re a gētilibꝰ int̄ q̊s iudei habitabāt po
tius erat ſue rei recupatio ꝙ̄ vſura.qa
tota illa t̄ra iudeis data fuit a dn̄o.7 ī
iuſte poſſidebat̄ a gētibꝰ.7 ſic iudei fe
nerādo gētibꝰ nō accipiebāt alienū ſ̄
ſuū uel qđ eis debebat̄.nā vbi qs ten;
meū ul̄ mihi debitu;.ſi nō poſſū illud
p via; iuđ recupare.poſſū fenerari illi
q tenet illud illicite.7 vſuras ab eo re
cipe vſq; ad ea; ꝙ̄titatē q̄ mihi debet̄.
ul̄ vſq; ad eiꝰ extimatiōe;.ſicut 7 poſſē

furari.de q̊ p Inno.7 doc.in.c.oli;.de
reſti.ſpol̄.S; qcqd ſit Moyſes pꝰea re
uocauit pmiſſionē fenerādi facta; iu
deis.ut p; Deut.° 28.° ca.° vbi dr̄.Fene
raberiſ gētibꝰ multiſ 7 ip̄e a nullo fenus
accipies.Et ī eodē ca.° vltra mediū dr̄
Aduena fenerabit tibi.tu aūt nō fene
rabis ei.Et forte ꝓpt̄ hͦ verior ē ſolu
tio btī Tho.ad p̄mā auctoritatē alle
gatā.qa ſi illa permiſſio fuiſſet licita:
Moyſes pꝰea non reuocaſſet.Vn̄ alij
theologi dicūt eē v̄iorē ſolutionē btī
Tho.ad p̄mā auctoritatē ſ̄.allegata;.
ſ̄ nō inſiſto.ex q̊ apparet illā pmiſſiōe;
fuiſſe pꝰea p Moyſen reuocatā.Et eti
am ē determinatū p ius canōicu;.Nam
iudei fenerātes xp̄ianis cōpellēdi ſūt
vſuras remittē ipſis.ut in.c.pꝰ miſe
rabilē.de vſuriſ.Vn̄ cū ↄpellant̄ remit
tere p; ꝙ illicite recipiūt.Nā lucꝝ lici
tū nemini ē auferēdū.imo illud qđ ē
illicite acqſitū in rēdu; pōt licite retine
ri.puta qn̄ lucꝝ ē illicitū reſpcū nego
ciatiōis.tn̄ abſq; aliq̄ fraude ul̄ rapia
ul̄ calūnia alteriꝰ acqſitū.ut dic Inno.
in.c.qa plerīq;.đ īmu.ec.Et ibi plene
examinat̄ an 7 qn̄ illicite acqſitū ſit re
ſtituēdū.de q̊ etiā in.c.ex trāſmiſſa.
de decimis.vbi bona glo.7.14.q.5.in
ſūma.Cū ḡ iudeꝰ fenerās xp̄iano vſu
ras ei reſtituē teneat̄ ul̄ remittē.ut in
dcō.c.pꝰ miſerabilē.p; ꝙ receptio vſu
re oī reſpcū ē illicita.s.rā reſpectu iu
dei feneranſ ꝙ̄ fraudis q̄ ↄmittit̄.Et
ꝙ vſura ſit oī reſpcū illicita p;.qa vſu
ra dr̄ rapina.ut in.c.ſi qs vſurā.14.q.
4.Nō obſtat.c.ab illo.14.q.4.qui
tex.videt̄ pmittē ꝙ ab hoſte poſſumꝰ
licite vſuras recipe.qa ille tex.h; mul
tos ītellectꝰ q referunt̄ ibi p Archi.et
Jo.đ fantuciꝭs.Vn̄ nō īſiſto etiā rn̄dē
do ad illū tex.S; p̄ſuppoſito ꝙ ab ho
ſtibꝰ qbꝰ licite pn̄t arma īferri poſſint

vſure licite exigi. nõ tñ p h̄ iſert̄ ꝙ iu
dei licite accipiãt vſuras a xp̄ianis. qa
xp̄iani nõ ſũt hoſtes neqꝫ ĩimici iude-
orũ. ĩmo pietas xp̄iana tolerat iudeoſ
ut dĩc tex. ĩ. c. 7 ſi iudeos. in p̄n°. de iu
deis. Prohibẽt̃ etiã xp̄iani ĩferre ĩiuri
as iudeis. ut ĩ. c. ſicut. ꝺ iudeis. cũ ſili-
bus. ĩmo iudei ſũt ciues romani. ut ĩ
l. iudei. cũ. l. ſe. C. ꝺ iudeis. ¶ Ad ali-
ud aũt ꝯtriũ. s. ad. c. q̄ꝫto. de vſurꝫ. vbi
ſolũ vſure ĩmoderate vident̃ ꝓhiberi
exigi a xp̄ianis p iudeos. dicẽduꝫ ẽ ꝙ
ille tex. nõ obſtat. qa nõ ẽ ibi ſumẽdũ
ar. a ꝯtrio ſenſu ne reſultet abſon⁹ ĩtel-
lect⁹. 7 ꝯ illud qꝺ ẽ in iure deciſuꝫ. Ita
dĩc ibi glo. 7 doc. ĩ dcõ. c. q̄ꝫto. Vel alit̃
ſm doc. ille tex. appellat vſuraſ ĩmode
ratas. qa oĩs vſura eſt ĩmoderata cuꝫ
ſit rapina. ut ĩ. c. ſi qs vſuraꝫ. 14. q. 4.
Naꝫ vſure ſũt ĩuẽte arte neqſſima. ut
dĩc tex. 47. diſ. ſicut hi. Et illud. c. q̄ꝫ-
to. cõit̃ p doc. ita intelligit̃. Ideꝫ dicit
Hoſti. ĩ ſũma ꝺ vſurꝫ. §. q̄ pena vſura-
rioꝝ. v°. videt̃ tñ ꝙ iudeus. Vñ mĩme
mutãda ſũt q̄ certã ĩterp̄tatiõeꝫ ſp ha
buerũt. ut ĩ. l. mĩme. ff. ꝺ legibꝫ. Ex q
bus ꝯcludẽdũ vr̃ ſm oĩuꝫ opĩonẽ the
ologoꝝ 7 doctoꝝ iurꝫ canõici ꝙ ñ ſit li
citũ iudeis fenerari xp̄ianis. 7 ꝙ ĩuol
uant̃ crimĩe vſurarĩo. ſicut ſi iudei fe-
nerarent̃ iudeis. Et h̄ de p̄mo dubio.

¶ Secũdũ dubiũ.

Quo ad ſecũdũ. s. vtꝝ eccl̃ia de
beat ſe ĩpedire ꝺ pctõ iudeoꝝ
doc. q ſcripſert̃ ĩ iure canõico
tenet ꝙ ſic. ut pꝫ ĩ dcõ. c. p⁹ miſerabilẽ
de vſurꝫ. vbi p̄cipit̃ oĩbꝫ p̄ncipibꝫ 7 po
teſtatibꝫ ſclaribꝫ ꝙ ꝯpellãt iudeos ad
remittẽdas vſuras xp̄ianis. Et donec
remiſerĩt denegãda ẽ eis coĩo xp̄iano
rũ tã ĩ mercimoniĳs q̄ꝫ in alĳs. Si g̊ ec
cleſia ĩpedit ſe ꝺ pctõ iudeoꝝ feneran
tiũ ut liberẽt xp̄ianos ab vſurꝫ qbꝫ cõ
ceſſerũt pecuniaꝫ mutuo ſub vſurꝫ. ut
pꝫ ĩ dcõ. c. p⁹ miſerabilẽ. forti⁹ dꝫ ſe ĩ-
pedire añ factũ. s. ut ĩt̃dicat̃ iudeis
ne mutuẽt ad vſuras. qa facili⁹ ĩpedi-
unt̃ faciẽda q̄ꝫ tolerãt̃ iã fcã. ut in. c.
queãdmodũ. ꝺ iure iurꝫ. 7 ĩ. l. p̄re furi
oſo. ff. ꝺ his q ſũt ſui uł alie. iurꝫ. Et ut
dixi iſta ẽ coĩſ opĩo doc. q ſcripſert̃ ĩ iu
re canõico. Sꝫ aliq doc. nr̃i tp̄is ut ſ̄. di
xi nõ ſũt veriti ꝯſulẽ ꝙ eccl̃ia ñ debeat
ſe ĩpedire de pctõ iudeoꝝ. qa de his q̄
forꝫ ſũt nihil ad eccl̃iaꝫ ꝑtinet iudicare
ut ĩ. c. multi. 2. q. 1. 7 ĩ. c. q ſincera. 45.
diſ. Sed ſalua eoꝝ reuerẽtia decipiũt̃.
qa ĩmo eccl̃ia ĩpedit ſe ꝺ h̄ pctõ iudeo
rũ. 7 ꝺ h̄ ẽ cãus ĩ dcõ. c. p⁹ miſerabilẽ.
¶ Pr. vbi iude⁹ uł ali⁹ ĩfidelis delinqt
ꝯ legẽ nãe. põt dũmõ det̃ facultas pu
niri a iudice eccl̃iaſtico. Idẽ ſi delĩqt ꝯ
ius dĩnũ q̊ ad p̄cepta moralia. Et hoc
nõbilit̃ dixit Inno. 7 doc. in. c. qꝺ ſuꝑ
his. ꝺ voto. Idẽ tenet Hoſti. Jo. an. 7
coĩter doc. ĩ. c. gaudem⁹. ꝺ diuoꝛ. Di-
cũt. n. ibi ꝙ ſi ĩfidelis ꝯhit mr̃imõiuꝫ
cũ duabꝫ mulieribꝫ eodẽ tp̄e. põt p ec
cleſiã pũiri ſi det̃ facultas. qa p ius di-
uinũ ẽ ꝓhibitũ ꝙ qs ꝯhat mr̃imoniũ
cũ pluribꝫ eodẽ tp̄e. Sꝫ vſura ẽ ꝓhibi
ta a lege nãe. ut pꝫ p ph̄m p̊ polit. vbi
Ar. nulla lege ſcripta artat⁹ ſ ſola du-
ct⁹ nãli rõe lucꝝ vſurariũ ẽ deteſtat⁹.
qꝺ ñ feciſſet niſi act⁹ vſurari⁹ ex nã rei
fuiſſet vitioſus 7 malicia ꝯuolut⁹. hoc
etiã pꝫ. qa certũ ẽ ꝙ rapina ex nã rei ẽ
vitioſa 7 malicia ꝯuoluta. Qui aũt ac
cipit vſurã facit rapinaꝫ. ut dicit ſcũs
Amb°. cui⁹ tex. ponit̃. 14. q. 4. ſi qs vſu
rã. Et alibi dixit idẽ Amb°. vſuras eẽ
ĩuentas arte neqſſima. cui⁹ v̊ba habẽt̃
46. diſ. ſicut hi. hoc etiã ꝓbat̃. 89. diſ.
eĳciẽs. q ẽ tex. ſcĩ Jo. Criſo. Et h̄. s. ꝙ
vſure ſit ꝯ legẽ nãe. tenuit btũs Tho.
ſcꝺa ſcꝺe. q. 78. arti. p̊. 7 h̄ etiã tenuit

diſputādo qdā frat Girard⁹ ꝺ Senis
ſūm⁹ theolog⁹ ac canōiſta. quē Jo. an.
cōmēdat ī mercurialib⁹. ī regula poſ-
ſeſſor. ꝺ re. iur. li° 6°. cui⁹ diſputatiōē
refert ⁊ ſeqt Jo. an. in regula pc̄m̄ in
mercurialib⁹. in 2°. ar. ¶ Itē vſura ē ꝯ
ius dīnū. qa ē ꝓhibita ⁊ ꝑ vet⁹ ⁊ ꝑ no
uū teſtamētū. ut dīc tex. ī. c. ſuꝑ eo. ꝺ
vſuris. Et h̄ etiā alit ꝓbat. Nā vſura
fuit ꝓhibita ꝑ Moyſen. ut pȝ Deut°.
28°. ca°. ⁊ in ps. Dne qs hītabit ī tab-
naculo tuo. ibi. Qui pecuniā ſuā n̄ de
dit ad vſurā. Et ſic ꝑ vet⁹ teſtamētū.
¶ Itē ꝑ euāgeliū ī q dr̄. Mutuū date
nihil in ſpantes. Cū g̊ vſura ſit ꝓhibi
ta vtroqȝ teſtamēto. ut ī dcō. c. ſuꝑ eo.
⁊ auctoritatib⁹ s. allat. dans pecuniā
ad vſurā ꝯmittit ꝯ ius dīnū ꝯtinēs p̄
ceptū morale. g̊ eccl̄ia pōt īpedire infi
delē ne feneret. ⁊ ꝯ facientē ipm̄ pūire.
Et q̄ n̄ date pecuniā ad vſurā ſit p̄ce-
ptū morale ꝺ iure dīno pȝ. qa cōtinet
ī p̄cepto decalogi. ⁊ ꝯtinet ſub illo p̄ce-
pto. Nō furtū facies. nō ꝯcupiſces rē
ꝓximi tui. Nā vſura ē rapina q̄ ē ſpēs
furti. ut dcō. c. ſi qſ vſurā. 14. q. 4. Oīa
enī decē p̄cepta q̄ dedit de⁹ Moyſi ſūt
p̄cepta moralia. qa ꝯcernūt mores ho
minū. ut ꝯſtat ⁊ ꝓbat. 6. diſ. §. is itē.
Qē ius dīnū dr̄ ius nāe. ut nōt. 1. diſ.
ius nāle. ⁊ ſic ius nāle ⁊ ius dīnū idē
ſūt. Ex q̊ ꝯcludo q̄ cū vſura ſit ꝓhibi
ta lege nāe ⁊ iure dīno. eccl̄ia dȝ ſe īpe
dire ꝺ pc̄ō iudei ul̄ alteri⁹ īfidelis fe-
nerātis ſi dat ei facultas puniēdi ul̄ im
pediēdi. iux doctrinā Inno. Hoſti. Jo.
an. ⁊ alioꝝ ſcribētiū ī. c. qꝺ ſuꝑ his. de
voto. ī. c. gaudem⁹. ꝺ diuor. ī. c. ꝯ xp̄i
anos. ꝺ hēti. li° 6°. ¶ Nō obſtat qꝺ al
legāt p̄dci doc. s. q̄ eccl̄ia non debeat
ſe īpedire ꝺ pc̄ō iudeoꝝ cū ad eā nō
ꝑtineat iudicare ꝺ his q̄ foris ſūt. ut ī
c. multi. 2. q. 1. ⁊ ī. c. q ſincera. 45. diſ.

Nā cū reuerētia eoꝝ iuxta illa debēt in
telligi q̄ eccl̄ia n̄ pōt iudicare de his q̄
foris ſūt. q̊ ad h̄ ut penā ſpūalē īfligat.
ul̄ regulas canōicas īponat q̊ ad religi
onē eis īuitis. ut dīc glo. ī. c. iudei. ex
de iudeis. ⁊ Hoſti. ī ſūma ꝺ iudeis. §.
⁊ ī qb⁹ grauēt. v°. qd ſi iude⁹ epī ſb̄di-
tus. Et multi caſus numerāt ꝑ glo. et
doc. ī dcō. c. iudei. in qb⁹ eccl̄ia īpedit
ſe de pc̄tīs iudeoꝝ ⁊ alioꝝ īfideliū. Et
int alios cāus nūerat crimē vſurarū.
Et h̄ q̊ ad ſecundū dubiū.

Tertiū dubiū.

Q Circa tertiū. s. an eccl̄ia debeat
ul̄ tolerare h̄ pc̄m̄. uel ut fiat
ꝯſentire ꝓpt mai⁹ malū vitā
dū. uel ꝓpt mai⁹ bonū qꝺ īnſilr exide
ſeq pōt. doc. canoniſte ⁊ theologi cōit
tenēt q̄ nō. Et ita etiā diſputādo det-
miat p̄dict⁹ frat Girard⁹ de Senis or-
dinis heremitaꝝ. quē refert ⁊ ſeqt Jo.
an. ī mercurialib⁹. ī p̄allegata regula.
pc̄m̄. ī 3°. ar. Sȝ ꝓ hui⁹ rei euidētia ſciē
dū ē q̄ nōnulli nr̄i tp̄is dicūt q̄ ꝓpter
mai⁹ malū vitandū eccl̄ia dȝ tolerare
q̄ iudei fenerent. qa ē min⁹ malū q̄ȝ q̄
paupes ꝑeant fame nō īuenietes q ſi-
bi mutuēt pecūias. Itē ſi iudei n̄ mu
tuarēt ſub vſuris. xp̄iani darēt ad vſu-
rā. Sȝ eſt mai⁹ malū ⁊ pc̄m̄ q̄ xp̄iani
exerceāt vſuras q̄ȝ q̄ iudei exerceant.
Min⁹ aūt malū tolerādū ē ut maius
euitet. 4. diſ. deniqȝ. Hinc eſt q̄ eccl̄ia
tolerat ꝓſtibula ſeu lupanaria ut eui-
tent adulteria ⁊ alia maiora crimīa. ut
dīc glo. ⁊ doc. ī. c. int opa. de ſpōſa. Sȝ ī
h̄ ē cōſiderādū. Nā aliq̄n eadē ꝑſona
ē int duo mala īplicita. puta qa niſi ꝑ
mittat adulteriū faciet hōicidiū. Et h̄
cāu admittit ꝯpēſatio. qa poti⁹ ſibi ꝑ-
mittēdū ē ut faciat min⁹ malū ne faci
at mai⁹. ⁊ ſic ut faciat adultiū qꝺ ē mi
nus malū q̄ȝ hōicidiū. ut ē tex. 33. q. 2.

ſi qꝺ vetiꝰ.et.iʒ.diſ.netui. Aliqñ duo
mala nō cadūt ī eadē pſona ſʒ ī diuer-
ſis.vbi grā.vnꝰ vult interficē hoīeʒ.int
rogat me vbi ſit.nūqd liceat mihi di-
cere mēdaciū.videlʒ ꝙ neſciā vbi ſit.
ad hʼ ut euitetʼ hoīcidiū.cū mendaciuʒ
ſit lōge minꝰ pctm̄ ꝙ̄ hoīcidiū? Et di
cēdū ē ꝙ nō.ut.zz.q.z.c.pmuʒ.⁊.c.
ne qs.ut.14.q.5.forte. Et ſic mihi nō
licet ꝯmittē minꝰ maluʒ ut aliꝰ euitet
maiꝰ.ulʼ ut ꝯſeqt̄ʼ maiꝰ bonū.qa nemo
dʒ aīam ſuā alienis īpendē cōmodis.
Vñ nō dʒ qs ꝯmittē pctm̄ veniale. ut
alius euitet mortale. Hoc vult glo.nō
bilʼ.14.diſ.qꝺ ait. Idē dic Augꝰ.in liᵒ
de mēdacio.cuiꝰ tex.ponitʼ.zz.q.z.c.
pmū.vbi Augꝰ.dic ꝙ ē ꝓhibituʒ dicē
mēdaciū ut alius ab īmūdicia corpali
defendatʼ.i.ne eiꝰ v̊ginitas ulʼ caſtitas
violetʼ. Itē dic ibideʒ Augꝰ ꝙ nō ē lici
tū dicē mēdaciū ut aliꝰ liberetʼ a mor-
te tpali uel eterna.s.ut nō occidatʼ ab
alio.ulʼ ut liberetʼ ab inferno.⁊ tñ tale
mēdaciū ē pctm̄ veniale.qa nulli no-
cet ⁊ alteri ꝓdeſt. ⁊ tale mendaciū dr̄
mēdaciū officioſū. Vult g̊ ſcūs Augꝰ.
ꝙ nō liceat facē vnū pctm̄ veniale le-
uiſſimū ut alius euitet mortale etiā g̊
uiſſimū. uel ut aliqs pducatʼ ad para-
diſū aut ab īferno liberetʼ. Et ī cāu no
ſtro ē tex.ī t̄minis ī.c.ſup eo.ꝺ vſurꝺ.
vbi tex.dic ꝙ cū ſcriptura dīna ꝓ alte
riꝰ vita mētiri ꝓhibeat.multo magis
qs ē ꝓhibēdꝰ ne vſuraꝝ crimīe inuol-
uatʼ ꝓ redimēda vita captiui.i.illiꝰ q
erat captiuus ſaracenoꝝ. Vñ Hoſti.
Jo.an.⁊ doc.ī.c.nō magno. ne cle.uel
mo.dicūt ꝙ aut aliqd ē ꝓhibituʒ lege
dīna.⁊ nō admittitʼ ꝯpēſatio ꝺ minori
malo ad maiꝰ malū.nec ꝺ malo ad ma
ius bonū.qa minꝰ malū nō ē ꝯmitten
dū cā vitādi maiꝰ malū uel ꝯſequēdi

maiꝰ bonū. Et hʼ ꝓbatʼ in dcō.c.pmū.
zz.q.z.⁊ ī.c.ſup eo.ꝺ vſurꝺ. Aut ē ꝓ-
hibitū lege canōica. ⁊ tūc pōt fieri cō-
pēſatio auctoritate pape.cū poſſit tol-
lere pctm̄ qꝺ ꝯſtitutio canonica indu
xit.ut ī.c.ꝓpoſuit.de ꝯceſ.pben. ⁊ hoc
mō loquitʼ.c.qꝺ p̄deceſſor.xi.q.3. Ex
his infertʼ an liceat conſentire malo cā
maiorꝺ mali vitādi.uel maiorꝺ boni cō
ſequēdi. Et dicēdū ē ꝙ nō. qa potius
debemꝰ oīa mala pati ꝙ̄ malo cōſenti
re.ut ī.c.ita ne.3z.q.5.⁊ ī.c.ſacꝺ.qꝺ
metꝰ cā. Vñ ecclīa nō pōt ꝯſentire ma
lo cā vitādi maiꝰ malū.lʒ poſſit tolera
re ſub diſſimulatiōe cā maiorꝺ mali vi
tandi.ꝓut tolerat proſtibula. Et talis
toleratio appellatʼ ꝯceſſio īpunitatꝺ.qa
talis nō punitʼ cā maiorꝺ mali vitādi.
uel maiorꝺ boni qꝺ exīde oriri pōt. Et
de hʼ ē glo.quā ſeqtʼ Archi.⁊ Jo.ꝺ fan.
4.diſ.deniqʒ.ī v̊bo.venia.⁊.31.q.1.hac
rōne. Scꝺm hāc etiā pmiſſionē dicit
decre.ꝙ multa p patiētiā tolerātʼ q̄ ſi ī
iudiciū deducerētʼ caſſarētʼ.ut in.c.cū
iā dudū.de p̄ben. Vñ ecclīa nō poſſet
dare licētiā iudeis ut ſeruēt ritꝰ ſuos.
lʒ toleret remouendo īpedimēta. Hoc
voluit glo.notabilʼ in.c.q ſincera.45.
diſ.ī glo.ſcꝺa.quā ibi ſequitʼ Archi.⁊
Jo.ꝺ fan. Sic g̊ licʒ eccleſia toleret iu-
deos q̊ ad ritꝰ ſuos ⁊ ꝓhibeat eos īpe-
diri cā maiorꝺ boni qꝺ exinde ſeqtʼ.s.
ut p hāc viā poſſimꝰ eos lucrari.ut di
cit tex.in.c.q ſincera.45.diſ. Et quia
veritas nr̄e fidei ī libris ipſoꝝ velata
⁊ in ritibꝫ p̄figurata.nr̄is oculis luci-
dū demōſtratʼ.⁊ fidei nr̄e teſtīoniū re
boratʼ.ut dicit Augꝰ.17°.liᵒ ꝺ ciui.dei.
Et iſtud pulchre examīat p̄dictꝰ frat
Girardꝰ de Senis.cuiꝰ v̊ba refert Jo.
an.in p̄allegata regula pctm̄.in 3°.ar.
vbi qrit.an ecclīa ꝯcedē debeat ꝯctuʒ

vſuratiū ꝑpt aliqꝺ bonū qꝺ īn̄ oꝛiat̃
ūel ꝑpt aliqꝺ malū qꝺ īde vitet̃.ut ꝑ
pter h̃ tollat̃ illa via.Et ibi ꝺıc ꝙ trib
modis pōt accipi cōceſſio.Vno mō ꝑ
ut ē ſimplex pmiſſio īdulgēs pœnam.
Et h̃ caſu eccleſia pmittit malū ut eui
tet̃ maı⁹ maluꝫ.ut ꝺcō.c.ꝺeniqꝫ.iūcta
glo.ī v̂bo.venia.4.ꝺiſ.7 in.c.ſi q̄ mo
nachaꝝ.iūcta glo.ibi.24.q.1.et in.c.
veniens.iūcta glo.ſi.q clerici vel vo.
Et ꝺıc Io.an.p⁹ fratrē Girardū ꝙ tal̃
pmiſſio iō ꝺr̄ ſimplex.qa pœa tm̄ īdul
get̃.nō aūt culpa minuit̃.ut ī iurib 7
glo.s̄ ꝺıcť.7 p glo.s̄.allegatas.2° mō
pōt accipi ꝯceſſio ꝑut idē eſt qꝺ pmiſ
ſio tollēs īpedimētū.ſm quē modū iu
ꝺei īter xp̄ianoſ pmittūt̃ ab eccłia ī ob
ſeruātia ſui rit⁹.ut in.c.q ſincera.45.
ꝺiſ.Rōnē aūt iſti⁹ pmiſſiōis ꝺixi s̄.Et
iſta pmiſſio ꝺiffert a p̄ma.qa non ſolū
eccłia pmittit malū.ſ.obſuātiā rit⁹ iu
ꝺeoꝝ ſubtrahēdo ꝯminationē uł īfli
ctionē pœne ſicut facit p̄ma pmiſſio.ſꝫ
etiā remouēdo īpedimēta xp̄ianoꝝ q
vellēt īpedire iudeoſ ne ſuēt ſuos rit⁹
ut ꝺcō.c.q ſincera.7.c.ſicut.ꝺ iudeiſ.3°
mō pōt ꝺici ꝯceſſio ꝑut idē ē qꝺ pmiſ
ſio p̄ſtās iuuamē.ſm quē modū eccle
ſia pmittit clericū occidi a ptāte ſcłari
Et h̃ pmiſſio excedit ſecundaꝫ pmiſſi
onē ſicut ſecūda p̄mā.qa p iſtā tertiā
pmiſſiōeꝫ nō ſolū ſubtrahit̃ ꝯminatio
q̄ poſſet p occiſionē clerici infligi ſicut
fit in p̄ma pmiſſiōe.ſꝫ etiā tollit̃ īpedi
mētū p qꝺ poſſet occiſio clerici īpediri
ſicut fit in ſcꝺa pmiſſione.imo etiā vl
tra h̃ ꝺuo p̄ſtat̃ iuuamē.Nam ī ſcꝺa p
miſſiōe eccłia nō poſſet p̄ſtare iuuamē
qa nō pōt adiuuare malū.Sed etiā in
iſta tertia pmiſſiōe ī occiſiōe clerici q
ꝺign⁹ ē moꝛte eccleſia p̄ſtat iuuamē.
qa ipſū ꝺegꝛdat.et ponit etiā ī manib
iudicis ſecularis vt cruciet̃ vł etiā occi
ꝺat̃.iuxta illud ap̄li.1.Cor.5°.ca°.Tra
ꝺens h⁹ modi hoīeꝫ ſathane in īteritū
carnis ut ſpirit⁹ ei⁹ ſalu⁹ fiat ī ꝺie ꝺnī
nrī ieſu xp̄i.De quo ē tex.ī.c.nouim⁹
ꝺe v̂bo.ſigſ.7 in.c.ꝺegꝛdatio.ꝺe pe.in
6°. Ex his patꝫ ꝙ trib modis pōt ac
cipi ꝯceſſio uł pmiſſio.Pꝛimo qn̄ ꝑ
ptet maı⁹ malū vitādū ſub ꝺiſſimula
tiōe malū tolerat̃.Et h̃ ꝺr̄ ꝯparatiua
pmiſſio.qa ſolū pœna indulget̃.cū tal̃
ſic faciēs nō puniat̃.Tn̄ nō min⁹ īuol
uit̃ crimīe ꝑpt talē pmiſſiōeꝫ.2° mō
accipit̃ ꝯceſſio uel pmiſſio qn̄ etiāꝫ tol
lūt̃ īpedimēta impedientia malū fieri
ꝑpt bonū qꝺ inde ſeq ſꝑat̃.ut in ob
ſeruatiōe rituū iudeoꝝ.3° mō qn̄ etiā
p̄ſtat̃ iuuamē.Et h̃ 3° mō eccleſia non
pōt ꝯcedē uł pmittere niſi illud qꝺ p
mittit̃ uł cōcedit̃ ſicut licitū.vt ē occi
ſio clerici q ꝑpt ꝺelictū tradit̃ curie ſe
culari.Vn̄ ē licita et fit abſqꝫ pctō.qa
maleficia n̄ ꝺebēt remanē īpunita.ut
in.c.ut fame.ꝺ ſen.exco.7.l.ita vulne
rat⁹.ff.ad.l.aqł.Nā eccłia n̄ pōt ꝺare
licētiā faciēdi malū.ut.24.q.2.legat̃
Vn̄ eccleſia nō poſſet ꝺare licētiā p̄ſtā
ꝺo iuuamē ut iudei ſuēt rit⁹ ſuos.ut
ꝺıc glo.ī ꝺcō.c.q ſincera.45.ꝺiſ.Et h̃
etiā ſentit p̄allegatus frat̃ Girard⁹.et
Io.an.ī p̄allegata regula.pctm̄.i 3°.ar.
Vn̄ ſcūs Aug⁹.ꝯ̄ Permenianū.li° 2°.
cui⁹ tex.ponit̃.23.q.4.ita plane.ꝺıc ꝙ
qs ſociat̃ mał qn̄ malū ꝯmittit cū eis
aut eiſ ꝯmittētib fauet.Et p⁹ea ī fine
c.ꝺıc ꝙ vbi malū nō pōt coꝛrigi uł pu
niri uel alit̃ ei obuiari.illa ꝺuo ſp retē
ta ſeruāt hoīem īnocētē 7 incoꝛruptū
s.ut nec malū qſ faciat neqꝫ etiā appꝛo
bet.Idē etiā ꝺr̄ in ꝺuob caſib ſequē
tib p⁹ illud.c.ita plane.Sꝫ p̄ſtare iu
uamen ad maluꝫ eſt fauere ad malū 7

malo.ꝗ non licet eccleſie pſtare iuua-
men iudeis exercere vſuras volētibꝰ.
vn̄ h̄ cāu faueret malo. Vn̄ p̄dictꝰ frat
Girardꝰ.⁊ Jo.an.in dcā regula.pctm̄
in 3° ⁊ vltio articul.ſic rn̄dent ad 3ria
dicta.ꝙ ɔtractꝰ vſurarius nō debet p
mitti ꝑpt maiora mala vitāda.puta ꝑ
pter dānū ī rebꝰ.piculū ī pſonis. nec
ꝑpt bonū qđ inde ſeqr.puta pauperū
⁊ mercātiaꝝ ſaluatio. Nā mala q̄ ꝑpt
ɔtctū vſurariū vitari pn̄t ut plurimū
ſūt dāna corpalia ſeu tpalia. Sꝫ malū
ſpūale nūq̄ꝫ debet pmitti ꝑpter aliqđ
corpale maluꝫ vitādū. Et dato ꝙ ꝑpt
ɔtctū vſurariū aliqđ malū ſpūale vita
ret. illud tn̄ nō videt realit eē maius
malū q̄ꝫ crimē vſuraꝝ. Et dato ꝙ vi-
taret maius malū ſpūale.uel ſequeret
maiꝰ bonū ſpūale ex pmiſſione crimi-
nis vſurarū.adhuc non debēt pmitti.
qa nūq̄ꝫ oꝫ pmitti malū ꝑpt maiꝰ ma-
lū vitādū.ul ꝑpt maiꝰ bonū qđ in̄ ori
ri ſperet.ut.c. n magno.ne cle.ul mo.
et ibi p glo.⁊ doc.⁊ s̄.declaraui q̄liter
h̄ intelligat. Dicit etiā p̄allegatꝰ frat
Girardꝰ.⁊ Jo.an.ꝙ illud ex q̊ bonum
vtile multiplicat ſaluato bono hone-
ſto licitū ē ⁊ pmiſſū. Sꝫ in ꝑpoſito di-
cūt n̄ eē ita. Nā q̄ꝫuiſ p ɔtractū vſura-
riū multiplicet ſepiꝰ bonū vtile.nō tn̄
ſaluat ibi bonū honeſtū ⁊ v̊tuoſū. cū
vſura h̄eat maliciā ɔuolutā.ut s̄.dcm̄
ē. Et ɔcludit p̄allegatꝰ frat Girardꝰ.⁊
Jo.an.ꝙ nec ius nāle.nec ius dīnū.nec
ius canonicū pōt pmittere cōtractum
vſurariū ꝑpt aliqđ maiꝰ malū vitādū
vl ꝑpt bonuꝫ qđ inde oriat. Et h̄ clare
ɔſtat.qa ius canonicū nullo p̄dictoꝝ
modoꝝ ɔcedit vl pmittit ɔtractū vſu
rariū. Nā penā ɔminat ⁊ īfligit faciē-
tibꝰ dictū ɔtractū.ut in dcō.c.quia in
omnibꝰ.de vſur. ⁊ in.c.q̄ꝫq̄ꝫ.de vſur.

li° 6°. Et dicunt etiam ꝙ ſi ius cano-
nicū vellet.nullo modo poſſet pmittē
ɔtractū vſurariū ɔ̄ vetꝰ ⁊ nouū teſta-
mētū.ut eſt tex.in.c.ſup eo.de vſuris.
Nec obſtat ꝙ de iure canōico ī cert caſibꝰ videt pmiſſa vſura.ut pꝫ ī.c.ſalu-
brit.de vſur. Et plures alij caſus ſil̄es
numerāt p glo.⁊ doc.in.c.cōqueſtus
de vſur. Na ī ill caſibꝰ nō ē vſura.ſ3 vi
dent caſꝰ p̊ma facie ſil̄es vſure. q tn̄ in
v̊itate nō ſūt ſil̄es nec ī ill vſura ɔmit-
titur.ut dīc p̄allegatꝰ frat Girardꝰ.et
Jo.an.in dcā regula. pctm̄.ī 4° at. Et
h̄ ſequūt etiā cōit doc. ¶ De iure auteꝫ
ciuili dīc p̄dictꝰ frat Girardꝰ ⁊ Jo.an.
ꝙ ius ciuile pōt pmittē ɔtctū vſurariū
nō infligēdo penā ꝑpt malū vitādū.
uel ꝑpt aliqđ bonū qđ in̄ oriat. Sꝫ nō
poſſet ius ciuile p̄cipe vſuras ſeu auxi
liū p̄ſtare ad vſurā ɔmittēdā. Et de h̄
declarat p̄dictꝰ frat.⁊ Jo.an.in dcā re
gula.pctm̄.in 4° 5° et vltimo articul.
De h̄ latiꝰ dicā ī dubio ſequēti. Et ex
his cōcludit cū cōi ſnīa ꝙ eccl̄ia n̄ pōt
pmittē ɔtractū vſurariū nō īfligēdo
penā ꝑpt aliqđ maiꝰ malū vitādū. ul
ꝑpt aliqđ bonū qđ exinde ſeq ſperet.
Et pn̄t adduci lōge plures rōes. ſ3 he
ſufficiūt. Et h̄ q̊ ad tertiū dubiū.

¶ Quartū dubiū.

Circa quartū dubiū.s.an p̊nci
pes ſeculares uel coītates uel
cōſilia ciuitatū poſſint iudeis
dare licētiā fenerādi uel cū eis paciſci
ut fenerent cā maior mali vitādi ul ꝑ
pter bonū qđ exinde ſeq ſperet. cōclu
dendū ē ꝙ nō. qa ſi non pōt h̄ facē ius
canonicū nec eccl̄ia. ut dictū ē in p̄ce-
denti dubio.multo minꝰ pn̄t h̄ facere
p̊ncipes ſeculares ul coītates q̄ in hoc
hn̄t minorē ptāteꝫ q̄ꝫ eccl̄ia. Et h̄.ī.la-
tius declarabo. Sciēdū eſt tn̄ ꝙ p̄de.de

AA

anch᷑o. iur̃ vtriuſq; doctoꝛ p̄ſtātiſſim⁹
q ſcripſit ī iure canōico mouet iſtā q̄-
ſtionē ī ſuo ↄſilio 2° 3° et 4°. qđ īcipit
Cariſſime ⁊ illuſtriſſime pnceps ⁊ ſin
gulariſſime dn̄e mi. vbi q̄rit. vtꝝ dn̄i
imp̄iales đ ↄſenſu ſuoꝝ pploꝝ poſſint
p ſuū decretū ↄcedē q̄ iudeis ſup vſu
ris exigēdis miſtret' iuſticia coꝛā ſuis
officialibꝫ. attēto maxīe q̄ etiā ſubdi
ti non pn̄t niſi ſub fenoꝛe pecūias mu
tuo recipe. ⁊ ip̄e dn̄s noluit ī ſuo terri
toꝛio xp̄ianos talē prauā artē exercē.
Et p̊ arguit q̄ ſic. qa nō pōt dep̄hendi
fraus ſiue pctm̄ ex pte xp̄ianoꝝ recipi
entiū mutuo. qa recipiēs pecuniā mu
tuo ſubſiſtēte maxīa nccītate nō pec-
cat. ut dicūt doc. in. c. ſup eo. de vſur.
qa aliqn̄ toleraẗ min⁹ malū ut euiteẗ
mai⁹. ut in. c. nerui. 13. diſ. ⁊. c. int' opa
de ſpon. Et iō videẗ q̄ illud decretum
poſſit ſuſtineri ut euiteẗ maius malū.
maxīe ne xp̄iani feneretē. ⁊ ut ſui pplī
poſſint ſuis nccītatibꝫ ſubuenire. Naꝫ
ppt nccītatē plura ſuſtinenẗ. ut ī. c. ſi
qs. de fur. ⁊ in. c. qđ nō ē. đ re. iur. Sꝫ
dicēdū ē q̄ iſte rōnes parꝝ valēt. Naꝫ
licꝫ nō ſit pctm̄ recipe ad vſuras a pa-
rato fenerari tpe nccītat. ut in dcō. c.
ſup eo. đ vſur. tn̄ ē pctm̄ ex pte mutu
ant pecuniā ad vſuras. qđ pctm̄ ſicut
nō oꝫ pmitti. ita nec ei auxiliū oꝫ dari
ſeu p̄ſtari cā maioꝛ mali vitādi. ut in
p̄cedēti dubio dictū ē. 3° allegat ibi
Pe. rōnē in. c. cū oēs. ⁊. c. q̄ in eccliaꝝ
de cōſti. cū ibi notat p doc. q̄ ius diui
nū pōt modificari p ↄſtitutiōes pnci-
pū. Sꝫ dicēdū ē q̄ in h̄ cāu nō pōt ius
dīnū p ↄſtitutionē pncipū modifica-
ri. quia nec p papam poteſt modifica-
ri. ut in. c. ſup eo. de vſur. ⁊ pleni⁹ de-
clarabo in ſequēti dubio. īmo nec ius
canōicū h̄ caſu pōt modificare ius di-
uinū. ut dic Io. an. ī p̄allegata regula
pctm̄. ⁊ dictū ē ī p̄cedēti dubio. Alle-
gat etiā dict⁹ Pe. alias rōnes quas nō
adduco. qa ad ip̄as rn̄di in ꝓxīo du-
bio ⁊ etiā ī alio p̄cedēti. Sed deīde di
ctus Pe. dic q̄ nō audet firmare iſtaꝫ
ptem. s. q̄ pncipes hoc poſſint facē. ex
eo q̄ ius canōicū ſtatuit q̄ iudei tene-
ant xp̄ianis vſuras remittē. ⁊ q̄ ad h̄
cogant' p pncipes ſeculares. ut ē tex. ī
c. p⁹ miſerabilē. đ vſur. Et dicit q̄ cū
tale decretū ↄtrieẗ iuri canōico pōt di-
ci irrōnabile. ut. c. i. de ↄſti. li° 6°. Pe.
dic eē inhoneſtuꝫ cogē xp̄ianos ſoluē
iudeis vſuras q̄ī cā nccītat. ppt oppro
briū fidei. ut in cle. i. đ iudeis. Et con
cludit tuti⁹ eē tenere q̄ tale decretū đ
iure ↄcedi nō poſſit. Et ſic cōcludit di
ctus Pe. q̄ pncipes ſclares nō pn̄t cā
maioꝛ mali vitādi etiā đ cōſenſu pplo
rū ſuoꝝ qbꝫ p̄iudiciuꝫ gnātur cōcedē
iudeis licētiā fenerādi. Sꝫ h̄ audacius
firmaſſem ſi fuiſſem recoꝛdat⁹ de v̂bis
Io. an. in dcā regula pctm̄. q̄ in p̄cedē
ti dubio plene examīaui. Vn̄ Bar. ī. l.
cūctos pplos. in. 3. colū. C. đ ſū. tri. ⁊ fi
de catho. dic q̄ impatoꝛ nō potuit p le
ges ſuas pmittē vſuras. qa cū ſit deo ī
ferioꝛ non potuit dīne legi derogare.
Excuſat' tn̄ ab hēſi. qa pmiſit vſuras
ut euitaret maioꝛa mala. Ita dic Bar.
Et h̄ etiā dic glo. 1o. q. c. p̊. Sꝫ dicēdū
ē q̄ impatoꝛ ⁊ leges ciuiles potuerūt
vſuras pmittē indulgendo penā. non
aūt p̄cipiēdo vſuras uel auxiliū p̄ſtā-
do. ut dic Io. an. ī p̄eallegata regula.
pctm̄. ⁊ dixi in p̄cedenti dubio. Bal.
aūt in dcā. l. cūctos pplos. in. 4. colū.
v̂. ſed iux̃ h̄ q̄ro. dic. q̄ impatoꝛ nō po
teſt pmittē vſuras ppt bonū publicū
qa h̄ ē ↄ ſalutē aīe. Et dic q̄ cū h̄ non
poſſit impatoꝛ. multo minus ſtatuta

ciuitatū uel mūicipioꝝ. qa qꝺ nō pōt ꝑma cā q̄ habꝫ influē ī ſcꝺam. multo minꝰ pōt ſecūda cā in quā fit infuſio. Ampliꝰ puto ꝙ paciſcentes cū iudeis ut poſſint ſub vſurꝭ mutuare xp̄ianis ſint excoīcati. Idē dico de illis q interpo nūt decretū ꝙ vſure debeant ſolui iudeis. ⁊ ꝙ eis reddat iuſticia ꝺ vſuris. Nā talia decreta uł pacta fcā ab illis q hn̄t ꝑtātē cōdēdi leges uel ſtatuta dicunt leges uel ſtatuta. ut in. l. plr. §. il le. ꝺ dona. int vir ⁊ vx. ⁊ ī. l. ceſar. ff. de publica. ⁊ vtrobiqꝫ ꝑ Bar. ⁊ ꝑ eūdē Bar. in. l. 4. §. actor. ff. ꝺ re iudi. Et ꝓbat rōne. Nam nedū faciētes talia pacta cū iudeis intēdūt ſe obligare. īmo ꝑncipalit volūt obligare oēs de ciuitate ⁊ diſtrictu ad ſoluendas vſuras iudeis mutuātibꝯ. Et obligāt ex his pactis etiā illi q nō cōſenſerūt. g̊ ſūt ſtatuta cū ex pactis meris nō obligēt niſi ꝯſentiētes. ut in. l. i. ff. de pactis. Et idē ē dicendū qn̄ dn̄s tpalis interponit decretū ut ſoluant vſure. uel ꝙ iudeis ſup vſurꝭ ius reddat. Nā obligāt oēs ſubditi dn̄i ex illo decreto. ⁊ ſic ē vnū ſtatutū. Sꝫ ſtatuētes ꝙ vſure ſoluant uł ꝑſumētes iudicare ut exacte vſure nō reſtituant qn̄ ī iudicio repetūt. ſūt ip̄o facto excoīcati. ut in cle. i. ꝺ vſurꝭ. Ibi enī dr ꝙ eādē penā īcurrūt q ſtatuta talia ꝑſūpſerīt obſeruare uel facē obſeruari. Et licꝫ illa cle. nō loqt ſpecifice de iudeis. tn̄ habꝫ locū etiā ſi talia pacta uel decreta fiāt ut iudei exerceant vſuras. ut dic glo. in v̊bo. cēſura. Et ꝓbat rōne. Nā iudei ita bn̄ ꝓhibēt dare ad vſurā ſicut xp̄iani. ut in. c. pꝰ miſerabilē. ꝺ vſurꝭ. g̊ illa cle. q̄ indiſtincte loqt indiſtīcte dꝫ ītelligi ſiue fenerātes xp̄iani ſint ſiue iudei. Unde xv. doc. ꝑſtantiſſimꝰ q ſcripſit ſuper cle. ⁊ do. Cardi. ⁊ Io. de Imola. ī dcā cle. dicūt ꝙ rex aragonū ⁊ eiꝰ officiales q leuāt magnū tributū a iudeis ⁊ ſaracenis ꝓpt vſuras q̄s eis ꝑmittūt īcidūt in excoīcationē. ſi repetētes vſuras ꝑ ipſos impediant repetē. Et dic Io. de Imola. ꝙ h̄ ē bn̄ notandū. qa ſm̄ h̄ hodie q̄ſi oēs dn̄i ⁊ oēs coītates eēnt excoīcati. Locātes etiam domos iudeis ad fenerādū īcurrūt penas. c. i. de vſuris. li° 6°. lꝫ illud. c. nō loquat ſpecifice de iudeis. ſꝫ ſimplr ꝓhibeat domos locari ad exercēdū fenꝰ. Et h̄ tenet dn̄s Dn̄icꝰ q ſcripſit ſup 6°. in. c. i. ꝺ vſur. in 6°. Idem tenuit dn̄s Lau. de redolphis ꝺ Florētia q ꝯpoſuit tractatū de vſurꝭ. in dcō tractatu. q. 146. Ubi etiā tenet ꝙ ꝯ̄ iudeū pōt opponi exceptio. c. qa fruſtra. ⁊. c. Michael. de vſurꝭ. s. ut ſi iudeꝰ vellet repetē vſuras ſolutaſ xp̄iano. nō ꝑus audiat niſi reſtituat vſuras q̄s ip̄e iudeꝰ recepit. Et tn̄ illa c. nō loquūt ſpecifice de iudeis. ſꝫ ſimplicit dicūt ꝙ fenerator repetens vſuras q̄s ip̄e ſoluit nō audiat niſi ꝑus ipſe reſtituat vſuras q̄s ab aliꝭ ip̄e receperit. Et h̄ de 4° dubio.

¶ Quintū dubiū.

Quo ad quītū dubiū. s. An papa poſſit diſpēſare ut iudei exerceāt vſuras cā maiorꝭ mali vitādi. uel etiā boni qꝺ inde oriat. caſus ē ꝙ nō. in. c. ſup eo. ꝺ vſurꝭ. vbi dr ꝙ cū vſure ſint vtroqꝫ teſtamēto ꝓhibite nō videt aliquē diſpēſare poſſe. Et papa ibi ſubiecit ꝙ nō pōt diſpēſare ſup vſuris ut aliqs liberet a morte. Et oēs etiā doc. tenēt papā non poſſe diſpēſare ut exerceat ꝯtractꝰ vſurariꝰ Idē tenet Io. an. in dcā regula pctm̄. ī 3° ar. vbi dic papā nō h̄re aliquā diſpēſationē ſup vſurꝭ uel cā maiorꝭ mali

vitādi. uel maiorꝜ boni qꝺ exīde oꝛiri ſperet̃. ⁊ mouet̃ p̄ pallegatū. c. ſup eo. Sꝫ ꝯ̃ iſtud facit. qa papa pōt modificare ius ꝺīnū. ut notāt ꝺoc. ī. c. cū oēs ⁊. c. q̄ ī eccliaꝝ. ꝺ cōſti. Itē papa in q̄ꝫ mulꝺ caſibꝰ p̄mittit vſurā cōmitti. ut ī. c. ſalubꝛit̃. ꝺe vſurꝺ. ⁊ ī mulꝺ alijs caſibꝰ q notant̃ in. c. ꝯq̄ſtꝰ. eo. ti. Sꝫ ꝺicēdū ē ꝙ q̄n̄qꝫ aliq̄d eſt malū qꝺ aliq̄ rōne pōt fieri bonū. ⁊ tūc papa pōt int̄p̄tari ⁊ modificare ius ꝺīnū. ut pꝫ ī. c. licꝫ. ꝺe ferijs. vbi ꝺr̃ ꝙ īſtāte nccitate licitū ē piſcari ꝺiebꝰ ꝺn̄icis. et tn̄ ferie introducte ſūt iure ꝺīno. Actus. n. piſcādi ē ī ſe licitꝰ q̄ꝫuis rōne ꝺiei ꝓhibeatur. Q̄n̄qꝫ ē ita ī ſe malū ꝙ nulla rōe fieri pōt bonū. ⁊ tūc nō pōt illud int̄p̄tari ul̃ modificare. ut in. c. ſup eo. ꝺe vſurꝺ. Ad qꝺ bn̄ facit. c. ⁊ ſi xp̄us. v̂. q̄dam. n. ꝓhibēt̃ ꝺ iure iurꝺ. Naꝫ vſura ē malū qꝺ nulla rōe pōt fieri bonuꝫ. ḡ papa nō pōt illud modificare ul̃ īterp̄tari. Hoc ſequunt̃ Hoſti. Io. an. ⁊ cōit̃ ꝺoc. ī. c. a nobis. ꝺ ꝺecimis. vbi ꝺicūt ꝙ vbi in p̄ceptꝺ v̂ſat̃ honoꝛ ꝺei irremiſſibilis ul̃ hūana vtilitas publica. ut ē vidē in p̄ceptꝺ ꝺecalogi. papa non pōt facē aliquā ꝺiſpēſationē ul̃ remiſſiōeꝫ Talis. n. remiſſio ſapit pc̄tm̄. Sꝫ ꝺeꝰ n̄ ꝺedit licētiā peccādi nec Petro nec eiꝰ ſucceſſoꝛibꝰ. ut ꝺīc tex. in. c. p̊. 40. ꝺiſ. P. nō mutuare ad vſuras pecuniā eſt p̄ceptū negatiuū ſeu ꝓhibitiuū. ƀ p̄cepta negatiua ſeu ꝓhibitiua plus obligāt q̄ꝫ p̄cepta affirmatiua. qa ꝓhibitiones obligāt ſp ⁊ ad ſp. 23. q. 5. ſi non licet. Et h̄ iō. qa ꝓhibitiōes ſūt ꝺe peccatꝺ q̄ ſūt ƀm ſe mala nec pn̄t eē bona. ꝺe iure iurꝺ. ⁊ ſi xp̄s. v̂. q̄dā. n. ꝓhibēt̃. ⁊ ꝺe re. iurꝺ. c. 2°. Et ꝓ tāto ꝺr̃ ꝙ qs ꝺꝫ potiꝰ oīa mala pati q̄ꝫ malo cōſentire. 32. q. 5. ita ne. ⁊ in. c. factꝺ. qꝺ metꝰ cā.

Precepta v̂o affirmatiua obligāt ſp. ƀ nō ad ſp. īmo q̄n̄qꝫ p circūſtantias qs excuſat̃ ab illoꝝ obſeruātia. vn̄ intꝺū filiꝰ pōt īmo ꝺꝫ parētibꝰ ꝺicē. nō noui vos. 93. ꝺiſ. ꝺiaconi. ⁊ ſic excuſat̃ a p̄cepto ꝺ honoꝛādis parētibꝰ. Et ē rō. qa cuꝫ p̄cepta affirmatiua īducāt ad actꝰ v̂tutū nō ꝺebēt fieri q̂libꝫ mō ƀ obſeruatis ꝺebitꝺ circūſtātijs q̄ req̄rūt̃ ad h̄ ꝙ actꝰ ſit v̂tuoſus. ut. s. fiat vbi ꝺꝫ. et q̄n̄ ꝺꝫ. ⁊ ƀm ꝙ ꝺꝫ. Et qa ꝺiſpoſitio eoꝝ q̄ ſūt ad finē attēdit̃ ƀm rōnē finis. p̄cipue attēdēda ē rō finiſ q̄ ē bonū virtutꝺ ī iſtis circūſtātijs actꝰ v̂tuoſi. Iſta ſūt v̂ba foꝛmalia ſcī Tho. ī loco p̄allegato. q allegat ad h̄ p̄hm ī 2° ethicoꝝ. Et iō cū vſura ſit p̄ceptum negatiuū ſeu ꝓhibitiuū obligat ſp et ad ſp. Vn̄ nullo mō pōt ꝯcedi. Nō obſtat argumētū s̄. fc̄m. s. ꝙ ius canōicū mulꝺ in caſibꝰ p̄mittat vſurā. Nā ī illis caſibꝰ lꝫ p̄ma facie videat̃ q̄d ſil̃e vſure. n̄ tn̄ ī illis caſibꝰ p̄mittit̃ vſura. ut ꝺīc p̄allegatꝰ frat̃ Girarꝺꝰ. ⁊ Io. an. in ꝺcā regula. pc̄tm̄. ī 4° ar. Et ꝺixi etiā s̄. in 3° ꝺubio. ⁊ h̄ q̄ ad q̄ntū ⁊ vltimū ꝺubiū

Secūdū ꝯſiliū ꝺn̄i Alexādri ꝺe Neuo cōtra iudeos fenerātes. ⁊ ꝯtra apoſtillas factas p ꝺn̄m Angelū ꝺe Caſtro p̄mo ꝯſilio ipſiꝰ ꝺn̄i Alexādri. ⁊ repꝛobatio cōſilij ipſiꝰ ꝺn̄i Angeli.

IN noīe ꝺn̄i nr̄i ieſu xp̄i q̄ es verus ꝺeꝰ ⁊ verꝰ hō. cuiꝰ glorioſiſſimo ſanguine reꝺēpti ſumus. a q̊ cūcta laudabilia nr̄a ꝓcedūt ſicut ⁊ cetera bona. ⁊ eiuſdē glorioſiſſime matrꝺ ⁊ v̂ginis Marie. ꝺiui Hieronymi. totiuſqꝫ curie celeſtis. Amen.

TErtia tua apoſtilla. Si deꝰ
ꝑmiſit iudeos fenerari gē-
tibꝰ ad euitādū maiꝰ malū
⁊ pctm̄ iudeoꝝ. dicendū ē
etiā ꝙ xp̄s ꝑmiſit ⁊ ꝑmittat xp̄ianos
ꝯducē iudeos ad fenerādū ad euitan
dū maiꝰ malū ⁊ pctm̄ ipſoꝝ xp̄ianoꝝ
q ſūt inclinati ad pctm̄ auaricie ſicut
tūc erāt iudei. Nec ē tua apoſtilla foꝛ-
malis. Nōne dīc ſcriptura ꝙ impiꝰ īci
dit ī laqueū quē parauit? De h̄ ſepiſſi
me exēpla videmꝰ ⁊ cū anguſtia expe
rimur. ⁊ adhuc coꝛrigi nolumꝰ. ſꝫ ī ip-
ſa neqcia ꝑſeueramꝰ. Did me īeptiſſi-
me ⁊ incōpatiſſime illud ꝯſiliū edidiſ
ſe. Si mihi licēt te quē veneroꝛ ⁊ ma-
gnifacio atqꝫ exiſtīo arguē. dicerē ine-
pte ⁊ īcōpoſite hic locutū fuiſſe. Nō-
ne oīa bona fiūt iubēte deo? Nōne oīa
mala fiūt ꝑmittēte deo uel ſinēte. z3.
q. i. qd culpat̄. et. zz. q. i. monet. §. ꝓ
v. Itē xp̄s Pilato. Nō h̄res ī me pote-
ſtatē niſi tibi datū eēt deſuꝑ. Et Augꝰ
in 5° li° de ciui. dei. ca° x°. ī fi. ſic dicit.
Vn̄ qcqd p̄ter volūtatē ſuā patit̄ hō.
nō dꝫ h̄ tribuē hūanis uel angelicꝫ uel
cuiuſcūqꝫ creati ſpūs volūtatibꝰ. ſꝫ eiꝰ
potiꝰ q dat ptātē volentibꝰ. Et li° xi°.
ca° 17°. Sꝫ deꝰ ſicut nāꝝ bonaꝝ optimꝰ
creatoꝛ ē. ita malaꝝ volūtatū ē iuſtiſ-
ſimꝰ oꝛdinatoꝛ. ut cū male illi vtant̄
naturꝫ bonis. ipſe bn̄ vtat̄ etiā volūta
tibꝰ malis. Et in. c. ſe. in p̄n°. Neqꝫ enī
deꝰ. nō dico āgeloꝝ ſꝫ ul̄ hoīuꝫ crearet
quē malū futuꝝ eē p̄ſciſſet. niſi parit̄
noſcēt qbꝰ eū bonoꝝ vſibꝰ ꝯmodaret
Ad idē. z3. q. 5. delegētes. vbi dr̄ ꝙ de
us ex q̊libꝫ malo opat̄ bonū. ⁊ tn̄ ma-
lū ꝓpt̄ h̄ nō dꝫ eē imune a pena. Si g̊
nullū malū pōt fieri niſi deo ꝑmitten
te ⁊ malā volūtatē oꝛdināte q̊ ad aliq̄
ptātē mali ꝯmittēdi dimittēdo. q̊ ad
aliq̄ ſeu ad cetera auferēdo ptātē. h̄ ē
in quā deū malā volūtateꝫ oꝛdinare.
Quare g̊ delīquētes puniūt̄ ex q̊ illud
malū factū eſt deo ꝑmittēte. ⁊ ex illo
malo deꝰ ul̄ opatꝰ eſt bonū ul̄ opabit̄.
q̄re tu iudex ꝓhibes hoīcidia. furta. ⁊
cetera crimīa? q̄re interficis uel ſuſpen-
dis fures aut hoīcidas? Debes tu q̊qꝫ
tolerare ex q̊ illud malū niſi deo ꝑmit
tēte ꝯmitti nō potuit. Abſit oīo. Data
ē lex ꝑ dn̄m ⁊ ꝑ Moyſen iubens bona
ꝓhibēs atqꝫ punieſ mala. Exo. zi°. zz°.
et z3°. c. et Leuitici. 19°. et Ezech. 33°. c.
vbi dr̄. Si dicēte me ad impiū. moꝛte
moꝛieris. ⁊ nō ānūciaueris ei neqꝫ locutꝰ
fueris ut auertat̄ a via ſua īpia ⁊ viuat.
ipſe impiꝰ ī iniqtate ſua moꝛiet̄. ſan-
guinē aūt eiꝰ de manu tua reqrā. Iteꝫ
⁊ alij p̄lati debēt delicta ſubditoꝝ coꝛ
rigē. et moꝛes refoꝛmare. ne ſanguis
ſubditoꝝ reqrat̄ de manibꝰ p̄latoꝝ. ꝺ
offi. oꝛdi. c. irrefragabili. ⁊. c. fi. de re-
gula. cū ſilibꝰ. Itē rex dꝫ furta cohibē
adultia pūire. īpios ꝺ terra ꝑdē. p̄rici
das ⁊ piuros nō ſinē viuē. filios ſuos
nō ſinē īpie agē. Iſte ē tex. z3. q. 5. rex
dꝫ. Locutꝰ fuiſti ꝓfecto īepte dū dicꝫ.
Si deꝰ ꝑmiſit iudeis fenerari gētilibꝰ.
Nā oē malū qꝺ fit a deo ꝑmittit̄. ⁊ tn̄
nō dꝫ p̄latꝰ. nō dꝫ iudex illud ꝑmittē.
ne ſanguis ſubditi. ne ſanguis filij re-
quirat̄ ꝺ manibꝰ eiꝰ. Incōpoſite. n. ⁊ ī
epte loqt̄ q tmiſ māe n̄ ꝯueiētibꝰ vtit̄
Debuiſti g̊ dicē. Si Moyſes ꝑmiſit iu
deis fenerari ad euitādū maiꝰ malū ⁊
maiꝰ pctm̄. Et ſic loqt̄ ſcūs Thō. ⁊ doc.
Ego ī ꝓ dubio ꝯſilij mei hāc obiectio
nē diſſolui ⁊ dixi ꝙ iudei erāt pati ad
fenerādū iudeis ⁊ gētilibꝰ. īmo ipas
vſuras a iudeis ⁊ a gētilibꝰ recipiebāt
Vn̄ Moyſes ꝑ illā ꝑmiſſionē reſtrīxit
pctm̄ iudeoꝝ. Nā q̊tiēs qſqꝫ īplicitꝰ ē

inť duo mala ita ꝙ oīo alteꝝ ē facturꝰ
debꝫ ei ꝑmitti malū minꝰ ne faciat ma
ius. De hͦ ē tex. i3. diſ. nerui. 33. q. 2. ſi
qđ veriꝰ. Pone exēpluꝫ. Venis ad me
hñs ꝯcubinā. dicꝭ te nō poſſe ab eius
ꝯmixtiōe abſtinē niſi eā inficias. Ti-
bi cōſulā ut potiꝰ adulteriū uł fornica
tionē ꝯmittas ꝗ̄ hōicidiū. ex ꝗ nō poſ
ſū te coercē ab vtroq; crimīe. Ita fecit
Moyſes. ut dicūt ſcūs Tho. ⁊ theolo-
gi ⁊ canōiſte ꝗs in ꝑdicto dubio alle-
gaui. Et ſcūs Tho. ⁊ ceteri ponūt exē-
plū ī libello repudij ꝑmiſſo ꝑ Moyſē
ad euitādū maiꝰ malū. s. hōicidiū. Le
ge tex. 3i. q. i. hac rōne. ibi. hoc ꝑmiſit
Moyſes nō ꝑcepit. Aliud eſt. n. ꝑcipe
aliud ꝑmittē. Qđ enī ꝑmittimꝰ nolē
tes facimꝰ. qa malas hoīuꝫ volūtates
ad plenū ꝓhibē nō poſſumꝰ. Iſtū tex.
lege oculis aptis ⁊ bñ ab oī ſorde mun
datis. ⁊ dicas ꝙ cā euitādi maiꝰ malū
nūc ē ꝑmittēdū malū qñ nō pōt cohi
beri nec pūiri. Et hͦ etiā modo loqtur
Archi. in dcō. c. hac rōne. Videbis ſi
apis oculos. ⁊ dū tuū ꝯſiliū euacuabo
clariꝰ oſtēdam. Nos aūt ſumꝰ in alijs
termīs. qa iudei non pñt fenerari niſi
ſi ꝯcedat a xp̄ianis. Dicis ꝗq; ꝙ xp̄ia-
ni etiā ſūt inclinati auaricie ſicut tūc
erāt iudei. Male dicꝭ xp̄ianos eē incli-
natoſ auaricie ſicut iudei erāt. Loq̄riſ
enī ꝯ fidē. Si hͦ eēt. ad qd nūc ꝓdeſſet
paſſio. reſurrectio. ⁊ aſcēſio dnī nr̄i ie
ſu xp̄i? Profecto nūc ſūt plures xp̄ia-
ni boni ꝗ̄ tūc erāt iudei. ⁊ nūc nō ſūt
tot mali. nec q ſūt mali ſūt adeo mali.
Rogo te qs xp̄ianorū tenet altare pa-
ratū ſicut tenebant iudei illo tp̄e? Sꝫ
dicis. Sūt aliq occulti. Si eos ſcis. ac-
cuſa ip̄os. uel mone iudices ut ingrāt
eoſq; puniāt ſi xp̄iani vſuras exercēt.
Nā de ipſo crimīe ſicut iudei accuſari
⁊ puniri pñt. Sꝫ forte dices. Occulte
cōmittēt hͦ crimē. occulte mutuabūt
ſub vſurꝭ ⁊ ꝓbari nō poterit. qa mulꝭ
fraudibꝫ palliāt ſuos ꝯtꝰ. ut dic Io.
an. in. c. ad nr̄am. in ti. de emp. ⁊ ven.
Non legi nec audiui te hͦ dixiſſe. ⁊ q hͦ
dicēt temerario iudicio loqt̄. Qui. n.
vſurpat ſibi iudiciū dei. qa ſolꝰ deus ē
ſecretoꝝ cognitor. 32. diſ. erubeſcant.
Et ecclia nō iudicat de occultꝭ. ut in. c.
a nobis. đ ſen. exco. Et ſcī viri crimīa
occulta ſuſtinēt. ⁊ tacēt ſi ip̄a ꝓbare n̄
pñt. 2. q. 7. plerūq;. Sꝫ cū deo placue-
rit publicabit crimē ī medio ſynago-
ge. ⁊ reuelabit abſcōſa. ⁊ ī medio ꝑplī
allidet crimīoſū q acceſſit ad deū ma-
ligne cuiꝰ cor erat plenū dolo ⁊ fallacia
Eccl. ꝑ ca°. in fi. Ingrāt ḡ iudices xp̄ia
nos cōmittētes hͦ crimē. Ex ꝗ. n. cohi
beri pñt nō ſūt ꝑmittendi. dcō. c. hac
rōne. Et hͦ ī meo ꝯſilio pleniꝰ ē diſcuſ-
ſū. ad quod me remitto. Admiror q; ꝙ
hāc obiectionē fecerꝭ cū illā vidē poſ-
ſes plene diſcuſſam ⁊ ex iuribꝫ ⁊ ſentē
tijs doctoꝝ ſopitam.

QVo ad tertiā apoſtillā eiuſdē
dnī Angeli poſitā ī 2° dubio
mei cōſilij in ꝗ teneo ꝙ ecclia
dꝫ ſe ip̄edire đ pctō iudeoꝝ fenerātiū
Talis ē ſua apoſtilla. Iteꝝ beſtialiť lo-
querꝭ. qa ecclia ip̄edit ſe de vſurꝭ extor
tis a iudeis a xp̄ianis auctoritate ꝓp̄a
ip̄oꝝ iudeoꝝ ob fauorē ip̄oꝝ xp̄iano-
rū. s. ut illoꝝ indēnitati ꝓuideat. ⁊ n̄
ꝓpť pctm̄ ip̄oꝝ iudeoꝝ. ſ. ut eoꝝ aīabꝫ
ꝯſulat. qa de ſalute aīaꝝ eoꝝ ecclia nō
curat. cū ſint forꝭ ⁊ dānati ꝓpť ꝑfidia
⁊ defectū baptiſmi. ⁊ ſic. c. pꝰ miſerabi
lē. cū reuerētia ſcribērꝭ ad hͦ n̄ meruit
allegari. Sꝫ meo iudicio erraſ vehemť
Iudeꝰ. n. nō ē ſubditꝰ ecclie niſi rōne
crimīs cū ſit laicꝰ ⁊ īfideł. ut ī. c. nouit

de iudicijs. Ibi eſt bona glo. in. c. nos
in. de purga. cano. 7 glo. 7 doc. ī. c. ꝑ.
de offi. or. Nõ ḡ hꝫ eccl'ia iuriſdictiõeꝫ
ſup infidelē niſi rõne eccl'iaſtici crimi
nis. Et hͦ notat̄ p doc. ī locis ꝑallegat
in ꝯſilio meo. s. in. c. qꝺ ſup his. ꝺ vo
to. 7 in. c. gaudem⁹. de diuor. Eccl'ia ḡ
ꝯpellit iudeos reſtituē vſuras. qa rõe
criminis vſuraꝝ eccl'ia põt 7 dꝫ ſe intro-
mittē. Si ḡ rõ criminis ē illa q̄ defert iu
riſdictionē ad eccl'iaꝫ. s. ut faciat eū cõ
pelli ad remittēdas vſuras. ḡ ī errore
es dū dicis ꝙ eccl'ia ſe īpedit de vſuris
extort p iudeos ut ſubueniat īdēnita
ti xp̄ianoꝝ. 7 non ꝑpt pctm̄ iudeoꝝ.
Si enī eccl'ia ſe īpedit ꝑpt pctm̄ iudei
nec rõne ſoli⁹ dāni xp̄ianoꝝ poſſet ſe ī
pedire. qa ad eccl'iaꝫ nõ ptinet iuriſdi
ctio ī laicos ſ3 ad dn̄m tpalē. ḡ rõe pec
cati ipſi⁹ iudei eccl'ia ſe impedit. 7 facit
ꝯpelli iudeū ad remittēdas ul' reſtitu
endas vſuras xp̄ianis. qa peccat eas re
tinēdo. Et põdera iſtā rõnē. qa eſt rõ
deciſiõis illi⁹. c. Sicqꝫ iude⁹ fenerādo
offendit ſuā legē. qa ſcḋm legē dīnā pec
cat fenerādo xp̄iano. ḡ eccl'ia põt ſe in
tromittē. Et hēs auctoritateꝫ Pe. de
ancho. ī cõſilio qꝺ allegas q p illud. c.
p⁹ miſerabilē. dixit tuti⁹ eē tenē ꝙ iu
dei nõ pn̄t ꝯduci ad fenerādū etiā ꝓ-
pter euitādū pctm̄ xp̄ianoꝝ. s. ne xp̄i
anus feneret̄. ḡ illud. c. fecit ad ꝓpoſi
tū. 7 ꝯfūdit ꝯſiliū qꝺ cõpoſuiſti. de q̊
ī. differēdū ē. Itē lege ibi doc. qui colli
gūt ex illo tex. ꝙ iudei peccāt feneran
do xp̄ianis. Et hͦ colligit dn̄s Abbas ī
vltio nõbili. Et vide etiā Io. ꝺ Anāia
in dcõ. c. p⁹ miſerabileꝫ. ſup glo. i. vbi
dīc ꝙ lꝫ iudei ſubſint pncipi ſcl'ari ī tē
poralib⁹. tn̄ eos põt eccl'ia ꝯpellē ad re
ſtituēdas vſuras. Nā cū illud crimen
ſit eccl'iaſticū. iudei peccāt ꝯ̄ legē diui
nā et ꝯ̄ legē nālē exercendo vſuras. et
iõ licite pn̄t ꝯpelli p iudicē eccl'iaſticū
Allegat notata p Inno. in. c. qꝺ ſuper
his. de voto. Et ꝓ hͦ facit dcm̄. c. p⁹ mi
ſerabilē. in fi. vbi eccl'ia intdicit coio-
nē xp̄ianoꝝ iudeis. Hec ſūt v̂ba Io. de
Anania. Vn̄ potes vidē ꝙ bn̄ allegaui
c. p⁹ miſerabileꝫ. Et ſi null⁹ doc. aliqd
dicēt. adhuc dꝫ te cedē rõni. Nā eccl'ia
nõ põt ſe īpedire ꝺ reb⁹ tpalib⁹ laicoꝝ
xp̄ianoꝝ. ſ3 iudiciū ptinet ad iudicem
ſecularē. Vn̄ eccl'ia impedit ſe de pctõ
ut in. c. nouit. de iudicijs. 7 rõne pctī
7 nõ ut ſubuēiat indēnitati xp̄ianoꝝ
ꝯpellit iudeū ad reſtituēdas vſuras.
Et hͦ facit eccl'ia. qa curat de pctõ. 7 ſi
nõ curaret nõ ꝯpellēt eos ad reſtituē
dū. cū tm̄ rõe pctī 7 nõ alia rõe eccl'ia
hēat hāc iuriſdictiõeꝫ. ḡ nõ eſt veꝝ ꝙ
eccl'ia n̄ debeat curare ꝺ pctõ iudeoꝝ.
īmo dꝫ curare. Et ꝺ hͦ ē cāus in dcõ. c.
p⁹ miſerabilē. cui q̊tiēs rn̄debis totiēſ
deo fauēte tuas rn̄ſiones infrigā. Nec
obſtat. c. q̄ꝫto. eo. ti. vbi papa ꝓuidet ꝯ̄
iudeos fenerantes ne exhauriāt facul
tates xp̄ianoꝝ. qa illa nõ ē ſola rõ q̄re
ꝓhibeāt̄ iudei fenerari xp̄ianis. ſ3 ſūt
multe alie rõnes. ut dicunt ibi doc. q̄
rõnes ponūt̄ ī rubrica de vſur. 7 p Io.
an. in regula pctm̄. ī 3° ar. Nam vſure
aīas deuorant 7 facultates exhauriūt.
ut dīc tex. ī. c. ꝑ. de vſur. li° 6°. Itē vſu
ra exercet̄ in offenſaꝫ dei 7 ꝓximi. ut ī
cle. illa. eo. ti. ī pn̄°. Et dr̄ crimē vſura
rū eē ī offenſam dei. qa fit trāſgreſſio
mādatoꝝ dei. Itē qa p hͦ crimē diabo-
lus furatur aīas deo ſcḋm Stephanū de
mõte lauduno. et dn̄m Cardi. in dcõ
notabili ꝑ. Itē dr̄ tale crimē eē ꝯ̄ ꝓxi-
mū. qa ei dꝫ fieri reſtõ. ut ibideꝫ dicit
glo. z. Itē qa p tale crimē exhauritur
ſuba ꝓximi. ut in. c. ꝑ. de vſuris. li° 6°.

Vñ vſuratiꝰ dicit̃ trucidatoꝛ pauperũ
14.q.4.q̄d dicã.7 effuſoꝛ ſanguĩs ꝓxi
mi.ea.q.c.ĩmolat.7.q.5.penale.ĩ fi.
Et ideo ꝓpt̃ pctm̃ q̄d ↄmittit iudeus
ↄtra deũ 7 ꝓpt̃ offenſam ꝓximi.eccl̃ia
hab3 iuriſdictionẽ.ſicut cohercet etiã
catiꝰ vendẽtes q̄3 ſit iuſtũ p̃ciũ.ut ĩ.c.
p̊.de emp.7 ven.Et refert ibi Jo.an.
Abbatẽ q dic mgr̃m ſuũ ĩduxiſſe illu3
tex.ꝑ iuriſdictiõe eccl̃iaſtica ↄ̃ laicos
q in cera miſcebãt farinã fabaꝝ cũ ip̃a
cera vẽdẽtes ut ep̃us poſſit illos puni
re.Nã rõ pcti q̄d ↄ̃ deũ cõmittit̃ ꝓpt̃
offenſam ꝓximi defert iuriſdictione3
iudici eccl̃iaſtico.7 in cõſequẽtiã ꝓui
dere indẽnitati ꝓximi.Auctoꝛitates
quas h̃ dimitto.ſupplebo in trñſiõe ad
quintã apoſtillam.

Quã qnta apoſtilla ſic iacet.be
ſtialit̃ 7 inſulſe loquer̃.qa ec
cleſia nõ põt ſe impedire ↄ̃ iu
deũ ut eu puniat de delicto ab eo ↄmiſ
ſo ↄ̃ legẽ nãe.nec d̃ ſalute aĩe illiꝰ.ſꝫ ut
cõſulat aĩabꝫ xp̃ianoꝝ.s.ne ꝓpt̃ pctm̃
dãnent̃ eccl̃ia ſe ĩpedit.Et h̃ ẽ q̄d alij
ↄſuluerũt.Idẽ replicaſ ĩ duabꝫ ſequẽ
tibꝫ apoſtillis.Et iõ iſti ſad ſit rñdere
S3 aduerte ad tuam apoſtillã.Nam ĩ
meo ↄſilio ſũt allegate auctoꝛitates q̄
vbi infideles delinquũt ĩ lege nãe uel
ↄ̃ lege3 diuinã.eccl̃ia põt eos punire.
Allegatꝰ fuit Inno.7 doc.in.c.q̄d ſup
his.de voto.7 in.c.gaudemꝰ.d̃ diuoꝛ.
Et vtrobiq3 doc.oẽs firmãt.Tu dicis
q̄ eccl̃ia h̃ nõ facit ne ĩfideles dãnent̃.
qa de aĩabꝫ ſuis non curat eccl̃ia.qa ꝓ
pter defectũ fidei dãnati ſunt.Te q̄ſo
quare h̃ facit eccl̃ia niſi qa deꝰ verꝰ per
h̃ offendit̃.ꝓpt̃ h̃ eccl̃ia ſe ĩpedit 7 ĩpe
dire d3 coꝛrigẽdo ĩfideles q deũ offen
dũt.Et ad h̃ tenet̃.ut dicũt p̃dcĩ doc.
Doc.n.non relinqt̃ arbitrio eccl̃ie an

faciat uel nõ faciat.S3 d3 h̃ facẽ ut tol
lat offenſam illatam in deũ.qa nõ põt
remittẽ etiã ſi vellet.23.q.4.is qui.7
63.diſ.ſolomitane.Et Augꝰ.ĩ ſermõe
plurimoꝝ martyrũ ſic inqt.Qñ aliq̄ſ
in deũ peccauerit ſi ſine grandi diſtri
ctiõe voluerimꝰ indulgẽ ꝑticipes pec
cati eoꝝ efficimur.Vñ grauit̃ peccaret
p̄latꝰ ſi talẽ nõ coꝛrigẽt.Nã vno peccã
te nõ punito ita dei deſeuit ↄ̃ ĩnocẽteſ
50.diſ.ſi qs diaconus.in fi.7.i.q.4.§
itẽ ꝓꝑs.7.c.turbat̃.Lege quoq3 Vin.
7 Jo.an.in.c.nouit.d̃ iudicijs.in v̂bo.
quẽlib3.Ibi.n.tex.dic q̄ ad eccl̃iam ꝑ
tinet coꝛrigẽ quẽlib3 xp̃ianũ de pctõ.
Nã Vin.7 Jo.an.idẽ dicũt de ĩfideli.
S3 dicũt q̄ talis nõ põt coꝛrigi niſi in
directe cũ ſit ex̃ eccl̃iam.2.q.i.multi.
de decimis.de terris.de iudeis.7 ſi iu
deos.Et ip̃os ſeq̃t̃ But.7 dñs Abbas
ibi.7 oẽs alij doc.Vñ ꝓfecto erroneꝰ i
tellectꝰ ẽ dicẽ q̄ eccl̃ia põt coꝛrigẽ deli
ctũ infidelis delinquẽd ↄ̃ legẽ diñã.ſꝫ
nõ tenet̃.imo tenet̃.qa non põt remit
tere offenſa3 illatã ĩ deũ.Et q̄ deus ve
lit 7 p̃cipiat ĩfideles coꝛrigi ꝓbat̃ per
tex.Aug̃.in 4° d̃ ciui.dei.ca°.13°.ĩ pn°.
vbi loq̃t̃ de impio Romano.7 h̃ ſunt
v̂ba eiꝰ.Quobꝛem cu3 alia diu fuiſſent
regna oꝛiẽt illuſtria.voluit deꝰ 7 occi
dentale fieri q̄d tp̃e eẽt poſteriꝰ.ſꝫ ĩpe
rij magnitudĩe 7 latitudĩe illuſtrius.
idq3 potiſſimu3 talibꝫ ↄceſſit hoĩbꝫ ad
domãda g̃uia mala multaꝝ gẽtiũ.Si
g̊ iſta fuit potioꝛ cã q̄re deꝰ dederit tã
magnũ 7 tã latũ dominiũ ſeu impiu3
romanis q̄3uis eẽnt ĩfideles ut pũirẽt
grauia mala aliaꝝ gẽtiu3.quãto mag̃
tenet̃ eccl̃ia 7 pꝛincipes xp̃iani punire
iudeos 7 alios ĩfideles qñ delĩquũt ↄ̃
deũ offendentes legẽ diuinã.Pꝛo hoc
etiã bñ facit.c.pꝰ miſerabilẽ.de vſur.

Nā ut dixi. nullā iuriſdictionē hʒ ec-
cleſia circa p̄rimoniū laicoꝝ niſi ī q̄ꝫtū
agit̄ in finē pctī. ⁊ tñ ecclia tenet̄ ꝯpel
lere iudeū ut remittat vſuras xp̄ianis
uel ut eas reſtituat. Et hꝰ ex ea rōne ꝑ-
cedit. qꝛ iudeꝰ alit̄ de illo pctō nō pfe
cte puniret̄ niſi reſtituēt ul' remittēt
vſuras receptas uel ꝓmiſſas. Et male
legiſti Inno. ⁊ Jo. an. in dcō. c. qꝺ ſup
his. de voto. Nā dicūt q̄ vbi iudeꝰ ul'
infidelis peccat ꝯ legē dīnā uel ꝯ legē
nāe. papa ſi detur facultas euꝫ punire
pōt ⁊ dꝫ. Et dicūt hꝰ ꝓcedē vbicūqꝫ pec
carēt ī moꝛalibꝫ. Et vide Pe. ꝺ ancho.
in regula. ea q̄. ī ſexta q̄ōne. vbi etiaꝫ
firmat q̄ ecclia nō ſolū pōt ſ3 etiā dꝫ ta
les punire infideles. Pro hꝰ etiā faciūt
notata p dn̄m Dn̄icū. in. c. p̄. ꝺ vſur.
in 6°. ⁊ per dn̄m Lau. de redolphis de
Floꝛētia. q ꝯpoſuit tractatū ꝺ vſur. q
dicūt. locātes domos iudeis ul' ipos ꝑ
mittētes fenerari in ciuitate nec ipſos
expellētes. excoīcatiōis ſnīam incur-
rūt ul' ſuſpēſiōis. de q̄ in. c. p̄. de vſur.
in 6°. Et idē dīc Jo. de Anania. ī. c. pꝛe
terea. ī fi. ꝺ vſur. Itē cle. i. de vſur. q̄ ī
fligit penā excoīcatiōis ſtatuētibꝫ uel
iudicātibꝫ q̄ ſoluāt̄ vſure. uel q̄ n̄ re-
petant̄. uel talia ſtatuta ſeruātibꝫ. ꝯp-
hēdit iudeos. ⁊ hꝫ locuꝫ ī iudeis. Hec
tenuit glo. ī dcā cle. in v̄bo. cēſura. Et
hꝰ expſſiꝰ tenet xv. de mōte lauduno. ⁊
Cardi. ⁊ Jo. ꝺ Imola. ibi. ⁊ plene dcm̄
ē in ꝯſilio meo in 5°. dubio. Si ḡ pena
c. i. de vſur. ī 6°. hꝫ locū qn̄ iudei fene-
rant̄. ḡ ecclia curat de aīabꝫ eoꝛundē.
qꝛ illud. c. de vſur. ī 6°. fūdat ſe in pe-
riculo aīaꝝ. Itē ſi ꝯducētes iudeos ul'
ſtatuentes q̄ iudei poſſint fenerari. ⁊
ſm̄ ſtatuta illa iudicātes ſūt excoīcati
ḡ ſubeſt ꝑiculuꝫ animaꝝ. ⁊ ſic eccleſia
curat de ꝑiculo aīaꝝ. P̄. ſi īfideles ab-
ſtinēt ſe ab illis q̄ ſūt ꝯ legē dīnā et ꝯ
legeꝫ nāe. nōne deꝰ inclinabit̄ citiꝰ ad
eos ꝯuertēdos? Hoc igit̄ etiā reſpectu
ecclia dꝫ eos punire. ⁊ ſua intēſt ne of
fendant deū. Vn̄ lege in actibꝫ aplōꝝ
ca°. x°. vbi Coꝛneliꝰ q erat gentilis qꝛ
religioſe coīcabat ⁊ faciebat elꝫas. deꝰ
miſit āgelū q āmonuit eū ut ſuſciperet
baptiſmū a Petro aplō. ⁊ dixit ei an-
gelus. Oꝛōnes tue ⁊ elꝫne tue aſcēde-
rūt ī memoꝛiā in ꝯſpectu dn̄i. Et ſi ec
cleſia nō curaret de aīabꝫ iudeoꝝ non
oꝛaret ſingulis ānis in publica oꝛōne
in ſeptimana ſancta q̄ deꝰ eos ꝯuertat
Nā ⁊ ꝓ ꝯuerſiōe iudeoꝝ ⁊ alioꝝ īfide
liū oꝛat. Intēſt ḡ ecclie ut īfideles bn̄
viuāt ⁊ ne delinquāt ꝯ deū. tū ut faci
lius ꝯuertant̄. tū etiā ut deꝰ nō offen-
datur. cuiꝰ offenſa dimitti non pōt. ut
ſ. dixi. Et ꝑ hꝰ tua apoſtilla euacuata ē

Quo ad tertiū dubiū in q̊ con-
cludo an ecclia debeat tolera
re uel cōſentire q̄ iudei fene-
rent̄ ꝓpt maius malū euitādū. uel ꝓ-
pter maius bonū qꝺ exinde v̂iſiſt ſeq
poteſt. duas facis apoſtillas. ¶ Pꝛima
ſic iacet. ⁊ tu eā totaꝫ refers. ⁊ de tuo
nihil dicis ī hꝰ toto 3° dubio. q̄ oīa nō
ſūt ad ꝓpoſitū. qꝛ poſito q̄ aīe iudeoꝝ
pereāt. tota diſputatio frīs Girardi ē
⁊ loqt̄ de xp̄ianis an eis poſſit ꝑmitti
nō de iudeis q ſūt dānati. ⁊ ſic ꝺ aīabꝫ
ipoꝝ nō eſt curādū. In oībꝫ tuis apo-
ſtillis ſꝑ ideꝫ replicas. ⁊ tota vis apo-
ſtillaꝝ tuaꝝ in hꝰ pēdet an ecclia debe-
at ⁊ teneat̄ de pctō infideliū ꝓhibēdo
ſe ītromittē. Et plene ꝓbaui in reſpō
ſione ad p̄cedētes q̄ ſic. ¶ Qꝛ aūt dicis
q̄ frater Girardus ⁊ Jo. an. loquūtur
an poſſit ꝑmitti xp̄iano ut feneretur
ꝓpt̄ vitandū maius malū. non aūt
an poſſit ꝑmitti ut iudeus feneretur.

Salua pace tua frat̃ Girard⁹ ⁊ Jo.an.
gnālit̃ loquūt̃ an ꝯtꝯ⁹ vſurari⁹ debeat
ꝑmitti ꝓpt̃ mai⁹ malū vitādū. uł ꝓpt̃
mai⁹ bonū qđ exin̄ ſeq pōt. Et mouet̃
ꝑ rōnes ⁊ ꝑ tex. q gnālit̃ loquūt̃. ⁊ cō
cludūt ꝙ nec ius diuinū nec ius canoni
cū pōt aliq̊ caſu ꝑmittē ꝯtꝯū vſurariū
Et ſi hoc vellet ius canōicū. nullo mō
poſſet ꝯ̄ vet⁹ ⁊ nouū teſtam̄tū. p.c. ſuꝑ
eo. đ vſurꝫ. Tu aūt dicꝫ. Loqt̃ de xp̄ia-
nis feneraṙi volētibꝫ. n̄ đ iudeis. Pro
fecto erras. in h̄ ꝑſenſi qn̄ ꝯſiliū illud
cōpoſui. Nā vbi ius canōicū aliqd ſta
tuit circa ꝓhibitiōeꝫ uł circa mā̃ꝫ vſu-
raꝝ ĩcludūt̃ iudei. nā ita ꝓhibēt̃ exer-
cere vſuras iudei ſicut xp̄iani. ut ĩ.c.
p⁹ miſerabilē, de vſurꝫ. Et oīs mā̃ vſu
raria ꝯp̄hēdit̃ iudeos fenerātes. ut di
xi ĩ rn̄ſiōe ad tuā apoſtillā. ⁊ pleni⁹ di
xi in 4° dubio dcī ꝯſilij. qbꝫ nō rn̄deſ
nec rn̄dē potes. Q aūt dicꝫ me totā re
ferre diſputationē fratrꝫ Girardi ⁊ de
meo nihil. Fateor ꝙ đ meo nihil. ſꝫ re-
tuli tex. ⁊ auctoritates doc. mām̄ iſtā
determinātiū. Nihil. n. ē ſub ſole nouū
nec valet qſqꝫ dicē: h̄ recens ē. Eccſia-
ſtes. p̊. ca.° Sꝫ totā diſputationē fratrꝫ
Girardi quā̃ Jo.an. refert. nō refero ĩ
ꝯſilio meo. ſꝫ ſolū ea accepi q̄ ꝑtinē vi-
debāt̃ ad caſū. Et h̄ vidē poterit q le-
gerit Jo.an abſqꝫ tuis oculis. Naꝫ tui
nō vidēt. oꝫ ꝙ emaſcolitiū. ⁊ ĩteriores
ſordes ⁊ maculas bn̄ abluas. Cū id fe
ceris videbis. An vidē ⁊ ĩtelligē n̄ po
tes! Nec ſolū tibi h̄ accidit. ſꝫ in q̊cūqꝫ
alio paſſiōato frequētiſſime cōtingit.
Lege Jo.os auri. vnū ex q̄tuor doc. gre
cis. q alio noīe vocat̃ Jo. Criſo⁹. ĩ ome
lia ſuꝑ euāgelio Math̄. ſuꝑ illo euāge
lio qđ legit̃. 17. dn̄ica p⁹ pethecoſten.
qđ ĩcipit. Acceſſerūt ad ieſum ſcribe ⁊
pharisei ⁊ ſeniores ꝓpli. et interrogauit
eū vn⁹ ex eis legꝫ doctor. vbi ſic inqt.
Perfectū odiū ⁊ ꝑfect⁹ amor veꝝ iu-
diciū n̄ cognoſcit. utputa ſi ꝑfecte odi
as aliquē. q̄liacūqꝫ fuerit apud illū oīa
tibi diſplicēt ſiue q̄ dic ſiue q̄ agit. ⁊ ſi
bona ſint tn̄ tibi mala vidēt̃. Sic ⁊ ſi ꝑ
fecte aliquē amas. q̄cūqꝫ ſint apud eū
placent tibi ſiue q̄ agit ſiue q̄ loqt̃. ⁊ ſi
mala ſint tn̄ tibi bona vidēt̃. Et Aug⁹
ĩ ſuo ſermōe q legit̃ in die ſue feſtiui-
tatꝫ inqt. Qui nos amāt q̄rūt qd lau-
dent ĩ nob̄. q aūt nos oderūt detrahūt
nobis. Dein̄ ſubiūgis ꝙ oīa nō ſūt ad
ꝓpoſitū. ⁊ ĩ pluribꝫ alijs apoſtillis ea-
dem venēoſa v̊ba effudiſti. Sꝫ ꝓfecto
erras. qa ĩ illa mā̃ nihil ex̃ ꝓpoſitū lo-
cut⁹ ſū. Si ĩ tuis apoſtillis dixiſſes. h̄ ⁊
h̄ nō facit ad ꝓpoſitū. tibi rn̄diſſem. ſꝫ
ꝯſiliū meū de nouo vidi ⁊ legi. ⁊ vidi
ꝙ nō dicꝫ v̊itatē. Sꝫ aduerte quāto ve
neno loq̄rꝫ. Nōne ĩ ꝯſilijs auctoītates
allegāt̃ doc. ut ſint maiorꝫ auctoritatꝫ!
Vltra Jo.an. multos allegaui doc. ĩ de
cretꝫ ⁊ decretalibꝫ. ⁊ ĩ 6°. ⁊ ĩ cle. ſcribē-
tes. Adduxi etiā alias doctrinas alibi
traditas ad ꝓbāda dubia q̄ ꝓpoſui.

Cōſiliū dn̄i Alexādri đ Neuo. de Vin
cētia. reꝓbatoriū cōſilij dn̄i Angeli de
Caſtro. ſuꝑ articulo. An iudei poſſint
conduci ad fenerandū cum diſpenſa-
tiōe pape.

Apere nūc p̄ciū eē puto
tuū ꝯſiliū euacuare q̄te
nus ille q vbiqꝫ pn̄s eſt
intellectū ꝯcedē ⁊ dona
re dignat̃. In h̄ tuo ꝯſi-
lio multa que tam ex cōſilio licꝫ cōtra
ipſuꝫ conſulas. ⁊ ex allegatiōibꝫ alioꝝ
quas apud te habuiſti ꝑmo conſilio
tuo addidiſti. nec illud vituꝑo. quia
dicit iuriſcōſultus. Etiam ſi alterum

pedē ī foueā tenerē. tñ adhuc diſcē cu
pio. l. apud Julianū. de fideicō. liber.
Et dic Aug⁹. Ab āniculo patat⁹ ſū do
ceri. 24. q. 3. ſi hēs. Sȝ te arguo ꝙ me
argueri ꝙ dcā Jo. an. ⁊ alioꝝ ſcribētiū
ī ꝯſilio allegare volueriȝ. nā ꝺ h̃ me ar
guēdo ſciaȝ ipaȝ arguē conari. q̄ ī h̃ cō
ſiſtit ut probe noſcē potes. Nā vides
quō Jo. an. ⁊ ceti ſcribētes ſepe dicta
ſcribētiū referūt nihil ꝺ ſuo addēdo.
Vñ ſi bonos oculos habuiſſes ī h̃ ſolo
cōcertatio erat faciēda. s. an verū ꝯſu
luiſſeȝ. qꝺ deo ꝓpitio tibi oñdā. Et p̊
allegas inť cetera dictū Bal. ī. l. cūctoſ
ꝑſos. C. ꝺ ſūma tri. qꝺ ī meo cōſilio ī
4° dubio fuerat allegatū. Addis īſup
Bal. ī. l. 2. ⁊ ī Auten. ad h̃. C. de vſur.
⁊. c. ſup eo. de vſur. ad q̄ tñ nō rñdes.
Poſtea allegas ꝓ ea ꝑte. ꝑ q̄ ꝯſulis ali
as auctoritates ī ꝯtriū. Nā Bal. in dcā
l. cūctos ꝑſos. C. de ſū. tri. ī. 4. colū.
v̊. ſ iuꝝ h̃ q̄ro. dic ꝙ īꝑator nō pōt ꝑ
mittē vſuras ꝑpť bonū publicū. qa h̃
ē ꝯ ſalutē aīe. Ad h̃ ñ rñdes. Et papa
nō oȝ nec pōt aliqd diſpēſatiue ꝯcedē
qꝺ ſit ꝯ ſalutē aīe. 24. q. 2. legatur. ⁊
40. diſ. c. p̊. Et ſuo loco alias auctoīta
tes īſerem⁹ deo fauēte. Bal. v̊o ī dcā. l.
2. paꝝ añ mediū cōmēti dic ꝙ vē vſu
re ꝓhibēť iure dīno. nec hūano ꝯcedi
pñt. ſ diſpēſatio ē lex ꝑuata. ⁊ ſic ius
hūanū ſicut etiā ius canōicū ē ꝯſtitu
tio hūana. nō aūt dīna. Glo. ē in ꝓn°
ſeu ī ꝓhemio cle. ī v̊bo. iur humani.
Bal. v̊o ī Auten. ad h̃. C. ꝺ vſur. in. 2.
colū. refert opiōnē q̄rūdaȝ inť q̄s fuit
Nicola⁹ de materellis. q dixit. ꝙ ſicut
ꝑ legē hūanā pōt diſtingui lex dīna a
rōne intueniēte. h̃ patȝ. qa lex hūana
q̄ñqȝ ꝑmittit hōicidia. ut ī. l. i. et. 2. C.
qñ licet vni. ſe ſine iudice vi. ⁊ tñ hōi
cidia ſūt iure dīno ꝓhibita. ⁊ ē vnū ꝺ
decē mādat. ⁊ ꝯꝑhēdiť h̃ ꝓhibitō ſb

illo mādato. Nō occides. Itē ius dīnū
ꝓhibȝ res aliēas detineri. tñ lex mode
rať iſtā ꝓhibitiōeȝ ꝑpť bonū publicū
ut pȝ. ff. ꝺ vſucapi. l. i. ⁊ ī mult aliis.
Vñ dic idē eē dicēduȝ ī mā vſuraꝝ ut
creditores īducāť ad ſbſidiū paupeꝝ
⁊ hoīes ꝑpť īportabilē auariciā credi
toꝝ nō agḡuenť. Et ſic ꝑpť cōe bonū
lex dīna diſtīgui ⁊ modificari pōt per
ius hūanū. Sȝ Bal. ibi dic ꝙ h̃ opīo ē
falſa. ⁊ ab oībꝰ canōiſt reprobata. qa
qꝺ ē ꝓhibitū ex dīna īſtitutiōe. ñ pōt
hūana rōne ꝑmitti. ⁊ cā ē. qa talis rō
nō ē rō ſ abuſio. cū nō cōformet ſe vo
lūtati dīne. ⁊ iō nō debem⁹ aliā rōneȝ
querē ex q̊ deo ita placuit. Hic aduer
te q̄ȝ bñ q̄ȝ ſcē loqť. Ad h̃ nō rñdebis.
qa iſte rōnes īferūt ꝙ nō poſſit diſpen
ſare papa. Claꝝ. n. ē id ñ ꝑmitti pape
qꝺ nō pōt hūana rōne fieri. Nam oīs
diſpēſatio pape ē hūana. lȝ auctoītate
dei hēat ꝑtātē. Nō hēo tñ nccē aucto
ritate Bal. q̄ȝ q̄ȝ Bar. ideȝ ſenſerit ī dcā
l. cūctos ꝑplos. ⁊ in ꝯſilio meo ita alle
gaui. Et hāc rōnem quā allegat Bal.
ſcūs Bernardin⁹ allegauit in ciuitate
Vincētina ī publica ꝑdicatiōe q̄ iude
os expelli fecit. Nā qdā allegabāt īdi
gētiā paupeꝝ. auariciā creditoꝝ. Ipſe
aūt portauit libros iur canōici in pul
pitū. et ibi publice legebat decretales
ꝺ hac mā loquētes. ⁊ allegātes nccīta
tem eē ꝙ iudei remanerēt increpabat
tāq̄ȝ dei blaſſematores. qa deum vole
bāt arguē ꝙ nō ꝓuidēt meli⁹ ceſſanti
bus vſur illi ciuitati. Et dicebat ꝙ ꝓ
pter iſta nō erat de⁹ offendēd⁹. Et idē
dixit ſcūs Tho. Ricar. Scot⁹. ⁊ oēſ the
ologi. Oēs religioſi ꝺ obſeruātia h̃ ꝑ
dicant. Vide quante auctoritatis ſint
apud eccliam ſancti viri. Nā ꝑpť exē
plar ſcōꝝ q trāſiuerūt ad religiōeȝ añ
matrimonium conſūmatum. eccleſia

interp̄tata eſt illud mādatū diuīū. q̄s
de⁹ ꝯiūxit hō n̄ ſepet. qa eccłia illis ex-
ēplis mota declarauit illā auctoītatē
hr̄e locū qn̄ mr̄imoniū ē cōſūmatū. h̄
ꝓbat̄ in. c. ver̄. ⁊ ī. c. ex pte. de cōuer.
ꝯiu. Vides ḡ quāte fidei ſūt apud ec-
cleſiā ſcā ſcōꝝ patꝝ. q̄to maiorē fidei
debēt eē p̄dicatiōes ⁊ deciſiōes dubi-
orū ab eis ꝯpoſite. Credēdū ē. n. ip̄os
dei ſpū locutos fuiſſe. Quo ad h̄ ſatiſ ē
¶ 3° allegas ꝓ pte ꝯ̄ quā cōſuluiſti. c.
ſup eo. ď vſur. cui nō rn̄des. ſ in q̄dā
apoſtilla ad ꝯſiliū meū illud ad ꝓpoſi
tū n̄ facē affirmaſti ¶ Ego dico ꝙ ď h̄
ē cāus ibi. Jlle tex. hꝫ duos ītellectus.
¶ Pꝛim⁹ ē ꝙ ꝓ redimēdis captiuis uł
ꝓ alio ope pio papa n̄ pōt diſpēſare ꝙ
vſura ꝯmittat. ¶ 2⁹ ītellect⁹ ꝙ etiā ꝓ
redimēdis captiuis uł ꝓ alio pio ope
nō licet ad vſuras pecūias mutuo acci
pe qn̄ p receptiōꝫ dat̄ cā vſurā ꝯmit-
tēdi. Nā ī antiq̄ dicebat̄. qď a nob̄ tua
fratnitas poſtulauit. vtꝝ poſſit in reci
piēda pecūia diſpēſatio fieri ut paupe
res q ī ſaracēoꝝ captiuitate tenet̄ poſ-
ſint p eādē liberari pecuniā. Sꝫ vtqꝫ ī
tellect⁹ cōit̄ tenet̄ p doc. ⁊ eccłia vtrūqꝫ
approbat dcm̄ ibi in dcō. c. ſup eo. Vn̄
āplectēdo vtrūqꝫ ītellectū ibi ē caſus
ꝙ papa n̄ poſſit diſpēſare ꝙ qs accipi-
at pecuniā mutuo ad vſuras etiam cā
maiorē mali vitādi qn̄ nccītas ē cā ex-
ercēdi vſuraſ. ut qa ceſſante illa nccīta
te n̄ exercet̄. Et ſic papa n̄ pōt diſpēſa-
re. ſiue ut qs exerceat fen⁹. ſiue ut qs
recipiat pecuniā mutuo ad fen⁹ qn̄ ne
ceſſitaſ ē cā vſure exercēde. Et pōdera
illū tex. p̊. n. dic ꝙ cū vſure ſint vtroqꝫ
teſtam̄to ꝓhibite nulla diſpēſatio pōt
fieri. Et tex. ſpecifice loquit̄ ꝙ nulla
diſpēſatio pōt fieri per papā. quia ibi
petebatur diſpenſatio a papa. Vnde
ibi colligitur vna regula in materia

diſpenſatiōis ꝙ vbi aliqď ē pctm̄ ď iu
re diīo papa n̄ pōt circa illud diſpēſa-
re. Et iſtā regulā firmāt oēs doc. ⁊ il-
los allegaui ī ꝯſilio p̄dcō. ⁊ vlteri⁹ al-
legabo iſta. 3° dic ille tex. ꝙ cuꝫ ſacra
ſcriptura ꝓhibeat ꝓ vita alteri⁹ mēti-
ri qď ē pctm̄ vēiale. ſi ḡ nō licet ꝯmit
tere pctm̄ vēiale ꝓ redimēdo hoīem a
moꝛte. multo magiſ ꝓhibēd⁹ ē qs ne ī
uoluat̄ crimīe vſuraꝝ ꝓ redimēda vi
ta captiui. i. illoꝝ captiuoꝝ q detine-
bant̄ p ſaracenoſ. Jſte ē tex. apt⁹ ī dcō
c. ſup eo. q iſto mō arguit. Si ꝓ redi-
mēdo hoīeꝫ a moꝛte nō ē licitū ꝯmit-
tere pctm̄ vēiale. multo min⁹ pmittē
dus ē īmo ē ꝓhibēd⁹ ne ꝯmittat pctm̄
moꝛtale. ut ē vſura ꝓ redimēdo capti
uos a moꝛte. Vn̄ iſte tex. decidit duo.
Vnū ē ī mā diſpēſatiōis. ſ. ꝙ vbi ē ali
qď pctm̄ moꝛtale ď iure diuino papa
nullo mō pōt diſpēſare. Secūdū ꝙ nec
papa nec eccłia dꝫ pctm̄ moꝛtale tole-
rare uł pmittē etiā ꝓ liberando capti-
uos a moꝛte. qa ſi nō licet dicē mēda-
ciū qď ē pctm̄ vēiale. ut ī. c. p̊mū. 22
q. 2. et ī. c. ne qs. multo min⁹ licet cō-
mittē pctm̄ moꝛtale. Sꝫ dic. Jllud. c.
loq̄t̄ de xp̄ianis volentibꝰ fenerari uł
volētibꝰ īducē alios xp̄ianos ad fene
rādū. Sec⁹ dicēdū ē ī iudeis. cū eccłia
nō debeat de eoꝝ pctō ſe īpedire. ſiue
curare de aīabꝰ ipoꝝ. Ego rn̄di ſupi⁹ ī
rn̄ſiōe ad tuā q̄ntā apoſtillā. ⁊ ī conſi
lio meo ī 5° dubio ꝓpe finē. vbi ꝯclu-
ſi ꝓut vult tex. ⁊ firmāt doc. ꝙ in mā
vſuraꝝ ſiue vbi iura faciūt mētiōeꝫ ď
feneratoꝛibꝰ. īcludūt̄ iudei. ḡ illud. c.
dꝫ ītelligi tā ī iudeis q̄ꝫ ī aliȷs exercēti-
bus fen⁹. Et bn̄ aduertas qa in. c. ſup
eo. petebat̄ diſpēſatio ut poſſet exerce
ri fenus. uel ut licēt mutuo recipe ad
redimendū captiuos ſolū pecuniā ne
ceſſariā redēptiōi captiuoꝝ ⁊ n̄ vltra

Et tñ papa ibi dic ꝙ nõ põt diſpẽſare.
Itẽ ꝙ non dꝫ pmitti ſeu tolerari vſura
ab eccl̃ia etiã ſi ex ea ꝓueĩret liberatio
captiuoꝝ a morte. ⁊ ſic nõ ẽ pmittẽda
ĩmo ẽ ꝓhibẽda vſura etiã ſi ex eius p-
miſſiõe ſeq̃t bonũ ꝙ hoĩes nõ inficiã
tur. ⁊ ex eiꝰ ꝓhibitiõe ſequãt mortes
hoĩuꝫ. ut q̃a hoĩes inficiãt niſi pmit-
tat exerceri vſura. Nam ꝓpt iſtud bo
nũ ꝯſequẽdũ uł ꝓpt h̾ malũ vitãdũ ñ
ẽ pmittẽda ſeu tolerãda vſura. Et ille
tex. nõ ſolũ dic diſpẽſatiõeꝫ non poſſe
fieri ſ etiã excludit ſimplicem pmiſſi-
onẽ i vſura. Et ita ꝯcluſi ĩ ꝯſilio meo
pꝰ Jo. an. in regula pc̃tm̃. ĩ 3°. ⁊ ĩ 5°. ar.
vbi dic ꝙ nulla pmiſſiõe ſit pmitten-
da vſura ꝓpt aliq̃d bonũ q̃d ĩn oriat.
uel ꝓpt aliq̃d malũ q̃d ĩn vitet. Et di
cit ꝙ etiã ſi ius canõicũ vellet ñ poſſet
ꝯtractũ vſuratiũ pmittẽ. ⁊ plene exa
minaui ĩ 3° dubio mei cõſilij. vbi alle
go tex. ⁊ auctoritates. Et ꝑfecto doleo
maliciã doctoꝝ xp̃ianoꝝ. Inueniunt
enĩ ⁊ ĩuẽti ſũt q in cã ꝯſuluerũt ꝯ̃tã ap
tã ṽitatẽ. de q̃ ẽ tex. aptiſſimꝰ ĩ dcõ. c.
ſup eo. quã oẽs doc. tã canõiſte q̃ꝫ the
ologi tenuerũt. Et rõnẽ video. q̃a nul
lus ẽ q petat ꝯſiliũ offerẽs mercedẽ ꝙ
ꝯſulat ꝙ iudei nõ ꝯducant ad fenera
dũ. nec repit offerẽs mũera ꝑncipibꝰ
ut expellãt iudeos. ṽitas enĩ iſta non
dat p̃mia ťrena ſ etna. Conati aũt ſũt
ſuis ĩgenijs ſua doctrina facibꝰ auari-
cie ⁊ cupiditatꝭ accẽſi ṽitatẽ ꝯfundẽ.
Sꝫ audi q̃d de ṽitate dicat ſcriptura.
Veritas magna ẽ. ⁊ fortior p̃ omnibꝰ.
Eſdre 3° ca. Et Iſidorꝰ de ſũmo bono
ita exclamat. O q̃ꝫ magna ẽ vis ṽitatꝭ
q̃ oĩa ĩgenia aſtutias ⁊ calliditates ſu
pat. que ꝯ̃ ficta ſimulataq̃ꝫ figmẽta ſe
ipã defendit. q̃ deniq̃ꝫ pꝰ deũ colẽda ẽ
q̃a ꝓxia deo ẽ. imo deꝰ ẽ via ṽitas ⁊ vi
ta. Huc vſq̃ꝫ declaraui argumẽta q̃ faci

unt ex pte negatiua. s. ꝙ iudei nedũ ñ
pñt cõduci. ſ etiã ꝙ fenꝰ exercere poſ-
ſint pmittẽdũ nõ ẽ etiã ſimplici pmiſ
ſiõe. Immo ꝓhibẽdi ſũt. ut ꝓbat apert
tiſſime ĩ dcõ. c. ſup eo. cui nec aliquis
aliꝰ ꝯ̃tradere cũ ṽitate valebit.

Nunc me cõuerto ad diſſoluen
da ea q̃ pro pte affirmatiua dĩ
uersi ⁊ dĩ rõni ꝯ̃tria allegaſti. ſ.
ꝙ papa poſſit diſpẽſare ꝙ cõducãt iu-
dei. Et p̃ loq̃ris ꝯ̃ tex. dci. c. ſup eo. Tu
es bonꝰ ſicut ⁊ ceteri q vtinã nõ ĩ ĩfer
no cremenť. Allegãs etiã Specu. ĩ ti.
de legato. §. nũc de epoꝝ. ĩ. 7. colũ. ṽ.
ſũt aũt q̃daꝫ. vbi dixit ꝙ ĩ caſibꝰ ĩ q̃bꝰ
ẽ mortale pc̃tm̃ ſm legẽ dĩnã ſicut in
furto ⁊ ĩ rapina. papa diſpẽſare ñ põt
ĩmo pꝰ delictũ cõmiſſũ nõ põt diſpẽſa
re ſup delicto iã cõmiſſo q̊ minꝰ delin
quẽs agat pñiaꝫ. ⁊ q̊ minꝰ fiat reſtitu-
tio. ⁊ allegat iura loquẽtia de mã vſu-
rarũ. ut. c. cũ tu. de vſurꝭ. In his ṽo in
q̃bꝰ ꝯmittit pc̃tm̃ mortale ſm ius po-
ſitiuũ dic ꝙ ep̃is ⁊ inferioribꝰ intdcã
ẽ diſpẽſatio. ĩmo nullꝰ citra papã põt
diſpẽſare uł patiẽtiã p̃ſtare. ſ ſolꝰ pa-
pa uel is cui ſpãliť cõmiſerit. Et q̃ꝫ bñ
auctoritatẽ iſtã allegaſti. ita talẽ tibi
ſp ſpm̃ cõcedat deus. s. ut ꝯ̃ tuã inten
tionẽ alleges q̃ñ ṽitatẽ ⁊ ipam iuſtici
am violare intẽdis. Nã Spe. dic illud
q̃d dicũt ceteri doc. Naꝫ h̾ dic Hoſti.
quẽ allegat. ⁊ doc. ĩ. c. a nobis. de deci.
⁊ in. c. nõ magno. ne cle. uł mo. q ſũt
allegati in ꝯſilio meo. in 3° ⁊ ĩ vltimo
dubio. Primo allego alias auctorita-
tes ĩ ꝯſilio ſup̃dcõ nõ allegatas. ñ tñ
in cõſilijs alioꝝ collectas. Et p̃ allego
auctoĩtatẽ Inno. ⁊ oĩuꝫ ſcribẽtiũ ĩ. c. fi.
de trãſac. vbi Inno. dic ꝙ q̃tũ ad ꝯmit
tẽdũ pc̃tm̃ mortale uł remanẽdũ ĩ il-
lo ĩ his q̃ pẽdẽt a iure nãli ĩ lege dĩna
⁊ euãgelij ꝯtẽta. papa ñ põt diſpẽſare

Et ꝑciſe pōit exēplū ꝑ.c.ſuꝑ eo.ꝺ vſu
ris.ꝺ cui⁹ ītellectu ſ̄.dixi.⁊ ꝑ.c.fi.de
ꝯſue.In hiſ vō q̄ pēdēt a iure poſitiuo
ꝑceptorie cui⁹ trāſgreſſio ē pctm̄.ali⁹
q̄ꝫ papa diſpēſare n̄ pōt ut trāſgredi li
ceat.Iſtud dcm̄ ſeqꝛ ibi Io.an.ī.c.fi.ꝺ
cōſue.ſ̄.allāto.⁊ refert iſtud dictum
Inno.ī dcō.c.fi.ſuꝑ vbo.caſib9.ī glo.
ſua q̄ īcipit.puta crimīb9 publicꝭ.Et
Bu.⁊ Io.de Imola.⁊ oēs doc.Pro h̄
etiā allego doctrinā Lau.quā ſequit̄
Archi.⁊ Io.ꝺ fan.ī.c.ſūt qdā.25.q.i.
q dic ꝙ papa nō pōt diſpēſare ꝯ̄ dicta
euāgelij ī his q̄ ꝯſiſtūt ī ꝑceptꝭ uł ꝓhi
bitiōib9.Et h̄ dictū refert Io.de fan.
in dcō.c.ſūt qdā.in vbo.euangeliſte.
Plus dicit Archi.⁊ Io.ꝺ fan.in dcō.c.
ſūt qdā.ſuꝑ glo.i.in vbo.ꝯ̄ apl̄m.vbi
refert q̄ſda;cuꝫ quoꝝ opīone reſidet
dictū.ꝙ cū ī veteri ⁊ ī nouo teſtam̄to
nō ꝯtineat̄ niſi vitas doctrine fidei et
moꝝ ſm legē nāe ⁊ grē.ꝯ̄ ipām papa
diſpēſare nō pōt.Et ꝑ h̄ dicūt ꝙ non
ſolū ꝯ̄ apl̄m nō pōt diſpēſare.ſ; nec eti
am ꝯ̄ quācūq; doctrinā cuiuſcunq; li-
bri canonis.qa nec xp̄s venit ſoluē le-
gē aut ꝓphas ſ; adimplē.Math.5°.ca°.
Nec obſtat ꝙ papa pōt diſpēſare cū pe
nitētib9.qa apl̄s n̄ ꝓhibuit diſpēſare.
qa ⁊ ipē fuit miſicordiā ꝯſecutus.8.
diſ.ꝯſuetudo.Sꝫ actu exiſtentē in cri
mine ꝓhibuit ordinari.Volūt iſti di-
cere ꝙ papa nō pōt diſpēſare ꝙ qs pec
cet uel remaneat in crimie.ſiue illud
crimē ſit īductū a lege dina.ſiue a po
ſitiua.Vide eūdē Io.de fan.i.q.7.§.
niſi rigor.vbi dic nullo mō eē diſpēſa
bilia etiā ꝑ papā mādata uł ꝑcepta de
calogi ⁊ euāgelioꝝ.⁊ gnālit̄ q̄ ꝑtinēt
ad articulos fidei ⁊ ad gnālē ſtatū ec-
cleſie ⁊ ad formā ſacroꝝ.ꝺ qb9 ꝑcipue
tractauerūt apl̄i ⁊ q̄tuor ꝯcilia pncipa
lia.⁊ gnālit̄ ea ſine qb9 ⁊ cū qb9 hō ſal-
uari nō pōt.In his enī uel in aliq̄ iſto
rū nulla admittit̄ diſpēſatio a quibuſ
cūq; ſint ſtatuta.Allegat.13.diſ.ſicut
q̄dam.et.15.diſ.ſicut ſancti.et.i.q.7.
⁊ ſi illa.⁊.15.q.i.ſūt quidā.⁊ c.ꝯ̄ pa-
trū.et.25.q.2.ꝑuilegia.⁊.c.ſi qs do
gmata.⁊.i.q.i.nō ē putāda.et.14.diſ.
qꝺ ait.et.22.q.2.faciat hō.30.q.i.no
ſce.et.32.q.4.ſicut nō ſūt.et.23.q.5
dicat.Reliqua vō dic eē diſpēſabilia.
qa in eis ſepe rigor iurꝭ tēꝑat̄ ⁊ rela
xat̄ a q̄cūq; ſint ſtatuta.vbi grā.In ni
ceno ꝯcilio ſtatutū ē ne bigam9 ꝓmo-
ueat̄.34.diſ.cognoſcamus.tm̄ poſtea
Martinus inſtituit ꝙ vſq; ad diacona
tū poſſit ꝓmoueri.34.diſ.lector.Sił̄
apl̄i ſtatuerūt ꝙ p̄ſbyteri ꝓpt̄ fornica
tionē deponerent̄.qꝺ poſtea ꝑ papā
Siluestrū ⁊ Gargēſe ꝯciliū fuit īmu-
tatū.82.diſ.p̄ſbyter.Ex ꝑdictꝭ notā-
dū eſt ꝙ papa nō pōt diſpēſare ꝙ quis
ꝯmittat uel remaneat in pctō mortali
nedū qn̄ tale pctm̄ deſcēdit ex lege di
uina.ſ; etiā ſi deſcēdit a lege poſitiua.
ſi ꝑ diſpēſationē ille cū q̊ diſpēſatū eſt
remāſur9 ē incorrect9 ſeu in pctō.Et
q̄ꝫ.ꝗ; Specu.ī loco ꝑallegato.⁊ Inno.⁊
doc.in loco ꝑ me allegato dicāt papā
diſpēſare poſſe q̊ ad illa q̄ ſūt pctā de
lege poſitiua.tm̄ opīo illoꝝ q̂s in ꝑdi-
ctis duob9 locꝭ ſecutus fuit Archi.et
Io.de fan.videt̄ vior qn̄ ꝑ talē diſpen
ſationē ꝯ̄ ius poſitiuū diſpēſat9 rema
net incorrect9 ſiue ī pctō.lꝫ deſcēdat a
iure poſitiuo.allegat bona iura.⁊ ꝺ h̄
ē bon9 tex.in.c.nulli fas.25.q.i.vbi
loqt̄ de iure dīno ⁊ canōico.Et ſic dic
Quia nos q potentiſſimi ſacerdotꝭ ad
miniſtram9 officia taliū trāſgreſſionū
culpa reſpiciet ſi in cauſis dei deſides
fuerim9 iuēti.qa meminim9 ꝙ timē de-
bem9 q̄lit̄ ꝯminet̄ de9 negligētie ſacer
dotū.Et in.c.ſūt qdā.ea.q.ſic loqt̄.

Ubi vͦo apte deꝰ ul' eiꝰ apl̄i 7 eos ſequē
tes ſancti pr̄es ſniālit̄ aliqd diffiniert̄
ibi nō nouā legē romanꝰ pōtifex dare
ſ; potiꝰ qꝺ p̄dicatū ē vſq; ad aīaʒ 7 ſan
guinē ꝯfirmare dʒ ⁊c. Itē ea.q.c.ꝯtra
ſtatuta.ibi tex.ſic dīc. Contra ſtatuta
canonū aliqd ꝯcedē ul' mutare.nec q⸗
dem huiꝰ ſedis pōt auctoītas ⁊c. Et ī
c.ſe.qꝺ īcipit.omne.ꝓpe fi.ſic dr̄. Ne
quaq;.n.qꝺ ꝯ euāgelicā uel ꝓphcticā
ul' apl̄icā doctrinā ꝯſtitutiōe ſiue eoꝝ
ſiue ſcōꝝ patrū actū fueīt ſtabit. Pro
fecto h̄ iura ita gnāliter loquūt̄ ꝙ ꝓhi
bēt etiā papā diſpēſare. Et ad h̄ ea al⸗
legauit Archi. 7 Jo.de fan.p̄ſertim qa
canōes ſūt editi īſtīctu ſpūs ſcī.ut dic
tex.50.diſ.ſi ille.et.25.q.5.violato⸗
res.7.c.ideo. Ego tn̄ ꝓ cōcordia ſic di
cerē.ꝙ aut ꝑ diſpēſationē ꝯ ius poſiti
uū deſinit eē pc̄tm̄. 7 illud quod erat
pc̄tm̄ ꝑ diſpēſationeʒ efficit̄ licitū. Et
tūc ꝓcedit opīo Inno. 7 doc. ī.c.fi.de
trāſac.7 ī.c.a nob̄.ꝺ deci.7 in.c.nō ma
gno.ne cle.ul' mo. Aut pꝰ diſpēſatiōeʒ
ille cū q̊ diſpēſat̄ actū exercēt illicitū.
Et ſic diſpēſatio nō facit q̊ minꝰ ille ex
ercēdo actū a canone ꝓhibitū peccet.
Et tūc ſit vera opīo Laud. 7 ſequētiū
quē ſeqt̄ dcūs Jo.de fan. 7 Archi.vbi
ſ. Pono exēplū ꝙ qs cōfiteat̄ ſingulo
anno pc̄tā ſua.ē ius poſitiuū. 7 tn̄ pa⸗
pa ligat̄ mēte illiꝰ ꝯſtitutiōis ꝓpt̄ eq⸗
tatē nāleʒ ī qua ē fūdata illa ꝯſtitutio
ut dic Jo.an.ī.c.ſignificaſti.ꝺ foro cō
pe.7 But.in.c.p̊.ꝺ con. Un̄ papa non
poſſet diſpēſare ut qs n̄ teneat̄ ꝯfiteri
ſingul' annis ſua pc̄tā. Et ideʒ vbi alia
ꝯſtitutio ē fūdata ī nāli eqtate q̄ ꝓpt̄
diſpēſatiōeʒ nō ceſſaret. Un̄ Bal.in.l.
ſi nō ſpāli.in fi.C.ꝺ teſta.dic ꝙ lʒ pn⸗
ceps ſit ſūme auctoītad.tn̄ nālis rō eiꝰ
auctoītate mutari n̄ pōt.ff.ꝺ vſufruc.

eaꝝ reꝝ q̄ vſu cōſu.l.2. Un̄ Pe.Cy.et
Bal.ī.l.digna vox.C.de legi.dicūt ꝙ
p̄nceps ligat̄ ꝑ facta h̄ntia ī ſe iuſticiā
uel eqtatē nālē. ¶ Et ex p̄miſſis tres
inferūt̄ ꝯcl'ones. Prima ē ꝙ vbi aliqꝺ
pc̄tm̄ ē mortale de iure dīno papa nō
pōt diſpēſare ut illud ꝯmittat̄. uel ꝙ ī
illo remaneat̄. ¶ Secūda.ꝙ vbi aliqꝺ
ē pc̄tm̄ de iure poſitiuo. tn̄ ꝑ diſpēſati
onē nō pōt ceſſare iuſticia ul' eqtas nā
lis q̄ mouet ius poſitiuū. papa nō pōt
diſpēſare. ¶ Tertia ꝯcl'o.ꝙ vbi aliqꝺ ē
pc̄tm̄ de iure poſitiuo 7 ꝑ diſpēſatiōeʒ
factam ex cā rōnabili.ceſſat cā pc̄tī. 7
tūc diſpēſatio pape facit illicitū licitū.
Et ī his trib⁹ ꝯcl'onib⁹ ꝯcordāt̄ tex.et
doc. ¶ His igit̄ ita diſcuſſis ꝓ doctrina
ſtudētiū redeo ad rn̄ſiōes tuaſ. Dicis
enī ꝙ iudeꝰ fenerando xp̄iano nulluʒ
pc̄tm̄ ꝯmittit ſꝫm legē dīnaʒ.iō papa
pōt h̄ ꝑmittē. Dū dicꝭ ꝙ papa pōt h̄ ꝑ⸗
mittē.nō loq̄ris in t̄mīs nr̄e q̄ōni ꝯue⸗
niētib⁹. Nr̄a.n.q̄ſtio ē An papa poſſit
dare licētiā uel diſpēſare ꝙ xp̄iani cō⸗
ducāt iudeos ad fenerandū. Iſtud eſt
plus q̄ʒ ſimplex ꝑmiſſio q̄ nil aliud eſt
q̄ʒ claudē oculos. 7 penam īdulgē ſeu
diſſimulare.ſꝫm quā ꝑmiſſionē eccl'ia
tolerat malos. Un̄ nr̄a diſputatio eſt.
an papa poſſit diſpēſare ꝙ ꝯducant̄ iu
dei ad fenꝰ faciēdū. Et inq̄ʒtū dicꝭ ꝙ iu
deus fenerādo xp̄iano nullū pc̄tm̄ cō
mittit ſꝫm legē dīnā. Uide quāte vͥta
tis quāteue cōſtātie ſis. Profeſſus es
iudeū peccare fenerando xp̄iano. ſ; ec
cleſiā ꝺ h̄ pc̄tō nō debē curare. Dic vͦo
dicꝭ ꝙ nullū pc̄tm̄ ꝯmittit. Sʒ te excu⸗
ſabis 7 dices ꝙ peccat ſ; nō ſꝫm legē di
uinā. Tūc te int̄rogo. Scꝺm quā legē
Si dicis. Canōicā. male dicꝭ. qa iudei
7 alij īfideles n̄ ligant̄ canōib⁹ ad pec
catum ſeu ad penā ſpūalem.de diuor.

gaudem⁹.z.q.i.multi. Hāc doctrinā
ponūt etiā doc.ī.c.p̊.de cōſti. Peccat
idcirco iude⁹ ſm legē diuinā ſeu ſm le-
gē nālē.ḡ papa nō pōt diſpēſare ſeu li
cētiā dare. Et h̾ tenet ſcūs Tho.7 the-
ologi.7 oēs canōiſte nemīe penit⁹ diſ
crepāte.q̊s allegaui ī p̊ dubio conſiliȷ̄
mei. Nā etiā ſm legē ſuā ꝓhibēt̾ fene
rari gētilib⁹. Deut°.z8° ca°. vbi Moy
ſes reuocauit p̄mā ꝑmiſſionē. Unde
Dauid q fuit dudū p⁹ Moyſen.quia
Moyſes fuit p̄m⁹ dux q gubnauit po-
pulū iſrl̾. Dauid v̂o fuit ſecūdus rex.
Sȝ p̊ fuerūt duces 7 iudices iſrl̾.p⁹ea
reges.ut noſcē pōt qcūqȝ legeīt bibliā
Et tn̄ Dauid ī ſuo p̊s.q icipit. Dn̄e qſ
habitabit ī tabnaculo tuo.gnālit̾ dic.
neminē excipiēdo. Qui pecuniā ſuā
nō dedit ad vſurā ⁊c. Dn̄s aūt noſter
ieſus xp̄us ver⁹ de⁹ 7 hō ver⁹ ꝯuocatis
turbis iudeoꝝ ait. Mutuū date nihil
inde ſꝑantes. Luc.6° ca°. Et nō quia
xp̄us loq̄bat̾ iudeis 7 eis p̄cipiebat ut
mutuarēt pecuniā abſqȝ fenore. Sȝ in-
terrogo te. Et Moyſes 7 xp̄s p̄cipit iu
deis. cui⁹ p̄ceptū ſi p̄cepta eſſent ꝯ̄tria
deberēt iudei ſuare? Certe dei.qa ma
ior 7 verior ē incōparabilit̾ oīb⁹ creatu-
ris.tn̄ nō ē ꝯ̄trietas. Tene ḡ xp̄iane p̄
ceptū euāgelicū.vbi de⁹ tūc iudeis p̄-
ſentib⁹ 7 xp̄ianis futuris interdixit gnā
lit̾ 7 ſine aliq̄ diſtīctiōe exercē fenus.
Ergo papa n̄ pōt lnīam dare ul̾ diſpē-
ſare.ut dicūt Inno.7 doc.ſ̄.allati. qb⁹
ꝯiūge Spec.p totū ꝯ̄ tuā ītētionē alle
gatū. Et bn̄ dixit apoſtilla fr̄is Micha
elis ad tuū cōſiliū dū dic ꝙ iude⁹ pec-
cat mortalit̾ fenerādo xp̄iano.7 ꝙ in-
uenit oppoſitū. Et h̾ id ē.qa vſura ē ꝓ
hibita gnālit̾.7 repiūt̾ iudei iclusi i ꝓ
hibitiōe.ut ī.c.p⁹ miſerabilē. Un̄ tibi
incūbit ꝓbare ꝙ iudeis ſit licitū fene-
rari.qd̾ ꝓbare n̄ poterit. Et ſubiūgit in
ſua apoſtilla.ꝙ agētes 7 ꝯſentiētes pa
ri pena plectūt̾.7 allegat apl̾m ad Ro.
p̊ ca°. ī fi. vbi dic aplus. Qm̄ qui talia
agūt digni ſūt morte.nō ſolū aūt q fa
ciūt ſ; etiā q ꝯſentiūt faciētib⁹. Et ſub
dit ꝙ ſi veniūt ad baptiſma non p̄nt
ſaluari niſi vſuras reſtituāt. Et h̾ ten;
glo.in.c.iudei.de ꝯſe.diſ.4. Un̄ pone
ꝙ iude⁹ fenerauerit gētili. certe nō d;
baptiçari niſi vſuras reſtituat. Et h̾ ē
īdubitatū tā apud canōiſtas q̄ȝ apud
theologos. Et inq̄ȝtū loqt̾ de cōſenſu
bn̄ dic. qa nulla cā ē licitū conſentire
malo. Idē ꝓbat̾.z3.q.4.ita plane.cū
duob⁹.c.ſe.q̄ dicūt ꝙ qs malis ſociat̾
qn̄ ꝯmittit malū ul̾ qn̄ cōmittētib⁹ fa
uet. Et ſi malū nō pōt corrigi ul̾ illi ob
uiari.illa duo ſp̄ retēta ſeruāt hoīē in
corruptū.ſ.ut nec malū faciat nec ap-
probet. Un̄ diſpēſatio n̄ pōt fieri ut iu
de⁹ cōducat̾ ad fenerandū.qa p h̾ dat̾
cōſenſus malo. Et h̾ plene declaraui ī
cōſilio meo ī 3° dubio. Et p h̾ tollit̾ il-
lud qd̾ dic.ſ. ꝙ poſito ꝙ ex p̄te iudei
fenerātē ꝯmittat̾ pc̄tm̄.tn̄ eccl̄ia nō d;
d̾ h̾ pc̄tō curare. Uide q̄ȝ clauſos hēas
oculos. Nō pōt qs ꝯſentire malo ſine
pc̄tō ut dicūt iura p̄allegata.eſto ꝙ ec
cleſia n̄ debeat curare d̾ ſalute iudeoꝝ
tn̄ nō d; ꝯſentire ꝙ peccēt.nec pōt da-
re lnīam peccādi. De h̾ ē optim⁹ tex.
z4.q.z.legat̾. Hinc eſt qd̾ dr̄.ꝙ qs d;
poti⁹ oīa mala pati q̄ȝ malo ꝯſētire.ut
ī.c.ſacrd̾.qd̾ met⁹ cā.7 ī.c.ita ne.3z.q.
5. Et ego plene examīaui ī p̄fato 3° du
bio ꝯſiliȷ̄ mei.q̄ nō replico.ad q̄ nihil
rn̄des nec ī tuis additiōib⁹ nec in tuo
ꝯſilio. Sȝ nō pōt papa dare licētiā iu-
deis fenerādi qn̄ nō det eis licētiā pec
cādi quā de⁹ nō pōt dare.ut dic p̄fatū
c.legat̾. Ad h̾.40.diſ.c.i.vbi dr̄ ꝙ de⁹

nō dedit lnīam peccādi Petro nec ſuc
ceſſoribꝫ ſuis. Si ġ papa nō hꝫ licētiā
peccādi. ġ alteri ñ pōt ꝯcedē. Itē ſi papa
diſpēſat ꝙ iudei poſſint ꝯduci ad fene
rādū. vane ꝓbet auctoritatē ꝙ ꝯducāť
ad malū faciendū. nōne ꝯducētes ap-
ꝓbāt fenꝰ ⁊ adiuuāt iudeū ad fenꝰ fa-
ciēdū ꝓpť ſua pacta. ⁊ ꝓpť ſuas ꝯuēti
ones? Propť qđ tales ꝯducētes incur
rūt ſnīā excoicatiōis. ꝑ cle. i. đ vſurꝭ.
ut dixi ī pdcō cōſilio meo in 3° dubio
Itē nō ē verū illud qđ dicis. s. ꝙ eccłia
nō dꝫ ſe īpedire đ pctō iudeoꝝ. qa ſup
uacue laborat. Hō aūt declaraui dñ rndi
ad tuā qntā apoſtillā. Itē de hō ē cāus
ī. c. pꝰ miſerabilē. đ vſurꝭ. qđ etiā decla
raui ī rñſiōe ad tuā rtiā apoſtillā. vbi
declaraui ītellectū dcī. c. pꝰ miſabilē.
et ꝑ ꝯcā ad ꝑdcās duas apoſtillaſ etiā
clariſſime ſblatū ē iſtud tuū argumētū

Item dñ dicis ꝙ nihil ad nos đ
his q̄ forꝭ ſūt. Ita abſolute lo-
quēdo nō loqꝛꝭ ut mgr̄ q diu
legit. nec recōdarꝭ đ doctrīa glo. ī. c. iu
dei. ⁊ l. z. đ iudeiſ. q̄ dic ꝙ eccłia ñ iu-
dicat đ his q̄ forꝭ ſūt q̊ ad penā ſpūalē
īfligēdā. ulꝭ q̊ ad hō ut iudeis inuitꝭ īpo
nat regulas canōicas q̊ ad religiōeꝫ. ſꝫ
bñ q̊ ad cetera eccłia īpedit ſe đ iudeis. ⁊
multos cāus nūerat glo. ⁊ doc. ī dcō. c.
iudei. ī qbꝫ eccłia īpedit ſe de pctō iu-
deoꝝ ⁊ alioꝝ īfideliū. ⁊ inť alios cāus
nūerat crimē vſuraꝝ. Vñ doc. ſequūť
illā glo. Idē dicūt doc. ī. c. p̊. đ cōſti. ⁊
Hoſti. ī ſūma đ iudeis. §. ī qbꝫ ġuēť.
v̊. qd ſi iudeꝰ epī ſubditꝰ. Et hō exami
naui in ꝑalľato ꝯſilio ī fine ſecūdi du-
bij. Et vide Io. an. ī. c. gaudemꝰ. de di
uor. vbi Hoſti. ⁊ Io. an. exponunt illa
v̊ba. nihil ad nos de his q̄ forꝭ ſūt. s. q̊
ad penā excoicatiōis ꝓferēdā ī tales.
⁊ q̊ ad fidē ⁊ ſpūale ꝯmerciū. Sꝫ q̊ ad
cetera bñ ꝑtinet ad eccłiam đ his q̄ foriſ
ſūt. Et idē dic dñs Pe. đ ancho. ī regu
la. ea q̄. ī ſexta qōne. Itē dñ dicis ꝙ ñ cō
mittiť mortale pctm̄ ex ꝑte xp̄iani re-
cipiētꝭ pecūias mutuo a iudeis ſb vſu
ris ꝓpť nccītatē. ut notāt doc. ī. c. ſup
eo. đ vſurꝭ. Rᵒ ꝙ pꝰ q̄ꝫ iudeꝰ ē ꝯductꝰ
ad fenerādū ⁊ tenet altare patū ad fe
nus exercēdū. ſi aliqs nccītate ꝯpulſꝰ
ſumat ab eo pecūias mutuo ſub vſurꝭ
ñ peccat mortaliť. īmo vtiť malo illo
ad bonū ſuū. qđ ē licitū. qa etiā deꝰ oī
bus pctīs vtiť ad bonū. Dic ē ꝙ poſſu
mus vti iuramēto eiꝰ q iurauit ꝑ fal-
ſos deos. nā vtimur ad bonū. s. ut ille
ſeruet fidē. ut in. c. mouet. zz. q. i. Se
cus ſi qs recipet pecūiaꝫ mutuo ut poſ
ſet ludē. ulꝭ aliq̄s īpēſas ſuꝑfluas facē.
ſeu ñ nccīas nec vtiles. nā tūc taliſ pec
cat mortalꝭ recipiēdo pecūiaꝫ ſb vſurꝭ
etiā ab illo q tenꝫ bāchū patū ad fene
rādū. Itē peccat mortalꝭ ſi īducit aliū
ad fenerādū ut ſubuēiat ſue nccītati.
Et hō tenet ſcūs Tho. ſcđa ſcđe. q. 88.
arti. p̊. ⁊ Archi. ⁊ Io. de fan. 14. q. 4. ſi
qs vſurā. ⁊ ī dcō. c. mouet. zz. q. i. et
doc. dcō. c. ſuꝑ eo. de vſurꝭ. Et frať Mi
chael in ſua apoſtilla dic ꝙ ſcūs Tho.
Scotꝰ ⁊ Ricar. ⁊ oēs theologi dicūt ꝙ
etiā ī extrema nccītate qs peccat īdu
cēdo aliū ad mutuādū ſub vſurꝭ. qa il
le nō pōt mutuare ſine pctō mortali.
Sꝫ nō ſolū ꝯduciť ꝓpť patiētes nccīta
tes ſꝫ ꝓ oībꝫ. ⁊ parať via multꝭ maliſ. hō
ē formalꝭ apoſtilla ad tuū ꝯſiliū ī ordi
ne ſecūda. ¶ Ad ꝓpoſitū mō qñ iudei
ꝯducūť ad fenerādū ſub vſurꝭ. nonne
nccītas ē cā ꝯmittendi vſurā? qa niſi
iudei ꝯducerēť ⁊ fierēt cū eis pacta. ñ
mutuarēt ſub vſurꝭ. qa dubitarēt ne
īpedirēť ī fenore retinēdo ulꝭ exigēdo
nec aliť mutuarēt ſub vſurꝭ niſi fierēt

talia pacta. Tu ergo q paciſcer̃ cũ iudeis
es cã vſure ↄmittẽde ut ſubueĩas ne-
ceſſitati ciuitat̃. ergo h̃ nõ põt fieri abſq̃
pctõ mortali etiã cũ diſpẽſatiõe pape.
De h̃ ẽ cãus ĩ.c.ſup eo. de vſur̃.ſcd̃m
vnũ ĩtellectũ q colligit̃ ex deciſa illius
decre.quẽ doc.cõit̃ ſequũt̃.⁊ recitaui
ſ̃.Et h̃ tenẽt ſcũs Tho.Scot⁹ Ricar.⁊
oẽs theologi. ut dĩc frat̃ Michael p̃di
ctus. Itẽ ſũt q̃ plures q recipent pecu
niã mutuo ſub vſur̃ ut poſſent ludẽ⁊
ſubuenire delicto ſuo ⁊ volũtati ſue.
Itẽ q̃ plures eẽnt q facẽnt expẽſas nõ
nccĩas ſub iſta ſpẽ. Itẽ qñ ſũt iudei in
loco q fenerãt̃.ſepe furãt̃ famuli dñis
ſuis ⁊ alijs ⁊ portãt rẽ ad iudeos.⁊ ibi
ĩpignorãt.quã nõ auderẽt furari ni-
ſi eẽt iude⁹ q recipet eã ĩ pignore.⁊ do
min⁹ tenet̃ ſoluẽ vſurã ſi vult rẽ ſuã
recupare.⁊ intͣdũ eã pdit qa iudei eã
celãt ſi pñt. Multa alia mala ſequũt̃.

Modo me ↄuerto ad argumẽta
tua ĩ q̃bꝫ pcedis p ſiĩia.⁊ ſaltẽ
ad p̃ncipalia tua motiua tñ-
debo. Et aduerte qa ĩepte ſepe loq̃ris ĩ
h̃ tuo ↄſilio. Tu p̃ſupponis q̃ ñ ĩcurrit̃
aliqd̃ pctm̃ mortale ſm ius diuinũ ſi iu-
deus fenerat̃.⁊ ĩ h̃ vehemẽt̃ erras. Nã
peccat fenerãdo qa facit ↄ̃ legẽ diuinã q̃
iudeis ĩhibuit vſurã.⁊ ↄtinet̃ ſub p̃ce
ptis decalogi. Itẽ ẽ pctm̃ lege nãli. nã
etiã ſm legẽ nãe vſura ẽ ꝓhibita.pꝫ p
ph̃m p̃ polit̃.q nulla lege ſcripta arta-
tus ſ; ſola rõe nãli duct⁹ lucrum vſura
riũ ẽ deteſtat⁹. Et h̃ tenuit ſcũs Tho.
ſcd̃a ſcd̃e.q.88.arti.p̃.⁊ Io.an.ĩ regu
la.pctm̃.ĩ 2° ar. Et h̃ plene declaraui
ĩ p̃allegato ↄſilio ĩ 2° dubio.h̃ p̃ſuppoſi-
to qd̃ negare nõ potes. multa allegas
ↄ̃ intẽtionẽ tuã faciẽtia. Nã Inno. in
c.qa pleriq̃.d̃ ĩmu.ec.facit ↄ̃ te quẽ ꝓ
te allegas. Nã Inno. dĩc ibi q̃ p̃nceps

nõ põt ſtatuẽ ↄ̃ ius nãle ſine iuſta cã.
poſtea ꝓpe finẽ ſui ↄmẽti dĩc q̃ ↄſtitu
tiões q̃ ſũt ↄ̃ ſalutẽ aĩe. ut d̃ vſur̃ ſol-
uẽdis ul' de iuramẽt̃ nõ ſeruãdis.nõ
valẽt nec ſũt ſeruãde. Sꝫ ↄducẽtes iu
deos ad fenerãdũ peccãt mortalit̃.pec
cãt etiã iudei.ergo diſpẽſatio pape nõ va
let ↄ̃ ſalutẽ aĩe tã iudeoꝝ q̃ ↄducẽtiũ
Et ſ̃.plures auctoĩtates allegaui. Fra
ter aũt Michael ĩ ſua ſcd̃a apoſtilla ad
tuũ ↄſiliũ ↄcordat cũ opĩone mea.⁊ h̃
ſũt ei⁹ v̂ba. In oĩbꝫ his negat̃ q̃ vſura
nõ ſit pctm̃ mortale⁊ ↄ̃ ſalutẽ aĩe. im
mo eẽt hẽtic⁹ q ptinacit̃ credẽt ↄ̃riũ⁊
tenẽt. Et ↄſidera qa fuiſti ⁊ es ptinax
Vñ hẽtic⁹ ⁊ excoĩcat⁹ fuiſti.ut ĩ.c.ex-
coĩcam⁹.d̃ hẽtic̃. Nã q falſas doctrias
ul' falſas opĩones ĩuenit ul' ſeq̃t̃ ↄ̃ veꝝ
ĩtellectũ canonũ ul' ſcripture ſacre eſt
hẽtic⁹. De h̃ aũt ſũt tres boni tex.24.
q.3.c.int̃ ſciſma.cũ duobꝫ.c.ſe.q̃ꝝ al-
terũ incipit.hẽſis.aliud v̂o hẽtic⁹. Et
p illa iura glo.ĩ cle.i.§.ſane.ĩ v̂bo hẽ-
ticũ.d̃ vſur̃.dĩc q̃ nedũ hẽtic⁹ dr̃ ille
q male ſẽtit de articul' fidei.ſ; etiã q p-
uerſũ dogma ul' falſas uel nouas opĩo
nes gignit aut ſeq̃t̃. Et Paul⁹ dĩc illũ
hẽticũ eẽ q falſam ul' extortã expoſiti-
onẽ ĩ diuinis ſcriptur̃ ponit ↄ̃ illud qd̃
tenet eccl'ia.cũ tales alit̃ ſcripturã ĩtel
ligãt q̃ ſpũs ſcũs efflagitet a q̊ ſcriptu
ra ẽ inſpirata.50.diſ.ſi qs diacon⁹.et
c.ſi ille.ĩ fi.80.diſ.illud.25.q.2.vio-
latores.⁊.i.q.2.igit̃. Que iura ꝓbant
q̃ canões ⁊ decreta patꝝ fuẽrt ↄdita ĩ-
ſtĩctu ⁊ ĩſpiratiõe ſpũs ſcĩ. Et ex iuri-
bus q̃ allegat appet q̃ Paul⁹ itelligit
diuinã ſcripturã decreta ſeu canões.qa
ĩſpiratiõe ſpũs ſcĩ fuẽrt ↄdita.doctor
enĩ dꝫ intelligi ſm iura q̃ allegauit.ut
dixit Bar.ĩ.l.nõ ſolũ.§.ſi liberatiões.
ff.d̃ libe.lega. Et iõ ſequit̃ dñs Car.in

dcõ.§.ſane.in ſecũda opĩone. Et cũ h̄
etiã trãſit Jo. ꝺ Imola. Sꝫ h̄ firmat cla
ri⁹ibi dñs Pe. ꝺ ancho.ĩ 3° nõbili.vbi
dĩc ⁊ refert ꝙ ꝺ illis biçocolis ꝗ ĩ pub-
licꝭ ꝑdicatiõib⁹ dicebãt ꝙ laici ñ tene-
bãt̃ ꝯfiteri pctã ſua pñtib⁹ clericꝭ.nec
eis ſoluẽ decias uł oblatiões offerre. ⁊
ꝙ peccabãt ꝯ.iũ faciẽdo. cũ oẽs cleĩci
eẽnt male vite. ⁊ de ecclia remouendi
Querebat̃ an iſta ⁊ alia ꝗ̃ꝫ plura eẽnt
hẽtica. ⁊ an poſſet ꝓcedi ꝯ tales tãꝗ̃ꝫ ꝯ
hẽticos. ⁊ dĩc fuiſſe firmatũ ꝑ oẽs doc.
ſacre theologie ꝗ ibi erãt. ⁊ etiã ꝑ oẽs
doc. vtriuſqꝫ iurꝭ.ꝗ dicebãt ꝙ ſic.ꝑ do
ctrinã glo. ꝓallegate.ꝗa gignebãt fal-
ſas opĩones ꝑ ſacros canões ⁊ canoni-
cas ſanctiões reprobatas. Et cũ h̄ etiã
trãſit Jo. ꝺ Anania.ĩ.c.ꝑterea ad fi. ꝺ
vſurꝭ. ⁊ allegat Salice.ĩ.l.i.ĩ pl̃t.colũ.
⁊ de ſũ.tri.ꝗ dĩc ꝙ ſi ꝗs dicẽt ꝑiuriuꝫ
nõ eẽ pctm̃ poſſet pũiri tãꝗ̃ꝫ hẽtic⁹.et
Jo. ꝺ Anania dĩc ꝙ forte idẽ eẽt dicen
dũ ĩ ꝗ̊libꝫ pctõ mortali. Ego vͦo dico
ſine forte.ꝑ tex.cũ glo.ĩ cle.i. ꝺ vſuriſ
Nã rõ ꝗ̃re aſſerẽs vſurã non eẽ pctm̃
mortale cẽſeat̃ hẽtic⁹ ẽ.ꝗa aſſerit illud
nõ eẽ pctm̃ ꝗꝺ eſt pctm̃ ſm̃ doctrinaꝫ
eccl̃ie. Vñ idẽ ẽ dicẽdũ ĩ eo ꝗ ꝑtinacit̃
aſſerit ꝗꝺcũqꝫ pctm̃ mortale ñ eẽ pec-
catũ mortale. Nã h̄ ẽ ꝯ canões ut ſ̃.di
xi. ⁊ ꝓbat̃ in dcõ.c.int̃ ſciſma.24.q.3.
cũ duob⁹.c.ſe. Et Aug⁹.18° li°. ꝺ ciui.
dei.ca°.51°. ſic inqt. Qui igit̃ ĩ ecclia dei
morbidũ aliꝗd prauũqꝫ ſapiũt.ſi cor-
repti ut ſanuꝫ rectũqꝫ ſapiant reſiſtũt
ꝯtũacit̃.ſuaqꝫ peſtifera ⁊ mortifera do
gmata emẽdare nolũt ſꝫ defenſare ꝑſi
ſtũt.hẽtici fiũt. ⁊ foras exeũtes habẽt̃
ĩ exercẽtib⁹ inimicꝭ. Et ꝺ h̄ ẽ ſilis tex.
24.q.3.ꝗ ĩ ecclia. ⁊ idẽ ſcũs Tho.ſcꝺa
ſcꝺe.q.xi.arti.2°. Vñ vide ĩ ꝗ̊ laberin
to fixiſti pedes tuos. Tu loqrꝭ ꝯ ſacraꝫ

ſcripturã. ꝯ ſcripturã euãgelicã. ꝯ ca
nões. Nã canões determinãt ꝙ iudei il
licite ⁊ cũ pctõ recipiũt vſuras a xp̃ia
nis. Habes doc.oẽs ⁊ canõiſtas. ⁊ the
ologos dicẽtes ꝙ iudei faciũt ꝯ ius di
uinũ ⁊ ꝯ legẽ nãlẽ fenerãdo xp̃ianis.
ꝗ̃s auctoĩtates recitaui ĩ ꝑͦ et 2° dubio
ꝯſilij mei. Itẽ hẽs tex.gnãlit̃ loquẽteꝫ
ꝙ papa nõ põt diſpẽſare ut exerceant̃
vſure etiã cã maiorꝭ mali vitãdi.ꝗ ni-
ſi ſim⁹ pueri ĩtelligẽ debem⁹ ꝙ nõ poſ
ſit diſpẽſare ꝗ̊ ad aliquã ꝑſonã ĩcluſaꝫ
ſub ꝓhibitiõe. Et ſic etiã ñ poteĩt diſ-
pẽſare ꝙ iude⁹ vł ali⁹ ĩfidelis exerceat
vſuraſ.ex ꝗ̊ ĩcludũt̃ ſb̃ ꝓhibitiõe ſicut
⁊ ceti tã iure dĩno ꝗ̃ꝫ nãli ⁊ canonico.
Oẽs etiã doc.tenẽt ĩ.c.ſup eo. ꝺ vſurꝭ
⁊ Jo.an.ĩ dcã regula.pctm̃.ꝙ papa ñ
poſſit diſpẽſare ut exerceat̃ ꝯct⁹ vſura
ri⁹. h̄ etiã tenẽt oẽs doc.theologi. ⁊ tu
vis ĩterꝑtari ſcripturã ꝯ ei⁹ mẽtẽ ⁊ do
ctrinã doc. Itẽ lex canonica ⁊ dĩna ex
ꝑſſe ponit ꝙ null⁹ dꝫ ꝯſentire malo.ꝗa
ꝯſentiẽs eꝗ̃lit̃ peccat cũ faciẽte. ⁊ ꝙ.ꝑ
nullo malo vitãdo uł bono ꝯſeqẽdo
ꝗs põt ꝯſẽtire ut aliꝗs faciat malũ ſeu
ꝯmittat pctm̃ mõtale.ꝗa tał idẽ ꝯſẽti
ens ẽ idẽ cũ ꝑ̇ncipali delĩquẽte. ⁊ ꝗ ꝑ̄
ſtat auctoĩtatẽ pctõ mortali magꝭ pec
cat ꝗ̃ꝫ ꝑ̇ncipał delĩquẽs. De ꝑͦ ẽ bonus
tex.ĩ.c.ꝑͦ. ꝺ offi.dele.et.xi.q.3.ꝗ ꝯſen
tit. Et Paul⁹ Ro.ꝑͦ ca°. in fi. Ille aũt ꝗ
ꝑ̄bꝫ auctoĩtatẽ magꝭ peccat ꝗ̃ꝫ ꝑ̇ncipał
delĩquẽs.ut dixit tex. pape ĩ dcõ.c.ꝗ
ꝯſẽtit.xi.q.3. ⁊ ꝑ glo.mgr̃aꝫ ĩ dcõ.c. ꝺ
offi.dele. Et tu dicꝭ ꝙ papa põt diſpẽſa
re ſeu dare lr̃iaꝫ. Ille ãt ꝗ diſpẽſat ſeu
dat lr̃iaꝫ ut iudei ꝯducãt̃.ꝑ̄bꝫ auctori
tatẽ malo.ſ.ut iudei exerceant fen⁹.ꝗ̊
g̃ui⁹ peccat. Et dcã lr̃ia ñ põt dari.ut
ĩ.c.legat̃.24.q.2. Itẽ cõſilia ciuitatũ
ꝑ̄bẽt auctoĩtatẽ iudeis feneŕãdi.ꝗa ſi

nō defēderet̄ iudei ex pactis ⁊ ꝯuētio
nibꝫ q̄s faciūt cū ciuitatibꝫ. nullo mō
auderēt tenē banchū. Tu ẜ ciuitas q̄
eos ꝯducit p̄bes auctoritatē huic malo
⁊ ẜui⁹ peccas q̄ꝫ ipē iude⁹. uł ſaltē tan
tūdē. Vn̄ dn̄e Angele ſi tu ꝯſuliſ ꝯtriū
⁊ ptinacit̄ h̄ vis defendē, put feciſti iā
fere. zo. annis. es hetic⁹ ⁊ excōicatus.

Nunc pcedo vlt̄i⁹ ad tua argu
mēta refellenda. dū arguis q̄
papa ⁊ cōſuetudo pōt ius di-
uinū īterp̄tari p nō. p Inno. ⁊ doc. ī. c.
q̄ ī eccliaꝝ. ꝺ ꝯſti. ⁊ ī. c. fi. ꝺ ꝯſue. Iſtud
n̄ ptinet ad caſū nr̄m. qa papa n̄ pōt i
terp̄tari ius dīnū ſi ex ſua int̄p̄tatiōe
dat̄ mā peccādi uł remanēdi in pctō.
ut ē tex. in. c. legat̄. z4. q. z. Vn̄ cū de⁹
nūq̄ꝫ ꝯceſſerit nec ꝯcedet lnīam peccā
di uł remanēdi ī pctō. nec papa pōt cō
cedē. qa qꝺ nō vult de⁹ facē uł fieri. n̄
pōt ei⁹ vicari⁹ facē. Al' vicari⁹ dei eſſet
maior deo. qꝺ ē abſurdū. Pro h̄ vide
dictū Hoſti. ⁊ doc. ī. c. ꝯſtitut⁹. ꝺ reli.
do. qꝺ īferi⁹ ſpāli⁹ allegabo. ⁊ Bal. ī. l.
cū qs ē. ꝺ iurī ⁊ fac. igno. q dīc q̄ papa
n̄ pōt p ſuā ꝯſtitutiōeꝫ pmittē vſuras
qa de⁹ ei nō ꝯceſſit ptātē ꝯ ſe. Et h̄ ē ꝯ
p̄cepta ſua uł phibitiōes. Pro h̄ ē bo-
nus tex. 40. diſ. c. p̄. vbi tex. dīc q̄ de⁹
nō ꝯceſſit Petro nec ei⁹ ſucceſſoribꝫ li
cētiā peccādi. Et Inno. ⁊ doc. s̄. allēati
dicūt q̄ papa n̄ pōt diſpēſare q̄ ꝯmit-
tat̄ pctm̄ mortale uel q̄ qs remaneat ī
pctō mortali. Vn̄ qn̄ iterp̄tatiōe iuris
dīni orit̄ pctm̄ mortale uł incorrectio
ſup pctō mortali. papa n̄ pōt int̄pretā
ri illud ius. uł poti⁹ cōuīcit̄ errare q̄ꝫ le
gē cōdē. ut ī. c. ſūt qdā. ⁊ ī. c. ꝯ ſtatu-
ta. ⁊. c. oē qꝺ. z5. q. i. nec obſtat. c. licꝫ.
de ferijs. qa ad illud. c. rn̄di ī 5°. dubio
ꝯſilij mei. Nā aliqn̄ act⁹ ī ſe nō ē mal⁹
ẜ rōne alicui⁹ circūſtātie phibet̄. Acci

pe tuū exēplū. Piſcari ꝺ ſe ē act⁹ licit⁹
ẜ rōe reuerētie diei phibet̄. puta ī die
dn̄ica. Hoc. n. papa potuit int̄pretari
iuſ dīnū q̄ ppt necītatē ſit licitū piſca
ri. qa piſcatio ꝺ ſe nō ē phibita. īmo ē
licita. Nā dīc ſcriptura. Nō īuenim⁹
ī ſcīs ſcripturis aliquē venatorē ſcm̄. pi
ſcatores īuenim⁹ ſcōs. 86. diſ. eſau. hic
ē q̄ Petr⁹ p⁹ ꝯuerſiōeꝫ redijt ad piſca
tionē. Nō ẜ mirꝝ ſi papa potuit īterp̄-
tari ius dīnū ut tpe necītatis liceat piſ-
cari die dn̄ico. cū act⁹ piſcatiōis ī ſe ſit
licit⁹. Sec⁹ ī vſura. qa vſura ē ī ſe act⁹
illicit⁹. nec aliq̄ rōne pōt vſura eē lici-
ta. qa ea q̄ de nā ſua ſūt mala. nulla rō
ne pn̄t fieri bona. ꝺ q̄ ē bon⁹ tex. ī. c. ⁊
ſi xp̄s. ꝺ. q̄dā enī phibent̄ de iure. Et
iſtā ſolutiōeꝫ ⁊ diſtīctiōeꝫ pōit Abbaſ
⁊ Io. ꝺ Anania. ī. c. ſup eo. ꝺ vſuris. Vn̄
ſcūs Tho. ſcda ſcde q. 33. arti. z°. dicit
q̄ act⁹ pctōꝝ ſūt ſcdm ſe mali. ⁊ nullo
mō pn̄t bn̄ fieri nec aliq̄ tpe aut loco.
qa ẜm ſe ſūt ꝯiūcti malo fini. Et dicit
h̄ dicē phm ī z° ethicoꝝ. Non obſtat
etiā qꝺ dicis q̄ lex hūana potuit pmit-
tere hoīeꝫ occidi ī certis caſibꝫ ꝯ illud p̄
ceptū. Nō occides. Iſtud motiuū alle
gauit Nicola⁹ de Materellis. ut refert
Bal. ī Auten. ad h̄. ī z. colū. C. ꝺ vſuris
ẜꝫ ipē Bal. illo motiuo nō obſtāte di
cit nō poſſe hūana rōne dari lnīa fene
rādi etiā ppt vitāda maiora mala. ut
s̄. retuli ī pn°. Ad tuū aūt motiuū ī ea
forma quā facis. ad ipm rn̄deo q̄ ipē de
us fuit īt̄pretat⁹ legē ſuā. Vn̄ pꝫ Math
z6°. vbi dr̄. Oīs q gladio ferit gladio
pibit. ⁊ Exo zz°. Maleficos n̄ patieris
viuē. Qui coierit cū iumēto morte mo
riat̄. et ſic illa occiſio ē licita ex q̄ fit au
ctoritate iudicis. Iura ad h̄ ſūt vulgaīa
ẜ faciam⁹ forti⁹ argumētū tuū ī ſtatu
to diſponēte q̄ bānit⁹ a ciuitate poſſit

ĩpune occidi.de q̃ q̇dẽ etiã p Bar.ĩ.l.
oẽs ppl'i.ff.ꝺ iuſti.⁊ iure.Et illã qõnẽ
examĩat ſcũs Tho.ſcꝺa ſcꝺe.q.64.ar.
2° et 3°.q ſoluit cũ Gratiano.xi.q.3.§
ſi g̊.q dic ꝙ occiſio bãniti ul' malefcõꝝ
licite fit inq̃ʒtũ oꝛdĩat' ad ſalutẽ coĩta-
tis.Ille g̊ cui ſal⁹ coĩtatꝭ ẽ cõmiſſa hñs
meꝝ ĩperiũ licite occidit.Vñ qꝺ ſacẽ
põt p ſe põt altĩ mãdare ꝓpt bonũ cõe
Itẽ talis dign⁹ ẽ tali pena ꝓpt ꝯtũaciã
⁊ ĩobediẽtiã ſuã.xi.q.3.q reſiſtit.⁊ in
Autẽ.ut oẽs obe.iudi.p totũ.4.diſ.
facte.Et iſta ẽ ꝯcl'o bti Tho.vbi s̃.cuʒ
q̃ trãſit Io.an.ĩ ſpeculo.de ꝯſtõnibꝯ.ĩ
additiõe magna.v̂.h̃ ex q̊ auctoꝛ v̂ſat⁹
ẽ.ĩ.q.ſtatutoꝝ.Hoſti.tñ ĩ.c.i.ꝺ ꝯſue.
dixit h̃ veꝝ qñ qs ẽ bãnit⁹ ꝓ delicto p
q̊ dʒ ĩponi pena coꝛpalis.Sec⁹ ſi eẽt bã
nit⁹ ĩ pecũia.qa tũc tal' nõ eẽt iuſta cã
occidẽdi.⁊ iõ nõ valerẽt tũc talia ſta-
tuta.Et h̃ ſeq̃t' But.ĩ.c.q̃ ĩ eccl'iarũ.de
ꝯſti.Et circa h̃ ſũt opĩones q̃s nolo re
ferre ad pñs.Sʒ eſto ꝙ tale ſtatutũ va
leat ⁊ ñ ꝯtineat ĩ ſe pctm̃ qa ille meret'
occidi ꝓpt inobediẽtiã ⁊ ꝯtũaciã ſuã.
Naʒ etiã lege dĩna ĩ lege veti pũiebat'
ĩobediẽs pena moꝛtꝭ.Nã q nõ obedie
bat pncipi moꝛteʒ patiebat'.4°.Regl.
4° ca°.ad fi.⁊ ĩ.c.ſi qs venerit.qꝺ ẽ.c.
2.ꝺ ma.⁊ obe.⁊ ĩ.c.p veneãbilẽ.q fi.
ſint le.Vñ de⁹ ꝓpt inobediẽtiã p̄cepit
ꝙ ille q collegit ligna ĩ ſabbato lapida
ret'.⁊ ſic p̄cepit hoĩcidiũ ꝓpt ĩobiam.
De h̃ ẽ tex.Nũeri.ca°.15°.Vñ nimitũ
ſi ſtatuta coĩtatũ imitantia deũ poſſũt
hãc penã ĩferre ꝯtũaci.Sʒ vſura nullo
cãu põt eẽ licita ex pte feneratꝭ.Nec
obſtat ſi dicẽs.qñ ſtatutũ pmittit bã
nitũ ĩpune occidi dat lĩiam peccandi
qa ut plurimũ tales bãniti occidũt' ab
ĩimicꝭ.⁊ certũ ẽ ꝙ tales ſũt hoĩcide.licʒ
ſtatutũ pmiſerit illos occidi ex q̊ aĩo
vĩdicte ab ĩimicꝭ occidũt'.xi.q.3.§.ſi
g̊.Ad h̃ rñdet' ꝙ ſtatutũ ex iuſta cã et
abſqʒ aliq̊ pctõ puauit bãnitũ defenſi
one iurꝭ coĩs.s.ꝙ eũ offẽdẽs pũiat'.nõ
tñ p h̃ mandauit illũ occidi.h̃ ſolũ pe-
nã remiſit occidẽtibꝯ.Sʒ pmittẽs ſola
pmiſſiõe penã remittẽte ñ dr' malo cõ
ſentire.qa p illã pmiſſionẽ culpa ñ mi
nuit'.lʒ pena indulgeat'.ut in dcõ.c.de-
niqʒ.4.diſ.⁊ ibi glo.ĩ v̂bo venia.⁊ ĩ.c.
ſi q̃ monachaꝝ.iũcta glo.27.q.i.⁊ ĩ.c.
veniẽs.iũcta glo.fi.q cle.ul' vo.Et ple
ne examĩaui ĩ 3° dubio ꝯſiliĳ mei.Pʒ.ut
dĩc Io.an.p⁹ btm̃ Tho.ſupioꝛ q fecit
tale ſtatutũ ꝯmiſit vices ſuas alteri.ſ.
ut loco iudicꝭ q̇libʒ poſſit punire delin
quẽtẽ.⁊ ſic ſtatutũ facit quẽlibet exe-
cutoꝛẽ ⁊ miſtrũ pene.Si tñ tal' offẽdẽs
facit aĩo vĩdicãdi ſe.qa ñ exeq̃t' penaʒ
ſtatuti ut dʒ.s.aĩo cõſeruãdi publicã
ſalutẽ.q̊ aĩo debẽt talẽ offẽdẽ.peccat
moꝛtalit' ⁊ cẽſet' hoĩcida.23.q.5.cũ mi
niſter.⁊ ĩ.c.ita.xi.q.3.Sʒ ꝯditoꝛ ſtatu-
ti h̃ fieri ñ ꝯceſſit.licʒ penaʒ ĩdulgeat.
Vñ iſtud ñ hʒ obſtare.Sʒ ĩ cãu nr̃o ta
lis diſpẽſatio ⁊ lĩia ẽ ꝯceſſio ⁊ autẽti-
catio ut iudei fenerẽt'.Sic̃t cõducẽtes
cõcedũt ut iudei poſſint feneratĩ xp̃ia
nis.⁊ p̄bẽt auctoĩtatẽ ſeu fauoꝛeʒ tali
pctõ qꝺ nullo mõ licet.Inq̃ʒtũ v̂o di
cis ꝙ ĩ multꝭ caſibꝯ a iure dĩno ⁊ canõi
co pmittũt' vſure.Rñdeo ꝙ lʒ ĩ illis ca
ſibꝯ videat' pma facie eẽ aliq̇d ſic̃e vſu
re.tñ ñ ẽ vſura.⁊ ſi eẽt vſura iuſ canõi
cũ nõ potuiſſet pmittẽ.ut dĩc Io.an.ĩ
regula.pctm̃.ĩ 4° arti.Etiã dixi in 5°
dubio ꝯſiliĳ mei.Et ſic loquũt' doc.q̊s
allegas.Nã ĩ caſibꝯ exceptꝭ nõ ẽ vſura
lʒ hẽat aliq̇d ſic̃e vſure.Et iſta ſũt v̂ba
fr̃is Girardi quẽ refert ⁊ ſeq̃t' Io.an.ĩ
dcã regula.pctm̃.Vñ Bal.ĩ.l.cũ qſ.in
io.ul' in.xi.colũ.C.de iurꝭ ⁊ fac.igno.
dĩc nõ valẽ legẽ poſitiuã p quã aliq̇d
pmittit' ꝯ legẽ dĩnã.⁊ ponit exemplũ

in vſura. ⁊ aſſignat duplicē rōnē. Pri
ma. qa ꝯditor legꝭ hūane nō pōt aliqd
ꝑmittē ꝯ legē ſuꝑiorē. xi. q. 3. Julian9.
et. 25. q. i. ſūt qdā. Secūda rō. qa ꝯdi
tor legꝭ hūane ē cōſtitut9 a deo ſiue ſit
papa ſiue impator. ⁊ iō hꝫ ptātē legis
cōdēde. Sꝫ q alicui aliqd mādat non
dr̄ mādare ut qcꝙ̄ faciat ꝯ ſe. l. ſi. ho-
minē. ff. mādati. g̊ nō ē data ptās cō-
dendi legē hūanā ꝯ legeꝫ dīnā quam
dat ip̄e de9. Et ꝑ hꝰ ꝯcludit ꝙ nec papa
nec impator ꝑ ſuā ꝯſtitutiōeꝫ pōt vſu
ras ꝑmittē. Inꝙ̄tū aūt dicit ꝙ ſanctus
Tho. dīc ꝙ Moyſes ꝑmiſit iudeis reci
pere vſuras a gētilib9 cā euitādi mai9
malū. ⁊ adducit ſil'r de libello repudij.
nō īſiſto. qa plene tractaui in dcō ꝯſi-
lio meo ī ꝑmo dubio. ⁊ declaraui hoc
quod tangis.

Non obſtat vlteri9 id qđ alle-
gas adducendo Archi. 31. q. i.
hac rōne. Nā Archi. ī vbo. ꝑ
cipim9. colligit argumētū ꝙ qn̄ i loco
ſūt multi mali puta vſurarij ⁊ alij qui
ſine ſcādalo coerceri n̄ pn̄t. ꝙ ꝑmittē-
di ſūt. Sꝫ Archi. colligit argumētū in
cident. ⁊ tn̄ nō ꝑciſe determīat. ⁊ Jo.
an. ꝯtriū determinat ī dcā regula. pctm̄.
in 3° ⁊ in vltimo ar. ⁊ ꝓbat in. c. ſuper
eo. đ vſur. vbi ꝓpt mai9 malū vitādū
nō ꝑmittit vſura etiā ſimplici ꝑmiſſi
one. īmo ꝓhibet. Et plura declaraui ī
ꝑallegato ꝯſilio ī 3° dubio. Sꝫ ꝑſuppo-
nam9 dictū Archi. ꝓ vero. s. ꝙ qn̄ iu-
dei ſūt ī ciuitate qui fenerāt. ⁊ dn̄s ci-
uitatē videt ꝙ ſi eos expellēt ꝓplus mo
ueret ad ſcādala. Hoc caſu tolerāt ſo-
la ꝑmiſſiōe īdulgēte penā. nō aūt ꝓbe
tur ꝯſenſus vl' auctoritas ꝙ fenerent.
qa talis conſenſus vl' auctoritas nullo
mō ꝓpt ſcādalū dꝫ ꝑſtari. ut in. c. ita
plane. cū duob9. c. ſe. 23. q. 4. Et plene
declaraui ī dcō ꝯſilio. ī 3° dubio. Aliud
eſt g̊ a pena uel a coertiōe abſtinē ꝓpt
ſcādalū vitādū. ⁊ intdū licet. Aliud ē
malo ꝯſentire uel dare licentiā malū
cōmittēdi. ⁊ hꝰ nūꝙ̄ licet. ut dcō. c. ita
plane. Ad idē. xi. q. 3. q ꝯſentit. Sꝫ pri
mū. s. indulgētia pene ꝓpt ſcādalum
qn̄ꝙ̄ cōcedit. Pro hꝰ ē bonus tex. 44.
di. comeſſatiōes. vbi ſic dīc tex. Nō g̊
aſpere ꝙ̄tuꝫ eſtimo nō duriter nō mō
īꝑioſo. Iſta colūt magꝭ docēdo ꝙ̄ iu-
bēdo. magꝭ monēdo ꝙ̄ minando. Sic
enī agēdū ē cū multitudīe peccātiuꝫ.
Seueritas aūt exercēda ē in pctō pau
corꝫ. ⁊ ſi qd minamur cū dolore fiat đ
ſcripturꝭ cōminādo vīdictā futuram
ne nos ip̄i in nr̄a ptāte ſꝫ de9 ī nr̄o ſer-
mone timeat. Hoc mō dꝫ intelligi di-
ctū Archi. ī dcō. c. hac rōne. qa de hac
ꝑmiſſiōe loqt. s. qn̄ vſurarij non pn̄t
coerceri ꝓpt ſcādalū. Vn̄ dcā glo. ī di
cto. c. ꝯmeſſatiōes. dīc ꝙ ꝓpt ſcādalū
pōt deſeri ſeueritas pene vl' coertiōis.
niſi delinquētes ex auctoritate ſe defē
derēt. qa tūc nō deberet ceſſare ſeueri-
tas iuſticie ꝓpt ſcandalū. Item dīc ibi
glo. ꝙ ꝓpt ſcādalū nūꝙ̄ dꝫ deſeri v̂itas
vite. ⁊ ꝓbat in dcō. c. ꝯmeſſatiōes. ⁊ ī
iurib9 ꝑallegatē. ⁊ in. c. 2°. iūcta glo. đ
tēpo. or. ⁊ in. c. niſi cū ꝑdē. §. ꝓ graui
de renū. ⁊ ibi glo. ⁊. c. q ſcādaliçauit.
de re. iurē. Vn̄ v̂ſus. Eſt v̂itas vite do-
ctrine iuſticieꝙ̄. Primū ſꝑ habe. ꝓpt
ſcādala linq̄ duo. Veritas aūt vite ē ꝙ
qs malū non faciat nec malo ꝯſentiat
ſiue malū approbet. Et hꝰ ꝓbāt iura ꝑ
allegata. s. 23. q. 4. ita plane. cuꝫ duo-
bus. c. ſe. ⁊. xi. q. 3. q ꝯſentit. ⁊ ī. c. p̊. đ
offi. dele. Et Paul9 Ro. p̊. in fi. Pnt g̊
tolerari vſurarij q̊ min9 puniant ꝓpt
ſcādalū vitādū. Sꝫ ꝓpt ſcādaluꝫ non
dꝫ qs cōſentire ꝙ faciat fen9. Et ꝑ ſuꝑ
dicta tollit id qđ dicit de ꝓſtibulis mē
tricū. q̄ tolerāt. ut dīc glo. ī. c. int oꝑa

de ſpon. qa tolerãt in eo ꝙ nõ puniũt 7 ſic diſſimulat eoꝝ pctm̃ ſ non licet eas ꝯducẽ uel diſpẽſare ꝙ poſſint ꝯduci. qa nec papa nec ali⁹ põt ꝯſentire ul ꝑbere auctoritatẽ pctõ ꝯmittẽdo licꝫ poſſit ex cã diſſimulare 7 penã nõ ĩfligere delinquẽtibꝫ. Et hͦ mõ ĩtelligẽda eſt glo. in dcõ. c. inf opa. de ſpon. et declaraui ĩ ꝑallegato 3° dubio ꝯſilij mei. Itẽ vlteri⁹ inq̃tũ allegas ꝯſiliũ Pe. de ancho. z. 3. 4. meo iudicio ĩfidelit. nec meminiſti ꝙ allegantes legẽ uel dicta doctoꝝ falſa. incurrũt penã falſi. ut in l. ff. de falſis. 7 ibi p glo. 7 Bar. 7 in. l. i. ff. de ꝯiũ. cũ emã. li. 7 ibi notãt doc. in. c. nouit. de iudi. Ego dictũ cõſiliũ ſub alia forma allegaui ĩ 4° dubio conſilij mei. 7 allegaui ſm ꝙ inueni Jo. de Anania. in. c. poſt miſerabilẽ. de vſur. recitantẽ dictũ cõſiliũ in. 3. colũ. in. i. q. ex glo. 7 icipit. Cariſſime 7 illuſtriſſime pnceps. Et lꝫ dict⁹ Pe. arguat ad ptes. tñ in ſecũda ꝑte ex. cũ q̃ reſidet. dic ꝙ nõ audet firmare ꝙ dñs ciuitatis de ꝯſenſu ppli poſſit p decretũ ſuũ decernẽ ꝙ iudei poſſint fenerari etiã ppt maius malũ vitãdũ. s. ut xpiani ab hͦ crimĩe ceſſent. qa tale decretũ eſt ꝯ ius canonicũ. ut pꝫ in dcõ. c. p⁹ miſerabilẽ. Itẽ qa videt inhoneſtũ cogere xpianos ſoluẽ vſuras iudeis q̃ſi cã neceſſitatis 7 in opprobriũ fidei xpiane. Et qa talia decreta cõceſſa ĩ ſilr reprobant. ut in cle. i. de vſur. Et concludit tuti⁹ eẽ ꝙ tale decretũ nõ poſſit de iure concedi. Sub iſta ꝯclone ipm recitat Jo. de Anania. vbi s. 7 ſic recitaui ĩ cõſilio meo. Sꝫ nõ dicit Pe. de ancho. ꝙ papa poſſit diſpẽſare ꝙ tale decretũ cõcedat. imo in ꝯclone ſui ꝯſilij infert ꝙ papa ñ poſſit. Nã ſi ẽ opprobriũ fidei xpiane ꝙ iude⁹ feneret xpianis. ḡ papa nõ põt diſpẽſare. Nã ſi pape intdicit diſpẽſatio vbi decolorat ſtat⁹ eccleſie vlis. i. q. 7. 7 ſi ille. nõ Inno. 7 doc. ĩ c. q̃to. de ꝯſue. multo min⁹ põt diſpẽſare qñ ex diſpẽſatõe reſultat opprobriũ fidei xpiane. ꝑ hͦ facit qd nõt Hoſti. 7 doc. ĩ. c. ꝯſtitut⁹. de reli. do. vbi dic. ꝙ queadmodũ oẽ ĩdecẽſ ẽ deo ĩpoſſibile ita ẽ ĩpoſſibile pape q ẽ vicari⁹ dei. qa nõ põt pl⁹ vicari⁹ illo cui⁹ vices gerit. Si ḡ ẽ opprobriũ fidei xpiane ꝙ iudei fenerẽt xpianis. ſicut deus nõ ꝯcedẽt nec poſſet ꝯcedẽ fieri aliqd opprobriũ fidei xpiãe. qa ñ põt facẽ ꝯ illud qd ẽ ita etiã papa ñ dꝫ nec põt ꝯcedẽ lnĩaꝫ. de⁹. n. nũq̃ꝫ dedit lnĩaꝫ peccãdi ul rmanẽdi ĩ pctõ. ut ĩ dcõ. c. legat. z4. q. z. ḡ nec papa dare põt. Et d hͦ ẽ bon⁹ tex. 4o. diſ. c. p̊. Nec Pe. de ancho. ĩ ꝑallrato ꝯſilio ꝯtriũ ſẽtit. 7 ſi ſẽtiret male dicẽt 7 loq̃ret ꝯ caſũ. c. ſup eo. de vſur. vbi oẽs doc. firmãt p illũ tex. ꝙ papa non poſſit diſpẽſare ꝙ vſura exerceat etiaꝫ cã maior mali vitãdi. Et hͦ firmat Jo. an. p⁹ frẽꝫ Girardũ ĩ dcã regla. pctm̃. ĩ 3° ar. Nã hãc ptẽ firmãt etiã theologi. Omiſi plureſ ex apoſtill ſtiſ Michaelis. qa nõ fuit nccẽ eas referre. Sꝫ oẽs ſue apoſtille ſũt diſſime 7 approbate a iure canõico 7 a doctoribꝫ canoniſtis.

Sed dũ tu dic ꝙ concedẽdũ ẽ malũ ex quo ſeq̃t bonũ. Ipſe dic ꝙ nõ ſũt faciẽda mala ut veniãt bona. Allegat aplm Ro. 3° ca° vbi dic. Et ſicut aiũt nos qdã dicẽ. faciam⁹ mala ut veniãt bona! quoꝝ iuſta dãnatio ẽ. Ad idẽ. i. q. i. nõ ẽ putãda. i4. q. z. forte. zz. q. z. faciat. 7. c. ſi quis. 7. 3z. q. 4. ſicut ſanctis. et p glo. 7 doc. ĩ. c. nõ magno. ne cleri. uel mo. Vñ vult dicẽ frater Michael hͦ modo Papa q diſpẽſat cũ iudeis ut fenerent xpianis. 7 ſilr illi q ꝯducũt iudeos faciunt malum. 7 peccant ꝯſentiendo 7

p̄bēdo lnīam iudeis ut male faciant.ß
tale malū n̄ ē faciēdū ut veniāt bona.
INſup ut excuſes te a crimine
hēſis dicꝫ eē varias opīones
an iudei poſſint cōduci ad fe-
netādū.7 ꝙ īterpretatio ptinꝫ ad doc.
iurꝫ canōici.7 non ad theologos.alle-
gaſqꝫ diſputatiōeꝫ Pe.de ancho.Ego
plegi ſcribentes.7 neminē doctorē au
tēticū h̄ dicē inueni.Et res eſt clara.7
oēs difficultates ꝓceſſert ab īfidelib9
doc.q ut aurū a barbarꝫ ſubtili īgenio
extorqant.C.d cōmet.l.z.et.14.q.5.
dixit.vitatē ſuffocare iuſſi ſūt.Vn̄ diſ
putatio Pe.d ancho.quā allegas non
meruit allegari.7 hāc diſputatiōeꝫ te
aſſumit idē Pe.d ancho.ī regula .pcti
venia.ī.iz.charta.q.14.quā diſputa-
tionē etiā refert 7 examīat dict9 Io.d
Anania.ī.c.ī ciuitate.in.4.charta.ī.ꝫ
colū.d vſurꝫ.7 ꝓſeqr̄ p plures chartas
Et dcā diſputatio logr̄ pncipalr̄ de p̄-
ſtiꝫ an ſint licita.7 dic Pe.d ancho.ea
q̄ dicꝫ ī ɔſilio tuo. tn̄ ſaꝫ dubito an ſit
veꝝ.Sꝫ p̄ſuppoſito ꝙ ſic.doc.iurꝫ cano
nici nō poſſent facē declaratione ɔ̄ de
ciſiōeꝫ.c.ſup eo.d vſurꝫ.īmo nec papa
poſſet.7 ſi facēt poti9 cōuīceret errare
ꝙ īterpretatiōeꝫ cōdē.z5.q.i.ſūt qdā
7.c.q̄ ad ppetuā.7.c.nulli fas.7.c.ɔ̄
ſtatuta.7.c.oē qd.z5.q.i.Et ex p̄di-
ctis puto tuū ɔſiliū euacuatū 7 rōneſ
ei9 abſolutas.Ex qb9 te hortor 7 ſua-
deo ut pticulā p̄me additiōis ad ɔſili-
um meū reformes.7 vbi dicis te iure
cogēte optimo ſpū ɔſuluiſſe ipam ſub
hac forma emēdes q̄ ſeqr̄.Auro cogē-
te ɔ̄ vitatē ɔ̄ ɔſciam ī dei offenſam cū
magna ingtitudīe bn̄ficiorū ab eo ac-
ceptoꝝ ɔſului.īmo aīaꝫ meā neqr̄ vē-
didi.Sꝫ libēt te ac me q Laçaruꝫ mor-
tuū viuē fecit.Nec videat tibi mala h̄
ɔfeſſio.Audi ꝓphetā nos monētem.
Dic tu p̄us iniqtates tuas ut iuſtifice-
ris.7 Aug9 ſup euangelio phariſei in
omel.qd euangeliū legit̄ dnica.10.p9
pēthecoſten.loquendo de publicano
pctōre.ſic ingt.adhuc audi.Percutie
bat pect9 ſuū dicēs.de9 ꝓpiti9 eſto mi-
hi pctōri.Ecce q rogat.qd miraꝫ ſi de
us ignoſcit qn̄ ille ſe agnoſcit! Tu qq̄ꝫ
ſic fac.Recurre ad deū .ab eo veniā de
p̄care.Pollicit9 fuiſti fratri Michaeli
de his pniam agē.noli tardare.cū.n.
te agnouerꝫ.de9 ſtati tibi ignoſcet.qm̄
benign9 ē.Vn̄ Iob.8°.ca°.Tu tn̄ ſi dilu
culo ſurrexerꝫ ad dn̄m 7 oīpotentē fu
eris depcat9.ſi mūd9 7 rect9 īceſſerꝫ ſta
tim euigilabit ad te 7 pacatū redolet
habitaculū iuſticie tue.Et iteꝝ.xi° ca°.
dic.Si īiqtatē q̄ ē ī manu tua abſtule-
ris a te.7 n̄ pmāſerit ī tabnaculo tuo
īiuſticia.tūc leuare poterꝫ ad deū faciē
tuā abſqꝫ macula 7 eris ſtabilis 7 non
timebis.

Tertiū conſiliū dicti dn̄i Alexādri de
Neuo.reprobatoriuꝫ ɔſilij mgr̄i Ga-
luani.ordīs ſuoꝝ.ɔ̄ iudeos fenerātes

INuocato auxilio glorioſiſ
ſimi redemptoꝝ nr̄i eiuſqꝫ
piiſſime mr̄is ſp virginis.
glorioſi doc.Hieronymi.7
toti9 curie celeſtis.Delata mihi fuert
ſcripta edita p quendā mgr̄m Galua
nū ordīs ſeruoꝝ.q̄ p9 q̄ꝫ legi miratꝫ n̄
ceſſaui ꝙ vir religioſus tales īeptias ɔ̄
ecclie doctrinā 7 ſcribē 7 p̄dicare pub
lice auſus fuerit.Et p̄ dic ꝙ ɔducē fe-
neratores eſt pctm̄ ſcdm̄ qd.Neſcio
vbi īuenit ꝙ illud qd d nā ſua ē malū
ſit pctm̄ ſm qd.Eſt.n.pctm̄ eēntialr̄
nō aūt ſm qd.Item nōne eſt cōclu-
ſio heretica 7 penitus falſa tam apud
theologos q̄ꝫ apud canoniſtas dicere

ꝙ ſicut iudei poterāt feneratī illis q̄ n̄
erāt d̄ ꝑplo ſuo. ita nob̄. qa n̄ ſum⁹ fra
tres eoꝝ. ¶ Quādo ꝙ ↄclō ſit hētica ſm
canōiſtas. Si iude⁹ exigit vſuras a xp̄i
aniſ illaſ ↄ3 ↄpelli reſtituē ſi exegit. ⁊ ſi
nūdū exegit ↄ3 ↄpelli illaſ remittē. d̄ h̄
ē cāus ī. c. p⁹ miſerabilē. d̄ vſur̄. Nō ſi
iudei licite recipent vſuras a xp̄ianis.
eccl̄ia n̄ ↄpellēt eas remitti ul̄ reſtitui
Eccl̄ia. n. q̄ ē cultrix ⁊ mr̄ iuſticie n̄ au
ferret iudeis illud qd̄ eis eēt debitū. ī-
mo poti⁹ mādaret eas ſolui. ad h̄ d̄ do
na. ꝑ tuas. vbi dr̄ ꝙ eccl̄ia ī actib⁹ ſuis
nō ↄ3 aliquā fraudē adhibē. Vn̄ glo.
fi. ī. c. iudei. d̄ ↄſe. diſ. 4. dīc ꝙ ſi iude⁹
vult baptiçari n̄ alit̄ ↄ3 ad baptiſmu3
admitti niſi ṗus vſuras reſtituat. Itē
oēs canoniſte nemīe diſcrepāte tenēt
ꝙ iudei peccēt fenerādo xp̄ianis. Idē
dicūt ī. c. ab illo. 14. q. 5. Et h̄ plane di
xi ī ↄ duob⁹ ↄſilijs ꝑ me ī hac mā̄ exami
nat̄. ⁊ ē tex. q nō pōt cauillari ī dcō. c.
p⁹ miſerabilē. Vn̄ ſeqt̄ ↄclō ꝙ iſte frat̄
ē hētic⁹. qa nedū q male ſētit d̄ articu
lis fidei ul̄ d̄ ſacramēt̄ eccl̄ie. ſ etiā q ꝑ
uerſū h3 dogma ul̄ nouas ⁊ falſas opi-
niōes gignit aut ſeqt̄. 24. q. 3. int̄ ſciſ-
ma ⁊ hēſi3. ⁊ c. hētic⁹. Itud aūt ē ↄ̄ do
ctrinā eccl̄ie. ut p3 ī dcō. c. p⁹ miſerabi
lē. ⁊ ꝑ doc. vbi ſ. ⁊ ē bona glo. ī cle. i. de
vſur̄. ī glo. plt. Vn̄ Aug⁹ d̄ ciui. dei. li°
18°. c. 51°. ſic inqt. Qui ḡ ī dei eccl̄ia mō
bidū aliqd prauūq3 ſapiūt. ſi correpti
ut ſanū rectūq3 ſapiāt reſiſtūt ↄtūacit̄
ſuaq3 dcā peſtifera ⁊ mortifera dogma
ta emēdare nolūt ſ defenſare ꝑſiſtūt.
hētici fiūt ⁊ foraſ exeūtes hn̄t ī exercē
tib⁹ īimic̄. Et d̄ h̄ ē ſil̄s tex. 24. q. 3. q
ī eccl̄ia. Et d̄ h̄ pleni⁹ ſcripſi ī 2° ↄſilio
meo qd̄ de hac mā̄ edidi. Non obſtat
auctoītas allāta ꝑ eū. s. nō fenerabe̅r̄
frī tuo. qa ut dicit ſcūs Tho. ſcd̄a ſcd̄e
q. 78. arti. ṗ. ⁊ theologi. illa fuit ꝑmiſ-
ſio cōpatiua q̄ n̄ excuſauit a pc̄tō. Nā
eodē mō Moyſes ꝑmiſit libellū repu-
dij. ⁊ tn̄ tal̄ ꝑmiſſio nō excuſauit a pec
cato. 31. q. i. hac rōne. Vn̄ ſcūs Tho. cō
cludit ꝙ nūq3 fuit licitū iudeis fenera
ri alieno. Idē dīc Alex. d̄ ales ī tracta-
tu ſeptimi p̄cepti. vbi dīc ꝙ nūq3 fuit
licitū iudeis fenerari alieno. ⁊ ſic fene
rādo peccabāt mortalit̄. qa fuit eis ꝑ-
miſſū ſicut libellus repudij ne peí⁹ fa-
cerēt. Idē cōit̄ tenēt oēs alij theologi
ut Scot⁹ ⁊ Ric. Vn̄ q̄rat theologos et
īueniat ſe in h̄ paſſu theologiā violaſ-
ſe ⁊ deū pit̄ offēdiſſe. ¶ S. illa ꝑmiſſio
fuit reuocata iudeis ꝑ Moyſen. ut p3
Deut°. 28° ca°. vbi ſic dīc tex. Bn̄dicet
de⁹ cūctis opib⁹ manuū tuaꝝ ⁊ fenera
bis gētib⁹ mult̄. ⁊ ip̄e a nullo fen⁹ acci
pies. E illud v̂bū feneraб. ↄ3 expōi. i.
mutuabis. Sil̄e Eccl. 19°. Multi cā ne-
qcie n̄ ſūt fenerati. i. nō mutuauer̄t. ⁊
ſic expōit ſcūs Tho. ī loco p̄allato illū
tex. Eccl. Vn̄ forti⁹ ille tex. Deut°. ↄ3
ita ītelligi cū dicat. fenerabiſ ⁊ a nullo
fen⁹ accipies. Nā ↄ3 ītelligi. i. mutua
bis. ⁊ ſic voluit ꝙ iudei recipent fen⁹
id ē vſurā a gētib⁹. Vn̄ illa ꝑmiſſio fu
it reuocata. vn̄ Piere. 5° ca°. dr̄ ſimplr̄
Vſuras nō exigad̄. Et ꝓ. 28° vbi ſic
dīc tex. Qui ↄgregat diuitias vſur̄ et
fenore illiberali. ī paupes ↄgregat eas
i. ↄ̄ paupes. Itē p̊s. 54°. Vidi īiqtatē ⁊
ↄ̄dictiōe3 ī ciuitate. ⁊. ī. Et n̄ defecit d̄
plateis ei⁹ vſura ⁊ dol⁹. Et in p̊s. Dn̄e
qs h̄itabit ī tabnaculo tuo. vbi enūe-
rant̄ bona opa iuſti. ⁊ int̄ cetera dicit.
Qui pecūia3 ſuā n̄ dedit ad vſurā. vn̄
in his auctoritatib⁹ non dicit̄ ꝙ liceat
mutuare alieno ſub vſuris. Itē Euſe-
bius Ceſarieſis ep̄s in 8°. li°. de p̄para-
tione euangelica. caplō. 2°. vbi ponit

p̄cepta leg̃ moſayce.ſimplcit̃ ītelligit
Moyſen ꝓhibuiſſe iudeis ne fen⁹ exer
cerēt.Sic.n.inqt ī fine illi⁹.c. Nō tol-
las qđ nō depoſuiſti.nō tāgas alienū.
nō mutues fenore. Ecce hic vir doctiſ
ſim⁹ quē Hiero⁹ ī tractatu đ ecclīaſticꝫ
tractatoribꝫ clauē ſcripturaꝝ ⁊ cuſto
dē noui teſtamēti vocat.ītellexit eē ꝓ-
hibitū ſimplr̃ ⁊ gnālit̃ iudeis ne fen⁹
exercerēt. Vn̄ ſēſit ꝙ Moyſes p̄cepit
ne vſuras exigerēt uel a iudeis ul̃ a gē
tibꝫ.⁊ h̄ apte ꝓbat̃ Luc.6° ca°.ī fi. vbi
dr̃.mutuū date nihil īn̄ ſpantes. Xp̄s
enī ibi loq̄bat̃ turbis iudeoꝝ. Vn̄ nō
pōt dici ꝙ volueīt ꝙ iudei poſſent mu
tuare ſub vſurꝫ etiā illiſ q nō eēnt frēs
ſui.⁊ p̄ſertī xp̄ianis q̄ ꝑ mortē xp̄i fa-
cti ſūt liberi ⁊ iudei ſerui.ut dic tex.ī
c.et ſi iudeos.de iudeis.⁊ ī.c.iudei.de
teſti.⁊ ſcūs Tho.vbi ſ.⁊ Alexā.đ ales
exp̄ſſe dicūt ꝙ iudei peccauert̄ ꝯtinue
mutuādo alieo.⁊ ſic ē eēntialit̃ ⁊ nāli
ter vſura ⁊ eēntialit̃ ⁊ nālit̃ pctm̄ mor
tale.Itē dū dic ꝙ iudei pn̄t licite ꝯdu
ci ſm̄ qđ.i.nō ītētiōe fenerādi ⁊ vſur
pādi bona xp̄ianoꝝ.ſ ut ꝑ eoſ rei pub
lice ſubueniat̃.cū reuerētia ſacꝫ ſupine
loqr̃.Nemo.n.vult pctm̄ facē.ſ vult
illud qđ ſine pctō hr̄i n̄ pōt.đ q̊ ē pul
cher tex.Aug̃.in li° q̄nū trāſſūptiue
i5.q.i.merito.vbi q̄rit an dicat̃ pctm̄
nolentis quod quis facere ꝯpellitur.
quia ille q ꝯpellit̃ facit ꝯtra volūtateꝫ
ſuā.Et rn̄det Aug⁹ ꝙ tal̃ peccat ex vo
lūtate.qa vult illud ꝓpt̃ qđ facit pec-
catū.Vn̄ dato ꝙ nolit ꝑiurare tn̄ ꝑiu-
rat ne interficiat̃.⁊ ſic ut mortē euadat.
vult g̊ facē pctm̄ qa vult viuē.⁊ lꝫ nō
appetat ꝑ ſeipm̄ ut falſū iuret tn̄ appe-
tit ut falſū iurādo viuat.Vn̄ cōcludit
Aug⁹ ꝙ nemo peccans ſcient̃ vult pec
care ſ vult illud ꝓpt̃ qđ pctm̄ īcurrit̃

Vn̄ ꝯcludit ꝙ oēs hoīes q faciūt ſciēt̃
illud qđ n̄ licet vellēt id licē.⁊ ſic non
appetūt pctm̄ ꝓpt̃ pctm̄ ſ illud qđ ſe-
quit̃ ex pctō.Vn̄ nō pōt dici pctm̄ no
lentꝫ niſi neſcientꝫ.Vn̄ oē pctm̄ qđ cō
mittit̃ a ſciēte.etiā ſi fiat ꝓpt̃ necitatē
uel ꝓpt̃ timorē mortꝫ vitādū dr̃ pctm̄
volentꝫ ⁊ ꝯſentiētꝫ.Nō ad ꝓpoſitū lꝫ
intētio coītatꝫ n̄ ſit fenerādi ſ rei pub
lice ſubueniēdi.tn̄ qa illud qđ ſequit̃
ex hac ītētiōe ē pctm̄.Vn̄ dr̃ pctm̄ cō-
mittē ſicut ille q vult euitare mortē.
⁊ ut eā euitet ꝯmittit aliqd illicitum.
dr̃ peccare lꝫ nō ſit ītētio ſua peccādi.
ſ mortē euitandi.Vn̄ nō ē ꝯſiderāda
ītētio.ſ an illud qđ ſeqr̃ ex illa ītētio
ne poſſit licite fieri.quēadmodū ē lici
tū coītati ꝓuidē rei publice. ita licitū
ē cuilibꝫ euitare mortē.Sꝫ null⁹ dꝫ cō
mittē aliqđ illicitū ut euitꝫ mortē.ita
coitas n̄ dꝫ ꝯmittē aliqd illicitū ut ꝓ-
uideat rei publice.Itē mḡr ſnīaꝝ li° 3°
diſ.33.c.⁊ qa đ timore.vbi pōit quartā
ſpēm timorꝫ.allegat Caſſianū ul̃ Caſſi
odoꝝ ſup p̄s.vbi ſic inqt.Qn̄ timem⁹
pati ꝑicula carnis.ul̃ ꝑdē bona mūdi
ꝓpt̃ qđ delinqm⁹.h timor mal⁹ ē quē
dn̄s ī euāgelio ꝓhibet dicens.Nolite
timē eos q occidūt corp⁹ ⁊c̄.Vn̄ nō ē
licitū delīquere ꝓpt̃ euitandū ꝑiculꝫ
mortꝫ ul̃ ut euitet̃ amiſſio bonoꝝ hui⁹
mūdi.Nemo aūt pōt malo conſentire
abſqꝫ pctō.Eque.n.peccat ꝯſētiēs ma
lo ſicut ille q facit.Verba ſūt apl̄i.Ro.
p̊.ī fi.Vn̄ tex.xi.q.3.q ꝯſentit.in fi.ſic
inqt.Si qs alteri⁹ errori ꝯſētit.ſciat ſe
cū illo ſibi mō culpabilē iudicādū.Ad
idē.z.q.i.notū.ī fi.vbi ſic dr̃.Facien
tes ⁊ ꝯſētiētes par pena cōſtrīgit.Vdē
dr̃ ī.c.z.đ offi.del̃.⁊ doc.ibi.Cōſētiē
tes g̊ ꝙ iudei fenerentur ſeu facien-
tes pacta cum eis pariter delinquunt.

⁊ p̱iter obligãť ad reſtitutiõeꝫ vſuraꝝ
Itẽ ſcũs Tho. ĩ p̄allegata. q. 78. arti. vl
timo dĩc ꝙ dãs occaſiõeꝫ vſuratio mu
tuãdi ẽ p̱ticeps pc̄tĩ. Et ideꝫ dĩc de eo
cui placet ꝙ vſurari⁹ feneretꝛ. Sꝫ ꝯdu-
cẽtes p̄bẽt occaſiõeꝫ feneratãdi. Itẽ ꝯdu
cẽs paciſcitꝛ. ꝰ ei placet ꝙ fen⁹ exerceat
Pactũ. n. ñ ẽ aliud niſi placit⁹ ꝯſẽſus
uľ qñ duo uel plures in vnã volũtatẽ
ꝯueniũt. ut dĩc tex. ĩ. l. i. ff. ꝺ pact. Vñ
negari nõ p̄õt qn ꝯducẽs p̄beat occaſi
onẽ peccãdi. ⁊ qn ei placeat qꝺ paciſci
tur. ⁊ p̱ ꝯñs nccĩo ei placet mutuatio.
Itẽ dñ dĩc ꝙ iura nõ loquũtꝛ ꝺ iudeis
feneratãtibꝫ ſ ꝺ xp̄ianiſ. p̱p̄edo ꝙ neſcit
ius canõicũ. qa de h̄ ẽ cãus ĩ ꝯtiuꝫ ĩ. c.
p⁹ miſerabilẽ. de vſuř. Et qcqd dicat.
canõiſte dicũt ꝙ iura tã noua q̄ꝫ ãtiq̄
loquẽtia de feneratoĩbꝫ ĩcludũt iude
os. Et qa h̄ ẽ declaratũ ĩ vtroqꝫ cõſilio
meo nõ repeto. Vnũ tñ ñ omitto ꝙ lꝫ
iudei ñ poſſint ligari p̱ cẽſurã eccľiaſti
cã. tñ p̱ eccľiaꝫ pñt puniri alia pena. s.
denegãdo coĩonẽ xp̄ianoꝝ eis. ut pꝫ ĩ
c. p⁹ miſerabilẽ. ⁊ ĩ cle. i. ꝺ teſti. Item
eccľia poſſet eos pũire t̄p̱aliť. s. ĩcarce-
rãdo ⁊ aliť. Vñ eccľia hꝫ electioneꝫ an
faciat eos ꝯpelli p̱ p̄ncipes ſcľares. an
v̂o p̱ ſe velit exercẽ iuriſdictionẽ ſi de
fcõ poſſit. ut dĩc Inno. i. c. qꝺ ſup̱ his.
ꝺ voto. vbi dĩc ꝙ papa poteſt pũire iu
deos ⁊ alios ĩfideles ſi deliquũt ꝯ̄ legẽ
nãe uľ ꝯ̄ legẽ p̱p̄aꝫ. Et ibi dĩc ꝙ qdam
papa fecit ꝯburi q̊ſdã libros iudeoꝝ
q ꝯtinebãt hẽſim ĩ lege ſua. Et h̄ ſeqꝛ
ibi Io. an. ⁊ oẽs ſcribẽteſ. Et plures au
ctoritates allegaui ꝙ eccľia poſſit ſe ꝺ
h̄ pc̄tõ ĩpedire ĩ vtroqꝫ ꝯſilio meo. im
mo dixi ꝙ eccľia nullo mõ dꝫ tolerare
Modo me ꝯuerto ad cãs q̄s al-
legat p̱p̄t q̄s dĩc talẽ ꝯſenſuꝫ
nõ eẽ pc̄tm̄. Et p̊ dico ꝙ iſte
cauſe ñ ſũt vere. ſ ãtiqu⁹ hoſtis cui ſũt
mille cauſe nocendi ⁊ nomĩa mille (ut
vtar v̂bis Hieronymi) illudit mẽtibꝫ
hoĩuꝫ. ⁊ ĩ eoꝝ ſenſibꝫ iſtas cãs fingit.
Nã ſũt plures q̄ꝫ. 14. ãni ꝙ ſũt expulſi
ex iſta ciuitate. ⁊ ſũt pl⁹ q̄ꝫ. 28. ꝙ ſunt
expulſi ꝺ ciuitate Vicẽtie. ⁊ tñ iſte ci-
uitates remanẽt ĩ eodẽ ſtatu. Vñ ſcũs
Bernardin⁹ ĩ ſmone ferie ſecũde poſt
dñicã ꝺ paſſiõe. ar. 2°. dĩc ꝙ vſura ge-
nerat q̄tuor abhoĩabiles impietateſ ꝯ̄
deũ. qa facit aĩaꝫ blaſſemare deũ ex eo
ꝙ hodie intꝛ xp̄icolas mẽtes repiũtꝛ q
credũt. ĩmo poti⁹ mãifeſte aſſert p̱p̱ľm
ſine aliq̊ manifeſto vſuraĩo non poſſe
ſtare. Prima blaſſemia tribiľ ẽ ꝯ̄ deuꝫ
dũ ſibi ĩponitꝛ ĩpoſſibilia p̄cepiſſe. cũ ĩ
mulť loc̄ ſcripture prauitas vſuraria
oĩo ⁊ abſolute p̱hibeatꝛ. Secũda blaſſe
mia ẽ. qa blaſſematꝛ xp̄s q p̄cepit mu-
tuũ dari grat. ut pꝫ Luc. 6° ca°. Cõtra
q̊s blaſſemos clamat Hiero⁹. dicens.
Anathẽa ſit q dixerit deũ p̄cepiſſe ali-
qd ĩpoſſibile. 3° blaſſematꝛ eccľia ſcã q̄
tã acerrĩe ĩ ſacr̄ canõĩbꝫ ⁊ decret̄ vſu-
ras p̱ſeqtur ⁊ ĩpugnat. Quarta blaſſe
mia. qa blaſſemãtꝛ oẽs ſcĩ doc. ⁊ mẽda
ces exiſtimãtꝛ. dũ vſurã quã ip̄i ꝯdẽ-
nãt in p̱p̱ľis neceſſariã eẽ affirmãt. Et
ꝯcludit ꝙ qlibꝫ xp̄ian⁹ q nõ vult ruẽ ĩ
tot blaſſemias firmiť obligatꝛ credẽ ꝙ
poſſibile ẽ hũano generi ⁊ cuilibꝫ p̱p̱ľo
ſtare abſqꝫ mãifeſto vſurario. Et hãc
verã fidẽ p̱bat pluribꝫ rõnibꝫ. de qbꝫ
p̱eũ. P. etiã ſi ĩcõueniẽtia q̄ iſte fratꝛ
allegat eẽnt vera. adhuc nõ licẽt ꝯdu-
cere iudeos. ⁊ ꝯducẽtes eq̄liť peccarẽt
Poti⁹. n. debem⁹ oĩa mala pati q̄ꝫ ma-
lo ꝯſẽtire. 32. q. 5. ita ne. ⁊ ĩ. c. ſacr. qꝺ
me. cã. Vñ nõbiľ tex. Aug. 23. q. 4. ita
plãe. cũ tribꝫ ſe. dĩc ꝙ duo q̄cũqꝫ neceſ
ſitate intueniẽte debẽt ĩteg̃ atqꝫ caſta

cuſtodiri.ſ.malū ñ facē nec malo ɔſē-
tire. Sȝ ñ pn̄t ɔduci iudei qn ɔſentiat̄
pctō eoꝝ.ğ ꝓ ſalute rei publice ñ licet
huic pctō ɔſentire. Ad idē.zz.q.z.fa
ciat hō.vbi dr̄ ꝙ hō dȝ facē ꝓ ſalute tē
poꝛali hoīuȝ illud qđ pōt. Sȝ ſi nō pōt
ɔſulē ſine pctō.dȝ eſtīare ſe nō hr̄e qđ
faciat.exq̊ ñ pōt ɔſulē abſqȝ pctō. Vn̄
ꝓ ſalute tpali hoīuȝ nō eſt cōmittēdū
pctm̄.ut apte dīc ille tex.īmo nō ē li-
citū ɔmittē pctm̄ vēiale ut hō liberet̄
a moꝛte ut ē cāus in.c.ne qs arbitret̄.
7 in.c.ſi qs ad te cōfugerit.zz.q.z.7
tn̄ tale mēdaciū ſolū ē pctm̄ vēiale cū
ſit officioſū. Eodē mō nō ē licitū dicē
mēdaciū ut hō liberet̄ a pctō moꝛtali.
ul̄ ut qs defendat̄ ab īmūdicia coꝛꝑali
ut in.c.ꝑmū.ea.q. Et ſuꝑ iſta rōe fun
dat⁹ ē tex.in.c. ſuper eo. de vſurꝭ. vbi
dīc tex.ꝙ cuȝ ſcriptura ſacra ꝓhibeat
mētiri ꝓ vita alteri⁹.multo magꝭ ē ꝓ-
hibēdū ne qs īuoluat̄ crimīe vſurarū
ꝓ redimēda vita captiuoꝝ.cuȝ vſure
ſint ꝓhibite pagīa vtriuſqȝ teſtamēti.
ſuꝑ qb⁹ papa ñ pōt diſpēſare.ut ibi dr̄
Vn̄ nullū pctm̄ eſt ɔmittēdū ꝓ q̈cūqȝ
nccītate vitāda etiā ſi ſit vēiale.7 mul
to min⁹ ē ɔſētiēdū ut ɔmittat̄ vſura.
qa tal̄ ɔſenſ⁹ ē pctm̄ moꝛtale.ut ꝓbat
tex.ī dcō.c.ſuꝑ eo. Ad idē ē bon⁹ tex.
ī.c.ſacrꝭ.qđ.me.cā.vbi dr̄ ꝙ qs nō dȝ
ꝓpt̄ timoꝛē moꝛtꝭ vitādū ꝑticipāe cū
excoīcato.7 tn̄ tal̄ ꝑticipatō exceptꝭ ali
qb⁹ caſib⁹ ē pctm̄ vēiale.et ex hiſ ɔclu
dit̄ ꝙ ꝓ aliq̄ nccītate vitāda ī re publi
ca ul̄ in ꝓꝑō nō eſt licitū ɔſentire ꝙ iu
dei feneret̄. Vn̄ Scotus ī 4°. ſnīaꝝ.diſ.
15.et Ricar.ibidē dicūt.ꝙ dātes ɔſili
um uel fauoꝛē iudeiſ.ul̄ ſtatuentes ꝙ
ſuꝑ vſurꝭ eis ius fiat.ul̄ ꝙ poſſint ea pe
tere ī iudicio.dicūt̄ ꝑticipare ī crimīe
cū peccāte. qa h̄ ñ pōt fieri abſqȝ pctō
moꝛtali. Vn̄ Yſaias cui⁹ tex.ponit̄.xi.
q.3.ve q dicitꝭ.ſic inqt. Ve q dicitꝭ ma
lū bonū.7 bonū malū.ponentes tene
bꝛas lucē 7 lucē tenebꝛas.ꝓptea du
ct⁹ ē ꝑpl̄s me⁹ captiu⁹.qa ñ habuit ſciē-
tiā.7 nobiles ei⁹ interierūt fame.7 mul
titudo ei⁹ ſiti exaruit.ꝓptea dilatauit
infern⁹ aīaȝ ſuā 7 aꝑuit os ſuū abſqȝ vl
lo tmīo.7 deſcēderūt foꝛtes ei⁹ ſubli-
meſqȝ ei⁹ ad eū. Nā ꝑfecto eſt magnū
pctm̄ 7 magnū mendaciū dicē ꝙ vtili
tas ꝑueniat ex iudeis. īmo multa dā-
na ſequūt̄ ex eis.ut declarat ſcūs Ber-
nardin⁹ ī loco ꝑallꝭato. Vn̄ etiā tex.in
c.ꝑ̊.đ vſurꝭ.ī 6°. dīc ꝙ vſuraꝝ voꝛago
aīas devoꝛat 7 ꝑīmonia exhaurit. Et
poſito ꝙ aliq̄ dāna īcurrāt̄ ꝓpt̄ carēti
am iudeoꝝ illa ſūt oīa dāna tpalia.vn̄
nō dȝ ɔmitti dānū ſpūale ꝓpt̄ euitan
da dāna tpalia.ut ſ̄ ꝓbaui. Nā q̊tiēſ-
cūqȝ iude⁹ mutuat pecūias ſub vſuris
totiēs deū offendit.ſicut dicim⁹ đ illo
q multotiēs ɔmittit foꝛnicatiōeȝ etiā
cū eadē. Nā ſūt tot foꝛnicationes ſeu
tot delicta q̊tiēs agit etiā cū eadē.ut ī
c.imitare.6.q.1.7 ī.c.ſicut cuȝ ī vod.
đ teſti.7 qđ notat Bar.ī.l.īficiēdo.§
infans.ff.de furtꝭ. Vn̄ cū de⁹ tāto plus
offēdat̄ quāto magꝭ exercet̄ fen⁹.ñ po
teſt ciuitas huic malo ɔſentire ꝓ aliq̄
nccītate vitāda. Deus.n.curat đ deli-
ctis īfideliū.vn̄ Aug⁹ li° 5°. đ ciui.dei.
c.13°. dīc ꝙ de⁹ ɔceſſit romanis tā latuȝ
īperiū ut domarēt grauia mala multa
rū gētiū. Nō ſi de⁹ vult mala īfideliuȝ
coꝛrigi ꝑ alioſ īfideles.q̄to magꝭ xp̄ia
ni q ſūt filij dei tenent̄ ꝑūire iudeos 7
alios īfideles ɔmittētes vſuras 7 alia
crimīa.vn̄ ꝓpt̄ h̄ tpalia mala vitanda
nō ē ɔſētiēdū ꝙ ɔmittat̄ vſura.cū tot
mala ſpūalia ex ipa ſequant̄. Et h̄ dīc
Jo.an.in regula.peccatum.libꝛo 6°.

⁊ ſcu̅s Bernardinꝰ in p̄dco̅ ſermo̅e. ⁊
ꝓbat̄ i̅ iuribꝰ p̄allegatꝭ aptiſſime. Ite̅
du̅ dīc dictus frat̄ ꝙ eſt magnu̅ da̅nu̅
huic ciuitati ꝙ iudei feneret̄ i̅ caſtris
cu̅ maiori da̅no q̄ꝫ facerent in ciuitate
Iſta.n.no̅ e̅ iuſta ca̅ co̅duce̅di eos.cuꝫ
talis conſenſus no̅ poſſit p̄ſtari a ciuita-
te ſine pc̄to̅ mortali.ſ; dꝫ ſuaderi ciui-
tati ꝙ mittat ad dominiu̅ ⁊ ip̄m roget
ꝙ expellat iudeos etia̅ ex caſtꝭ. na̅ ad
h̄ tenet̄ ciuitas ⁊ g̃uit̄ peccat ſi h̄ non
facit.ut in.c.error.⁊ i̅.c.qd eni̅ ꝓdeſt.
⁊ i̅.c.conſentire.83.diſ.⁊ in.c.facie̅tes.
ea.diſ.⁊ i̅.c.ſicut dignu̅.d̄ ho̅ici. Que
iura apte dicu̅t ꝙ vbi qs po̅t delictu̅ i̅-
pedire ul̄ ipſu̅ face̅ corrigi.ſi h̄ no̅ facit
grauit̄ peccat. Vn̄ Cicero i̅ p̊ liº d̄ offi.
in.c.de i̅iuſticia.dīc ꝙ ſi qs no̅ defen-
dit ſociu̅ cui aliꝰ facit i̅iuria̅.ta̅ e̅ in vi-
tio q̄ꝫ ſi parentes aut amicos aut patriaꝫ
deſerat. Ad h̄.c.qua̅te.d̄ ſen.exco. Qꝫ
glibet magꝭ tenet̄ defende̅ honore̅ dei
q̄ꝫ ſociu̅ i̅mo magꝭ q̄ꝫ ſeipſu̅. Nec repu-
tet̄ ꝙ iſta ciuitas patiat̄ magnu̅ da̅nu̅
ſi iudei etia̅ a caſtris expellant̄.ex q̊ h̄
conuenit honori di̅no. Nullu̅.n.dei ma̅
datu̅ dꝫ i̅poſſibile reputari.ut dīc ſcu̅s
Bernardinꝰ allega̅s ſcm̄ Hiero.ut s̄.
retuli. Et d̄ h̄ pulchriꝰ loqt̄ in ſecu̅da
ep̄la ad Demetriade̅.i̅ ſeptia̅ charta i̅
ſecu̅da colu̅na.

Circa ſecu̅du̅ dubiu̅ an ſu̅mus
po̅tifex poſſit diſpenſare.ꝑfe-
cto non deſino mirari ꝙ iſte
frat̄ ita ſupine ita ignorant̄ loqt̄.dubi-
to ꝙ mercede̅ aliqua̅ ſui co̅ſilii recepit
Nullu̅.n.pc̄m̄ ſine cupiditate co̅mit-
tit̄.⁊ oi̅s appetitꝰ illicitꝰ iſtiꝰ auiditatꝭ
e̅ morbꝰ. Amore pecu̅ie vilis e̅ oi̅s affe
ctio.⁊ ai̅a lucri cupida etiaꝫ ꝓ exiguo
perire no̅ meruit.nullu̅qꝫ e̅ in illo cor-
de iuſticie veſtigiu̅ i̅ q̊ ſibi auaricia fa
cit habitaculu̅.v̊ba ſunt ſci̅ Leonis in
ſermo̅e 9º. d̄ paſſio̅e dn̄i. Vn̄ neſcio qſ
ſanctꝰ ꝑſuaſerit ꝙ papa poſſit diſpe̅ſa-
re in vſura. Na̅ e̅ ca̅us in.c.ſup eo.de
vſurꝭ.ꝙ no̅.⁊ ibi h̄ firmant oe̅s doc.⁊
Io.an.i̅ regula.pc̄m̄.liº 6º. Et h̄ dixi
i̅ co̅ſiliis meis. Vſura eni̅ e̅ co̅ ius na̅le.
ut dīc ph̄us p̊ polit. q nulla lege ſcri-
pta arratꝰ ul̄ edoctꝰ ſ; ſola na̅li ro̅e du-
ctus co̅tra vſurariu̅ e̅ deteſtatꝰ. Sil̄r fe
cit Cicero i̅ liº 2º. de offi.i̅ fi.vbi dīc ꝙ
feneratri e̅ hoi̅eꝫ occide̅. Vn̄ Geraldus
odonis i̅ 4º ethicoꝝ.c.9º. q. pl̄t.dīc ꝙ
oi̅s vſura ſc̄m ſe e̅ mala dato ꝙ no̅ ee̅t
ꝓhibita. Precepta au̅t na̅lia ſu̅t i̅diſpe̅
ſabilia.qa ſunt i̅mutabilia.ut i̅.c.his
ita.6.diſ.et ꝑ h̄ nulla p̄cepta moralia
p̊oris teſtam̄ti ſu̅t reprobata. ut dicit
tex.in dco̅.c.his ita. Et idem dīc ſcu̅s
Leo in ſermo̅e.14º. d̄ paſſione dn̄i. Et
ꝓ h̄ eſt bonus tex.in.c.legat̄.24.q.2.
vbi ꝓbat̄ ꝙ neqꝫ eccl̄ia neqꝫ deꝰ po̅t da
re lice̅tia̅ pecca̅di.⁊ h̄ tenet Ricar.i̅ 3º
ſn̄iaꝝ.diſ.37.arti.p̊.q.5.vbi dīc ꝙ p̄
cepta legꝭ et̄ne ſu̅t indiſpe̅ſabilia adeo
ꝙ nec deꝰ po̅t i̅ eis diſpenſare.ſicut dīc
apl̄s.2.Thimotꝭ.2º caº Fidelis e̅ deus
negare ſeip̄m n̄ po̅t.⁊ Augꝰ co̅ Fauſtu̅.
12º. caº. int̄ p̊ncipiu̅ ⁊ mediu̅. Lex et̄na
e̅ ro̅ di̅na.uel ro̅ di̅ne volu̅tatꝭ ordine̅
na̅le̅ conſeruare iube̅s. Vn̄ ide̅ Augꝰ i̅ liº
83.q.q.63.dīc ꝙ lex na̅lis e̅ tra̅ſſcripta
i̅ ai̅a ro̅nali ex i̅effabili atqꝫ ſublimi re
ru̅ admi̅ſtratio̅e ꝑ di̅na̅ pote̅tia̅.io̅ iuſ
na̅le ꝓcedit ab exo̅dio ro̅nal̄ creature
nec variat̄ tp̄e ſ; immutabile ꝑmanet.
Ide̅ dixit Inno.i̅.c.fi.de tranſac.⁊ ibi
oe̅s doc. ſequu̅t̄.vbi dīc ꝙ papa n̄ po̅t
diſpenſare circa aliqd̄ quod ſit pc̄m̄
ex lege veteris uel noui teſtamenti.
Et plene dixi i̅ ſecu̅do co̅ſilio. Et male
dicit iſte frater dum dicit canoniſtas

tenere ꝙ fieri poſſit diſpēſatio. qa nō
eſt veꝝ. imo oēs doc. tenēt contrariū
⁊ eſt caſus ī. c. ſup eo. ꝺ uſur. vbi clare
ꝓbat̃ ꝙ papa nō pōt diſpēſare ut exer
ceat̃ vſura. ⁊ illū tex. īduxi ī 2° ꝯſilio.
¶ Nūc addo aliā rōnē q̄re papa n̄ poſ
ſit diſpēſare. Nā vbi diſpēſatio eſt op
probrioſa religiōi xp̄iane. nō ꝯcedit̃
diſpēſatio pape. i. q. 7. et ſi illa. notant
doc. in. c. q̄ꝛto. ꝺ ꝯſue. De iure aūt di
uino ⁊ canōico iudei cēſent̃ ſerui xp̄i
anoꝝ ꝓpt paſſionē xp̄i q̄ illos ſeruos
effecit ⁊ xp̄ianos liberos. ut ī. c. ⁊ ſi iu
deos. ꝺ iudeis. Modo ſi xp̄iani debēt
recipe pecūias ſub vſuris a iudeis. effi
ciūt̃ quodāmō ſerui iudeoꝝ. qa q mu
tuū accipit ſeruus ē fenerantꝭ ꝓuerb.
22° ca°. et in. l. 3. C. ꝺ noua. Vn̄ eſt op
probriū xp̄iane religiōi ꝙ p hanc viā
illicitā xp̄iani efficiāt̃ q̊dāmō ſui iu
deoꝝ. Nec eccl'ia dȝ tolerare tale oppro
briū ut ī dcō. c. ⁊ ſi iudeos. ⁊ ī cle. i. de
teſti. ⁊ in. c. iudei. eo. ti. Vn̄ ſi papa vel
let diſpēſare ꝙ iudei fenerent̃. cū non
poſſit fieri ſine opprobrio xp̄iane reli
giōis. nō ē tolerādū. ut dīc Inno. ī. c.
q̄ꝛto. ꝺ ꝯſue. ⁊ doc. ibi. multo minꝰ pōt
ciuitas ꝯſentire ꝙ iudei fenerēt̃. cū ce
dat in maximū opprobriū xp̄ianoꝝ.
Nō obſtāt cauſe q̄s dictꝰ frat̃ allegat.
q̄ ſuadēt diſpēſatiōē. qa illud ꝓcedit
circa illa in q̄bꝫ pōt cadē diſpenſatio.
Sȝ circa p̄cepta moralia uel nālia non
pōt papa diſpēſare. cū ſint de nccītate
ſalutꝭ. Et ad hᵒ plures auctoritates al
legaui ī alijs conſilijs. Et hᵒ etiā ſenſit
Bal. ī. c. 2°. et ī. c. ad nr̄am. ꝺ ꝓba. vbi
dīc ꝙ ī iure dīno q̊ ad ea q̄ ſūt de neceſ
ſitate ſalutꝭ nō cadit diſpēſatio nec in
terp̄tatio. Vn̄ Hieroꝰ ad Cellantiā. in
q̄rta colū. ait. Duo aūt ſūt gnā māda
toꝝ ī q̄bꝫ claudit̃ tota iuſticia. Prohi

bēdi vnū eſt. Iubēdi alteꝝ. Ut. n. ꝓhi
bēt̃ mala ita p̄cipiūt̃ bona. Nō obſtat
etiā qꝺ dīc. ꝙ ē ꝺ ꝯſuetudīe ꝙ tolerēt̃
iudei ab eccl'ia. s. ꝙ exerceāt vſuras.
Nā ꝯſuetudo pc̄ti ī nutritiua nō valet
ut in. c. fi. ꝺ ꝯſue. ⁊. c. mala. ⁊. c. ūitate
⁊. c. ꝯſuetudo. 8. diſ. ⁊ ī multꝭ alijs. c.
eadē diſ. Nō obſtat etiā illud qꝺ dīc
ꝙ furtū admittit̃ tpe nccītatꝭ. ut in. c.
ꝓpt nccītatē. de furtꝭ. ⁊ ī. c. diſcipulos
de ꝯſe. diſ. 5. Nā tpe nccītatꝭ oīa ſunt
coīa. vn̄ deſinit eſſe furtū. l. 2. ff. ad. l.
rodi. ꝺ iac. ⁊ in. c. ſicut hi. ī fi. 46. diſ.
Sȝ papa n̄ poſſet diſpēſare ꝙ qs abſqȝ
nccītate res aliēas furaret̃. qa non pōt
dare licētiā peccādi. ut dcō. c. legatur
24. q. 2. Et duȝ dīc ꝙ papa poſſit diſ
pēſare ꝙ qs ꝯmittat fornicatiōē. in hᵒ
male dīc. ⁊ ē penitꝰ hēticꝰ. qa papa nō
pōt dare licētiā peccādi. Vn̄ pulcher
rimꝰ tex. ī. c. p̊. 40. diſ. dīc ꝙ deꝰ nō cō
ceſſit nec Petro nec eius ſucceſſoribꝫ li
cētiā peccādi. Modo ſi papa nō hȝ licē
tiā peccādi. nec alteri dare pōt. Et in
iſta rōne fūdat̃ tex. ī. c. ſup eo. ꝺ vſurꝭ
vbi ē caſus de hᵒ q nō pōt cauillari. ⁊ hᵒ
clare deduxi ī 2° ꝯſilio p me edito. im
mo deꝰ nō pōt dare. ut dīc Ricar. in lo
co p̄allegato. Itē duȝ dīc ꝙ illud p̄ce
ptū. Nō occides. ē dīnū. ⁊ tn̄ ſi fuerit
factū ex nccītate ul' defenſiōe nō ē pec
catū. nec incurrit̃ excoīcatio. Ad hᵒ re
ſpōdet̃ ꝙ illud nō eſt ꝯ̄ ius dīnū. imo
cōſonat iuri diuino ⁊ nāli. Nā qꝺ qs
ob tutelā ſui corpis fecit iure feciſſe
videt̃. ut in. l. ut vim. ff. de iuſticia et
iure. Vn̄ talis q ſe defendēdo occidit.
nō dr̄ feciſſe homicidiū ex q̊ p̄ncipal'
ītētio fuit ſe defendere. Nā illud p̄ce
ptū. Nō occides. ītelligit̃ ꝺ eo q volū
tarie ⁊ ex odio aliquē occidit. Sȝ ꝙ fi
at aliqd qꝺ in ſe remaneat pc̄tm̄. non

pōt papa ꝯcedē. imo nec de⁹. Tñ q̄tū ad deū Bonauētura ĩ ꝑ ſnīaꝝ. diſ. 47. q. vlt. dic ꝙ cū q̄rim⁹ an de⁹ poſſit ꝓci pere malū. pōt duobꝫ modis intelligi. Vno mō an poſſit ꝓcipe malū remanē te ipſo malo. Et dic ꝙ nō. qa eſt ĩpoſſi bile. Et h̄ mō loquit᷑ Ricar. de q̄ ſ̄ feci mētionē. Alio mō an de⁹ poſſit ꝓcipe malū faciēdo ipm bonū. Et h̄ mō pōt ꝓcipe ſicut ꝓcepit filios iſrł expoliare egyptios. ⁊ nō fuit furtū. ut dic Alexander de ales. ĩ tractatu ſeptimi ꝓcepti. De⁹. n. q ē dñs oĩuꝫ trāſtulerat dominiū illaꝝ reꝝ in hebreos. Et h̄ fecit mediāte iuſticia. qa hebrei abſqꝫ mercede ſeruierāt egyptijſ. vñ ibi nō fuit furtū. h̄ etiā tenet Aug⁹ ĩ li°. q. Exodi trāſſūptiue. 14. q. 5. dixit dñs. vbi dic ꝙ iſrahelite nō fecerūt furtū. ſ deo iubēte miniſteriū ꝓbuerūt. Silr̄ ē in caſibꝫ in quibꝫ de iure canōico licitū ē recipe aliqd vltra ſortē. qa in illis caſibꝫ deſinit eē vſura. Sꝫ vbi remanēt vſura. ius canōicū nō poſſet ꝯcedē ex aliqua cā uł ex aliq̄ nccitate ꝙ exerceret᷑. Vñ ĩ illis caſibꝫ ĩ qbꝫ videt᷑ vſura nō ē vſura. licꝫ videāt᷑ hr̄e aliquā ſilitudinē cū vſura in eo ꝙ recipit᷑ aliqd vltra ſortē. Et h̄ dic Jo. an. ĩ dcā regula. peccatū. li° 6°. Ex qbꝫ ꝯcludo ꝙ ĩ illis caſibus in qbꝫ remanet vſura neqꝫ deſinit eē delictū. nō pōt fieri diſpēſatio. nec ꝑ papā nec ꝑ deū qđ ē magł. Vñ cū iudeis fenerātibꝫ remaneat ĩ eis crimen vſure. nō pōt papa diſpēſare ꝙ ciuitates ꝯducāt iudeos ad fenerādū. qa remanet pctm̄ ex pte vtriuſqꝫ. ſ. iudei fenerand. ⁊ ciuiū q ꝯſentiūt ꝙ fenerent᷑. Et ex his pꝫ ꝙ iſte frat᷑ temē ⁊ inique ꝯᷓ͞ doctrinā ecclie auſus eſt ꝓdicare et ſcribē. et niſi ſe corrigat publice ſicut publice deliquit. ipſum denūciabo ut puniatur tanq̄ꝫ hereticus.

Conſiliū quartū dicti dñi Alexandri de Neuo cōtra iudeos fenerātes.

IN noīe dñi nr̄i ieſu xp̄i glorioſiſſimi redēptoris nr̄i q ē verus deus ⁊ verus hō. inq̄ꝫtuꝫ deus equalis pr̄i ⁊ ſpūi ſancto. tres ꝑſone ⁊ vn⁹ deus. a quo oīa laudabilia opa ꝓcedūt. inuocato q̊qꝫ patrocinio glorioſiſſime ei⁹ matrꝫ ſemꝑ virginis Marie. glorioſi doctoris Hieronymi. totiuſqꝫ celeſtis curie. Amen.

HEſterno veſpi mgr̄ Galuanus venit ad me ⁊ dixit ſe eē motū ad ꝯſulendū ꝙ iudei poſſent cōduci ad fenerādū ꝑ verba ſci Tho. ſcđa ſcđe. q. 62. arti. 5°. vbi dic ꝙ nō ē pctm̄ in extrema nccitate aliena auferre ut parētibꝫ ſubueīat᷑. imo etiā ut ſubueīatur alijs ſi ē extrema nccitas. Adducit etiam ſcm̄ Tho. ĩ alijs locis q̄ ad idē tendūt. Sꝫ mihi nō videt᷑ ꝙ ex h̄ inferat᷑ ꝙ ꝓpt nccitatē liceat conducē iudeos ad fenerādū. Nec obſtāt v̂ba ſci Tho. Nā tꝑe nccitatꝫ oīa ſūt coīa. Et ſic ille q ſubtrahit nō facit furtū. qa nō ſubtrahit rē alienam ex q̊ ſubeſt extrema nccitas. Et h̄ mō loqt᷑ ſcūs Tho, ⁊ ſua ꝯclo ꝓbat᷑ tā ꝑ ius ciuile q̄ꝫ ꝑ ius canonicū. Nā lex dic ꝙ tꝑe nccitatꝫ oīa ſūt coīa. ut ĩ. l. z. ff. ad. l. rodi. đ iac. Et eſt optim⁹ tex. de iure canōico. in. c. ſicut hi. in fi. 47. diſ. vbi tex. ſic dic. Eſuriētiū panis ē quē tu detines. nudoꝝ eſt indumētū qđ tu recludis. miſeroꝝ redemptio ē ⁊ abſolutio pecūia quā tu ĩ terra defodis. Tātorū ğ te ſcias ĩuadē bona quantis poſſis ꝓſtare que velis.

Vñ ille tex ꝓbat ꝙ tpe extreme nccitã
tis illa q̄ ſubtrahũt efficiunt ꝓpa ſub-
trahẽtꝭ. nõ aũt ſũt illiꝰ cui ſubtrahũt.
Et ꝑpt̃ h̃ tũc nõ ꝯmittit̃ furtũ. qa fur
tũ ẽ ꝯtractatio rei aliene fraudulosa ĩ
uito dño fcã. l. i. ff. ꝺ furtꝭ. Vñ qñ ſub
eſt extrema nccitas ñ dr̃ eẽ ablata res
aliena ſꝫ ꝓpa. Et h̃ mõ dꝫ ĩtelligi. c. di-
ſcipulos. ꝺ ꝯſe. diſ. 5. vbi dr̃ ꝙ diſcipu
li dñi nr̃i. q trãſeũtes ꝑ ſegetes euelle
rũt ſpicas ⁊ comederũt. a xp̃o ſũt repu
tati ĩnocẽtes. qa coacti fame h̃ fecerũt
Secꝰ ſi fuiſſet nccitas non extrema. qa
tũc nõ excuſaret a furto. licꝫ pena debe
ret minui ꝑpt̃ talẽ nccitatẽ. Et de h̃ ẽ
tex. ĩ. c. ſi qs ꝑpt̃ nccitatẽ. ꝺ furtꝭ. vbi
tex. dĩc ꝙ ſi aliqͥs furatur cibaria uł ve
ſtem uel pecus ꝑpt̃ nccitatẽ famis uel
nuditatꝭ. dꝫ penitẽ ꝑ tres ebdomadas
Nã ille tex. dꝫ intelligi qñ nõ ſuberat
extrema nccitas. Et ita ĩtellexit ſcũs
Tho. ĩ locꝭ p̃allegatꝭ. Et idẽ dicũt doc.
canõiſte in dcõ. c. ſi qs ꝑpt̃ nccitatẽ.
Unde non licet ſurripe rem proximi
niſi propter extremam neceſſitatem.
qa extrema nccitas facit ceſſare furtũ
cũ tũc res ſit ꝓpa ſubtrahentꝭ. Ubi v̂o
remanẽt delictũ furti. nullo mõ licẽt
ꝯmittẽ. ut dcõ. c. ſi qs ꝑpt̃ nccitatem.
Ad h̃ facit pulcher tex. 14. q. 5. c. forte
vbi ſic dĩc. Forte aliqs cogitat ⁊ dicit.
multi ſũt xp̃iani diuites. auari. cupi-
di. nõ hẽo pc̃m̃ ſi ſuũ illis abſtulero.
⁊ paupibꝫ dedero. Vñ enĩ illi nil boni
agũt. mercedẽ hr̃e potero. Sꝫ tex. ille
redet ꝙ hꝰmodi cogitatio diabolica
calliditate ſuggerit̃. ⁊ ꝙ ſi totũ tribue
rit qꝺ abſtulerit potiꝰ pc̃m̃ addit ꝙ̃
minuit. Et ille tex. ẽ Aug. Et idẽ dĩc
in liº ꝯ̃ mẽdaciũ. cuiꝰ v̂ba refert mgr̃
ſniaꝝ liº 2º. diſ. 41. caº 3º. Ex q̊ ĩfert ꝙ
non licet facẽ puũ pc̃m̃ ut ex eo ſeq̃t̃

maiꝰ bonũ. Vñ apl̃s Ro. 3º caº. dicit ꝙ
illi q dicũt mala eſſe faciẽda ut ex eis
eueniãt bona. ſũt ꝯdẽnãdi tanq̃ꝫ blaſ-
ſematores dei. Et ex his infero ꝙ vbi
delictũ remanet delictũ. nõ licet illud
cõmittẽ ſtante extrema nccitate. Vñ
doc. ĩ dcõ. c. ſi qs ꝓpter nccitatẽ. dicũt
ꝙ qs nõ excuſat̃ ꝑpt̃ nccitatẽ ſi ꝯmit-
tit fornicationẽ. qa fornicatio eſt de ſe
mala. ⁊ potiꝰ qs dꝫ mori q̃ꝫ malo ꝯſen-
tire. ut ĩ. c. ſacꝭ. qꝺ metꝰ cã. et. 32. q. 5
ita ne. Et ex h̃ doc. canõiſte reprobãt
opĩonẽ Pe. ⁊ Cy. ĩ. l. i. in plt̃. q. C. vñ
vi. vbi dicũt ꝙ ſi dñs mãdat ſeruo ꝙ
eiꝰ vxorẽ interficiat aliogn ip̃m interfici-
et. ꝙ excuſat̃ ab hõicidio ſi interficiat do
minã ſuã ad mandatũ dñi ſui. Tñ Ia
cobꝰ de Rauẽna diſtĩxit ꝙ aut mulier
erat alr̃ peritura. ut qa dñs oĩo eã interfe
ciſſet. ⁊ tũc excuſat̃ ab hõicidio. aut ñ
erat peritura niſi ſeruꝰ ip̃am interfeciſ-
ſet. ⁊ tũc nõ excuſat̃ ab hõicidio. Pe.
v̂o dĩc ꝙ ĩdiſtĩcte excuſat̃ ab hõicidio
qa eſt neceſſariũ ñ volũtariũ. Sꝫ doc.
canõiſte. s. Io. cal. ⁊ dñs Cat. in. c. ſi-
gnificaſti. ꝺ homi. indiſtĩcte dicũt ꝙ
etiã ſi dñs fuiſſet interfecturus vxorẽ
etiã ſi ſeruꝰ eã nõ occidiſſet. nihilomi
nus non excuſat̃ ab hõicidio etiã ſi id
fecerit timore mortꝭ. Et ſic nõ licet ꝓ
ꝯſeruatiõe vite occidẽ illũ q oĩo erat
interficiẽdus. Et hanc opĩonẽ etiã ſecu
tus fuit dñs Abbas ĩ. c. ſacꝭ. qꝺ metꝰ
cã. Et ego etiã iſtã opĩonẽ fui ſecutus
in dcõ. c. ſi qs ꝑpt̃ nccitatẽ. ꝺ furtꝭ. Et
h̃ opĩo ꝓbat̃ in. c. de occidẽdis. 23. q. 5
vbi dĩc tex. ꝙ nõ eſt licitũ aliquẽ occi
dere niſi hẽat ad hoc ptãtẽ ex publica
auctoritate. Vñ ꝓ ꝯſeruatiõe vite pro
prie nõ licet hoĩẽ occidẽ. Pro q̊ etiã ẽ
bonꝰ tex. 15. q. i. merito. vbi pꝫ ꝙ qs ñ
excuſatur a pc̃õ dato ꝙ ꝑpt̃ timorẽ

moꝛꝫ ul̾ ꝑ ꝯſeruatiōe vite illud cōmi
ſerit. Vn̄ etiā ſcūs Tho. vbi ſ̄. q.64.
arti.7°. dic ꝙ nō ē licitū ꝙ qs intēdat
hoīez occidē etiā ad ſuā defenſionē ni
ſi hēat publicā auctoꝛitatē. ut dcō.c.
de occidēdis. Deb3 ḡ ille q ſe defēdit ī
tendē ad ſuā defenſionē. nō aūt habē
aīu3 occidēdi aduerſariu3. alit̄ q̄tū ad
deū eēt reꝰ hōicidij. S3 vbi ſolū ītēdit
ſe defendē. 7 p̄ter eiꝰ intētionē ſequit̄
hōicidiū. tūc ei nō īputat̄. ſ3 interfectus
potiꝰ dr̄ a ſeip̄o occiſus. Et h̄ dcm̄ btī
Tho. ſequūt̄ dn̄s Car. ī. c. ſignificaſti.
de hōi. 7 etiā Jo. cal. ibi. Et ex h̄ īfero
ꝙ vbi aliqd ē pct̄m̄ 7 remāet pct̄m̄ ꝙ
nō licet illud fieri ꝑpt̄ aliquā nccītatē
etiā ꝑ ꝯſeruatiōe vite. Ad h̄ facit. c. ſa
cris. q̄ď me. cā. Nā pticipare cū excōi
cato regularit̄ nō ē pct̄m̄ moꝛtale ſed
vēiale. 7 tn̄ non excuſat̄ qs aliq̄ metu
etiā moꝛꝫ ul̾ cruciatꝰ coꝛpis ſi pticipat
cū excōīcato. Et ſic pct̄m̄ veniale nō ē
ꝯmittēdū ꝑpt̄ ꝯſeruatiōe3 vite ꝑpꝛie
S3 vſura ſp̄ ē mala nec vnq̄3 pōt eē bo
na uel licita vbi ē vera vſura. ḡ ꝑpter
aliquā nccītatē vitandā nō eſt licitū
ꝯducē iudeos ad fenerandū. Et h̄ vo
lui pſtringē ꝑ declaratiōe eoꝝ q̄ mihi
dixit p̄fatus magiſter Galuanus.

Ed qm̄ multi dicunt ꝙ iudei
fenerant̄ in hac ciuitate cū ḡ-
uiſſimis vſuris. Vn̄ d3 eē licitū
ciuibꝰ Padue ipos ꝯducē ꝑ minoꝛi fe
noꝛe. qa nō ſūt cā ꝙ iudei fenerent̄. ſ3
ipſas vſuras reſtringūt ſeu minuūt.
S3 ī facto ego no puto h̄ eē veꝝ. Non
eni ī hac ciuitate publice tenēt fenus
ad exercēdū vſuras. Vn̄ nō eſt dubiū
ꝙ ſi ciuitas paciſceret̄ cū eis qn copio
ſius vſuras exercerēt. 7 vbi mutuant
centū vicibꝰ ī hac ciuitate. ſi eēnt ꝯdu
cti ad tenēdū h̄ fenꝰ. mutuarēt mille
vicibꝰ. 7 ſic latiꝰ ꝯmitterēt fenꝰ. vnde
deꝰ magis offēderet̄. qa totiēs ꝯmittit̄
vſura q̄tiēs fit mutuū ſub vſuris. Ad h̄
facit qď nōt ſcūs Tho. ſcďa ſcďe. q.78
arti. vlt. in fi. vbi dic ꝙ ſi qs pecunia3
ſuā ꝯmittit vſurario ut inde copioſiꝰ
ꝑ vſurā lucret̄. dicit̄ ei dare mām pec
cādi. 7 ē ꝑticeps culpe ipſiꝰ. Ita ī ꝑpo
ſito nō ē dubiū ꝙ ſi ꝯducūt̄ iudei qn
copioſiꝰ fenerabūt̄. ḡ ꝯducētes dāt eiſ
mām peccādi. 7 p̄ ꝯns ſūt pticipes de
licti ipoꝝ iudeoꝝ. qa cupiūt ꝑ euitan
do tpali dāno icurrē dei offenſam. cu3
deus ꝑ nullo tpali cōmodo ꝯſequēdo
uel vitādo debeat offēdi. ut ī. c. faciat
22. q. 2. Et plura iura ad h̄ allegaui ī
tn̄ſionibꝰ q̄s feci ad allegatiōes mgr̄i
Galuani. Vn̄ Jo. an. ī regula pct̄m̄. in
vltīo ar. v̄. ad qntū. dic ꝙ ꝯ̄ctus vſu-
rariꝰ nō d3 pmitti. l3 ꝑ ipſū multa ma
la euitent̄. ſ. dānū in rebꝰ. piculū in ꝑ
ſonis. uel ex ipſo multa bona ſequant̄
ſ. paupeꝝ ſuſtētatio. mercātiaꝝ ſalua
tio. Nā ꝯ̄ctus vſurariꝰ nō ē pmitten-
dus. l3 ꝑ ip̄m vitent̄ multa mala ul̾ ſe
quant̄ multa bona. qa talia bona 7 ta-
lia mala cōit̄ ſūt coꝛpalia. S3 malū ſpi
rituale nūq̄3 d3 pmitti ꝑpt̄ aliqď ma.
lū coꝛpale vitādū. nec ꝑpt̄ qďcūq3 bo
nū coꝛpale ꝯſequēdū. Vn̄ nō debēt cō
duci iudei ad fenerādū copioſiꝰ q̄3 fa-
ciant ꝑpt̄ tpalia mala vitāda. uel ꝑpt̄
tpalia bona ꝯſequēda. qa quāto copi-
oſius fenerant̄ tanto magis deus offen
ditur. Vn̄ mgr̄ ſniarū li° 3°. diſ. 33. c. et
qa de timoꝛe. vbi ponit q̄druplicē ſpe
ciem timoꝛis. dic ꝙ humanꝰ timoꝛ eſt
malus. 7 allegat Caſſiodoꝛū ſuper p̄s.
vbi ſic inqt. Qn̄ timemus pati picula
carnis ul̾ pdere bona mūdi ꝑpter qď
delinqmꝰ. hic timoꝛ malꝰ eſt. quē dn̄s
ꝓhibet ī euāgelio dicens. Nolite timē

eos q occidūt corp⁹ ꝛc. Vn̄ nō ē licitū
delinquē ꝓpt euitandū piculū mort.
uel ut euitet amiſſio bonoꝝ hui⁹ mū-
di. Plus dico ꝙ nō eſt licitū tolerare
malos ſimplici diſſimulatiōe ꝓpt eui
tandū piculū mort uel bonoꝝ tpaliū
ul' ne incurrat infamia. Et h̄ dic Aug⁹
in p̄ li° de ciui. dei. c. 9°. vbi dic ꝙ ſi ꝓ-
pter iſtas cās omittit correctio malo-
rū. deus tales omittentes correctionē
facē flagellat penis tpalib⁹ ī hac vita.
q̄uis eis vita maloꝝ diſpliceat. Ex q̄ in
fertur ꝙ ſi ē pctm̄ omittē correctionē
ꝓpt vitandū piculū mort uel ꝓpter
amiſſionē fame ul' bonoꝝ tpaliū. mul
to min⁹ licet pmittē uel tolerare ꝙ iu
dei fenerent. Ad h̄ facit qd notat ſcūs
Tho. ſcda ſcde. q. 10. arti. xi°. vbi dic ꝙ
non ē licitū tolerare ea q̄ ſūt mala niſi
ꝓpt vitanda mala ſpūalia. uel ꝓpt bo
na ſpūalia ꝯſequēda. de q̄ dicā .i. in ſe
quēti dubio. Et qm̄ denuo mihi dcm̄
eſt ꝙ xp̄iani nō debēt curare de h̄ pec-
cato iudeoꝝ. īmo etiā audēt dicē ꝙ n̄
peccant. Sȝ de h̄ an peccēt ul' ne. tetigi
in reſpōſionib⁹ quas feci ad ꝯſiliū ma
giſtri Galuani. Naȝ ſcūs Tho. ſecūda
ſcde. q. 83. arti. p̄. dicit ꝙ nūq̄ fuit lici
tum iudeis accipe vſura ab extraneis
ſed fuit eis pmiſſū ꝓpt maius malum
vitandū. ne. s. a iudeis deū colētibus
vſuras accipent ꝓpt auariciā cui dedi
ti erāt. Et ſic ſcūs Tho. dic ꝙ talis per
miſſio nūq̄ excuſauit iudeos a pecca-
to mortali. Et idē dic Alexāder d' aleſ
in tractatu ſeptimi p̄cepti. Et h̄ dixi ī
p̄dict tn̄ſiōib⁹. Itē Io. an. 7 oēs doc. ī
c. cōqueſtus. d' vſur. ꝯcludūt ꝙ iudei
peccāt fenerādo xp̄ianis. Idem dicit
Archi. 7 Io. de fan. in. c. ab illo. 14. q.
4. Et h̄ pȝ. qa eccl'ia ꝯpellit iudeos ad
remittēdas vſuras xp̄ianis. ut pȝ in. c.

poſt miſerabilē. de vſur. Sȝ eccl'ia nō
poſſet h̄ facere ſi iudei nō peccarēt in
fenerādo xp̄ianis. cū eccl'ia neminē le
dat. ut in. c. p tuas. de dona. Aliq autē
dicūt ꝙ eccl'ia h̄ facit. nō qa non curat
de pctō iudeoꝝ. ſ; ut ꝓuideat indēni-
tati xp̄ianoꝝ. Sȝ iſta rn̄ſio nō ē bona,
qa īmo eccl'ia debet curare de pctō iu-
deorū. Nā ſi de⁹ cōceſſit latum impiū
romanis q erant infideles ut punirēt
mala multaꝝ gētiū. ut dic Aug⁹ li° 5°.
de ciui. dei. ca°. 13°. multo forti⁹ xp̄iani
qui ſūt filij 7 ſerui dei debēt corrigere
pctā iudeoꝝ. Itē eccl'ia orat ꝓ iudeis
7 alijs infidelib⁹. qd non faceret niſi
curaret de pctō ipſoꝝ. Oēs. n. hoīes
dicunt noſtri proximi. qa ſūt noſtre
nature pticipes. ut dic tex. nōbilis in
c. proxīos. de pe. diſ. z. Vn̄ oēs hoīes
ſiue iudeos ſiue īfideles deb'm⁹ tāq̄
proximos diligē. 7 deū pro ipſis orare
ut dic tex. in dcō. c. proximos. Idē di
cit ſcūs Tho. ſcda ſecūde. q. 78. arti. p̄
Dicit. n. ꝙ debem⁹ oēm hoīem hr̄e q̄i
proximū 7 frēm. p̄cipue in ſtatu euā
gelij ad qd oēs vocant. Ad idē allego
Origenē in omel'. euāgelij Math. inci
piētis. Audiſtis qa dictū ē antiquis:
Diliges proximū tuū 7 odio habebis
inimicū tuū. qd legit in ſexta feria p⁹
p̄mā dn̄icā quadrageſime. vbi ſic inqt.
Diligite īimicos veſtros ſiue pagāos
idoloꝝ cultores ſiue hēticos īfideles.
Iſti. n. ſūt īimici nr̄i. iſti ſūt vitādi ad-
uerſarij. Iſtos ḡ diligite mala eis non
faciēdo nec aduerſa optātes. ſ; diligi-
te eos ut proximos 7 eoꝝ errorē ſpni-
te ſicut abhoīatiōē. Iteꝝ propterea ora
te pro calūniātib⁹ vobis ut ipſi a ma-
lis ceſſent. ut deſināt ab īpietate 7 iu-
diciū ꝯdēnatiōis effugiāt. Orate pro
illoꝝ conuerſiōe 7 veſtra pace. illorū

remiſſione 7 veſtra tolerātia. Ecce ꝙ
Origenes vult ꝙ teneamur diligē oēſ
hoīes etiā īfideles 7 deū ꝓ ipſoꝝ ↄuer
ſione orare. Nec minuas auctoritatē
ſeu fidē eo ꝙ Origenes fuit hēticus.
Nā illa omel. ↄtinet̄ int̄ opa ei⁹ q̄ ſūt
p eccleſiā approbata.15.diſ.ſcā roma-
na eccl̄ia.ṽ.itē Origenes. Et Hiero⁹ ꝺ
eccl̄iaſticꝭ tractatoribꝫ.dīc ꝙ Origeneſ
melior fuit oībꝫ in bonis.7 peior ī ma
lis. Vn̄ cū iſta omel.ſit de bonis opibꝫ
ipſi⁹.ē habēda ī maxima auctoritate.
Hoc etiā firmat Aug⁹ ī li° de doc.xpi-
ana.vbi dīc ꝙ oīs pctōr īq̄ntū pctōr ē.
nō ē diligēd⁹.7 ꝙ oīs hō inq̄ntū ē hō di
ligēd⁹ ē ꝓpt̄ deū. Itē Aug⁹ ſup.xi°. p̊s.
7 ī li° 8°. de trini.ſic īqt. In bono.n.di-
ligēd⁹ ē ꝓxim⁹.nō ī malo ꝓximū ꝟo
oēm hoīē oportꝫ ītelligi.qa nemo ē ꝺ
quo ſit ſperādū male. Qui g̊ amat ho-
mines.uel qa iuſti ſūt.uel ut iuſti ſint
amare debꝫ.h̄ Aug⁹. Itē ſcūs Tho.ſcꝺa
ſcꝺe.q.44.arti.7°. vbi pōit de triplici
modo q̊ ꝓximū tenemur diligē.in 2°
mō q ē ex pte regule dilectiōis dīc ꝙ
regula q̄ ꝓximū debem⁹ diligere ē ut
nō cōdeſcēdam⁹ ꝓxīo ī aliq̊ malo.ſ ſo
lū in bonis. ſicut 7 nr̄e volūtati ſolū
ſatiſfacē debem⁹ ī bonis. Et dīc ꝙ hoc
reqrit̄ ad h̊ ut dilectio ꝓximi ſit iuſta
Si g̊ īfideles ī qbꝫ īcludūt̄ iudei ama-
re debem⁹ ut iuſti fiāt. nō debem⁹ eſſe
pticipeſ crimīs ipoꝝ.qa n̄ amam⁹ illos
tūc ut iuſti fiāt.ſ ī malo ipſos amam⁹
in q̊ ſecū pticipam⁹. Et de h̊ habet̄ p
magiſtrū ſnīaꝝ.ī 3° lib° diſ.27. dum
tractat de mō diligēdi. Itē dū tractat
an tenemur diligē āgelos.7 diſ.29.c.
p̊.et 2°. in qbꝫ ↄcludit allegando aliaſ
auctoritates ꝙ de⁹ nullū hoīē excepit
ab illo p̄cepto. Diliges ꝓximū tuū ſi-
cut teipſū. Ex quibꝫ cōcludo ꝙ eccl̄ia

dꝫ curare de pctō iudeoꝝ 7 alioꝝ infi-
deliū.tū ne de⁹ offēdat̄.tū etiā ut citi⁹
ad deū cōuertāt̄. De⁹.n.facili⁹ īclinat̄
ad īfideles cōuertēdos q̊ magꝭ ſūt im
munes ab aliīs crimībꝫ. Et vbi iudei
ul̄ aliī īfideles ↄmittūt aliqꝺ pct̄m cō
tra ius naturale eccl̄ia debet hoc pct̄m
punire ut dīc Inno.ī.c.qꝺ ſup his.de
voto. Sed vſura eſt pct̄m ↄ̄ ius nāle.
ut plene declarat Io.an.in regula.pec
catū.in.2°. ar. Vn̄ nec eccl̄ia nec p̄nci-
pes xp̄iani debēt h̊ pct̄m tolerare. Sꝫ
ut diſſoluā vnū motiuū qꝺ de nouo
fuit allegatū.lꝫ putē diſſoluiſſe in cōſi
liīs p me editꝭ.ſ adhuc repetē n̄ piget.
Dicūt.n.ꝙ queēadmodū licet ꝓpt̄ ne-
ceſſitatem recipe pecuniā mutuo ſub
vſuris.ita etiā licet ꝓpt̄ nccītatē īmi-
nētē paciſci cū iudeis ut fenerēt̄. Nā
argumētū nō ꝓcedit ſm ꝙ dicūt doc.
ī.c.ſuper eo.de vſurꝭ. Et idē ſcūs Tho.
ſcꝺa ſcꝺe.q.78.arti. vltimo.vbi dicit
ꝙ inducere hoīem ad peccādū nullo
modo licet. Vti tn̄ pctō alteriuſ ad bo
nū licitū eſt. qa de⁹ vtit̄ oībꝫ pctīs ad
aliqꝺ bonū. Ex q̊libet.n.malo elicit
aliqꝺ bonū.ut dīc Aug⁹ ī enchiridion
Et idē Aug⁹ Publicole q̄rēti. vtꝝ lice
ret vti iuram̄to ei⁹ q per falſoſ deos iu
rat.r̄ndet ꝙ ſi vtit̄ nō ad malū ſ ad bo
nū.nō ſociat ſe pctō illi⁹ q̊ p demoniū
iurauit. Si tn̄ eū inducēt iurare p fal-
ſos deos peccaret. Et de h̊ ē tex.tranſ-
ſūptiue in.c.mouet.22.q.1. Ita etiā ī
ꝓpoſito dīc ſcūs Tho.ꝙ nullo modo li
cet aliquē īducē ad mutuādū ſub vſu
ris.licet tn̄ ab eo q parat⁹ ē exercē vſu
ras mutuū accipe ſub vſurꝭ ꝓpt̄ aliqꝺ
bonū qꝺ ē ſubuētio ſue nccītatꝭ ul̄ al-
teri⁹.ſicut etiā licet ei q incidit ī latro
nes māifeſtare bona q̄ habet ut nō oc
cidat̄.que tn̄ bona latrones diripiēdo

peccāt.exēplo decē viroꝝ q dixert ad
Jſmahel.noli occidē nos.qa habem⁹
theſauꝝ ī agro.ut dr̄ Hiere.41°. Ūn̄ cō
cludit ſcūs Tho.ꝙ ille q accepit ex ne
ceſſitate pecuniā mutuo ſub vſuꝛ nō
peccat.qa n̄ ꝯſētit ī pctm̄ vſurarij.nec
ei placꝫ vſuraꝝ acceptō ſ mutuatō q̄ ē
bona. Dic etiā ſcūs Tho.ꝙ ille q acci-
pit pecuniā mutuo n̄ dat vſuratio oc-
caſionē peccādi ex malicia cordis ſui.
Et iſta ſūt v̄ba formalia ſci Tho.Ex q
bus tria noto.Primū ē ꝙ nullo mō li
cet aliquē īducē ad mutuādū ſb̄ vſuꝛ
Sꝫ illi q cōducūt iudeos ad fenerādū
eos īducūt.qa n̄ auderēt fenerari niſi
ciues de h̄ ſecū paciſcerēt. Ūn̄ talia pa
cta ſūt cā fenoꝛ exercēdi. 2° noto ex
v̄bis ſci Tho.ꝙ is cui placꝫ ꝙ fiat mutu
atio ſub vſuꝛ.peccat.qa ꝯſētit ī pctm̄
vſurarij. 3° ꝙ p̄ſtās occaſionē vſuras
exercēdi peccat tāq̄ꝫ pticeps culpe.Et
multū notanda ſūt iſta v̄ba.qa ſanct⁹
Tho.ꝯp̄hēdit etiaꝫ iudeos ſub fenera
toꝛibꝫ.ut pꝫ ex ei⁹ v̄bis.Ūn̄ ꝯſētiētes ꝙ
iudei fenerēt.ul' īducētes eos ad fene
rādū.ul' p̄bētes eis occaſionē exercēdi
vſuras.ſūt ī pari crimīe cū eis. Et idē
dicūt doc.ī.c.ſup eo.ꝺ vſuꝛ.Et h̄ v̄ba
multū faciūt ad ea q̄ infra dicent.

Sed p̄ſuppoām⁹ ſine p̄iudicio
v̄itaꝛ ꝙ iudei ita publice fene
rent ī ciuitate Padue.ꝙ ex h̄
nō fiant pacta cū eis ut p h̄ exerceant
vſuras copioſi⁹ ſeu frequēti⁹.nūq̄d li
ceat ciuibꝫ facē pactū cū iudeis ꝙ non
poſſint recipe vltra duos denarios ꝓ
libra in mēſe vbi nūc accipiūt q̄tuoꝛ?
Videt ꝙ ſic.Nā ſtatuētes ꝙ nullus vl
tra duos denarios recipiat ꝓ vſura ꝓ
libra in mēſe.nō incurrūt penā excōi-
catiōis.Sꝫ tūc ſic.Illud q ꝺ pēt fieri p
pactū pōt fieri p ſtatutū.ut dic glo.in
rubrica.C.de decre.decuri.7 in.l.i.C.
q̄ ſit lon.ꝯſue.Et ſic pōt argui ꝺ pacto
ad ſtatutū uel eꝯ° Ūn̄ ſicut ſtatuētes
nō īcurrūt penā.ita etiaꝫ paciſcētes n̄
debēt incurrē. 2ᵘ ad idē.Paciſcentes
ſup minoꝛibꝫ vſuꝛ ſoluēdis nō ſūt cā
ꝙ iudei fenerent.nec ē eoꝝ volūtas.ſ
eoꝝ volūtas eſt reſtrīgēdi ſeu minuē
di exactionē fenoꝛ.g̊ nō dicūt ꝯſenti-
re ꝙ iudei fenerēt. Volūtas.n.7 ꝓpo-
ſitū diſtīguūt maleficia.ut in.c.cū vo
lūtate.de ſen.exco.7 in.l.q in iure.ff.
de furt.in p̄n°. Ūn̄ cū volūtas ciuiū n̄
ſit ꝙ iudei fenerent.ſ ſolū ꝙ minoꝛes
vſuras recipiāt.non p̄nt dici pticipes
crimīs iudeoꝝ. 3° nedū ē magnū diſ
pendiū ſ etiam magnū ſcādalū apud
plebē ꝙ nō fiat ꝓuiſio p ciues ꝙ iudei
cōducant ꝓ minoꝛibꝫ vſuꝛ.Sꝫ ſcāda-
lū ē magni effect⁹ in q̄cūqꝫ re.Nā ꝓpt
ſcādalū vitandū pōt fieri diſpenſatio
ut in.c.ut ꝯſtitueret.7.c.dn̄o ſcō.50.
diſ.Ūn̄ cū anglicis fuit diſpenſatuꝫ ut
ꝯtraherēt mr̄imoniū in g̊du ꝓhibito
ꝓpt maius malū vitādū.ut in.c.quod
ſcripſi.7 in.c.q̄dā lex.35.q.3.Iteꝫ ꝓpt
ſcādalū delicta remanēt īpunita.ut ī
c.comeſſationes.44.diſ.7 in.c.pluri
mos.87.diſ.7 in.c.q̄cūqꝫ.23.q.7.7 in
c.latoꝛes.de cle.exco.Itē ꝓpt ſcādalū
qs licite pōt renūciare dignitati.ut in
c.niſi cū p̄dem.§ ꝓ graui q̊qꝫ ſcādalo.
de renū.Et ibi dic Inno.ꝙ ꝓpt ſcāda
lū vitādū qs pōt p̄uari bn̄ficio.licꝫ il-
lud ſcādalū ꝓceſſerit abſqꝫ ei⁹ defectu
uel culpa.Dic tn̄ Inno.ꝙ ſibi dꝫ ꝯfer-
ri aliud bn̄ficiū loco p̄mi.Et h̄ ſerua-
tū fuit in ep̄o ferrarieſi tpe pape Pij.
Nā ꝓpt vitādū ſcādaluꝫ marchionis
Ferrarien̄.papa coegit ip̄m renūciare
ep̄atui Ferrarien̄.7 ꝯtulit ei ep̄atū Fel
treſem.Itē ꝓpt graue ſcādalū vitādū

ecclia pōt deſiſtē a repetitiōe iuriū ſuo
rū. Et ſic ꝓpt graue ſcādalū vitanduꝫ
ecclia pōt licite iura uel bona ſua nō re
petere. ut i. c. nihil. ⁊ ibi p Inno. ⁊ doc.
de pſcrip. Et multa tolerāt ꝓpt ſcāda
lū vitādū q longū eēt narrare. Sꝫ his
nō obſtātibꝫ teneo firmit ꝯtriū eē ꝺ iu
re veriꝰ. Nā potiꝰ qs dꝫ oīa mala pati
ꝙ malo ꝯſentire. ut in. c. ſacris. qꝺ me
tus cā. ⁊ in. c. ita ne. 32. q. 5. in qbꝰ dr
ꝙ qs dꝫ potiꝰ oīa mala pati ꝙ malo cō
ſentire. Naꝫ agētes ⁊ ꝯſentiētes ſūt in
pari crimīe. ⁊ debēt pari pena puniri.
ut in. c. notū. in fi. 2. q. i. et in. c. p̊. de
offi. dele. ⁊. xi. q. 3. q ꝯſentit. īmo non
licet ꝯſentire malo etiā ſi cōſenſus in-
ducat pctm̄ veniale ꝓ quocūqꝫ malo
vitādo. ut in. c. p̊mū. ⁊ in. c. ne qs arbi
trer. ⁊ in. c. faciat hō. ⁊ in. c. ſi qs ad te
ꝯfugerit. 22. q. 2. In qbꝫ pꝫ ꝙ nō licet
ꝯmittē pctm̄ veniale ꝓ quocūqꝫ malo
vitādo. nec etiā ꝓ ſalute vniꝰ ꝑpli. Dīc
mḡr ſniaꝝ liͦ 4ͦ. diſ. 34. caͦ. 2ͦ. dīc ꝙ cō
cubitꝰ q fit cū vxore p̄ter nccītateꝫ ge-
nerādi ob incōtinētiā indulget ſm p
miſſionē. qa ibi ē aliq̄ culpa. ſ leuis. ⁊
ꝓ h̊ dīc ꝙ talis ꝯcubitus nec iubet nec
ꝯcedit. ſ pmittit. qa nō eſt laudabilis
ſ venialis. Et idē dīc Augꝰ in liͦ ꝺ bo
no ꝯiugali. Si g̊ ecclia nō potuit cōce-
dere ꝯcubitū cū vxore p̄ter nccītatem
generādi ꝓpt bonū ꝯiugij ⁊ ꝓpt vitā
dū malū adulterij. ſ ſolū pmittē ſim-
plici pmiſſiōe penā īdulgēte. ꝙꝙ taliſ
ꝯcubitus ſit pctm̄ veniale tm̄. multo
minꝰ licet ꝯſentire malo qꝺ in ſe cōti-
net pctm̄ mortale ꝓut in caſu nr̄o. Et
ꝓ h̊ in ma n̄ra eſt optimꝰ tex. in. c. ſup
eo. de vſur. vbi dr̄ p̊mo ꝙ cum vſure
ſint ꝓhibite p vtrūqꝫ teſtamētū papa
nō pōt diſpēſare ꝙ exerceant. 2ͦ dīc il
le tex. ꝙ cū ſacra ſcriptura ꝓhibeat mē

tiri pro vita alteriꝰ ꝯſeruāda. qꝺ tn̄ ē
pctm̄ veniale tm̄. multo magꝭ qs ē ꝓ-
hibēdus ne pro redimēda vita capti-
uoꝝ īuoluat crimīe vſuraꝝ. Et notan
da ſūt multū v̂ba illiꝰ tex. inqꝫtū dicit
ꝙ qs ē ꝓhibēdus ne ꝓ redimēda vita
captiuoꝝ īuoluat crimīe vſuraꝝ. Nā
ꝓ quocūqꝫ malo vitādo nō ē tolerādū
crimē vſuraꝝ etiā ſimplici pmiſſiōe q̄
appellat toleratio ſeu diſſimulatio. de
qua in. c. deniqꝫ. iūcta glo. ī v̂bo. venia
4. diſ. ⁊ in. c. hac ratiōe. 31. q. i. et in. c.
cū iā dudū. de p̄ben. Crimen. n. vſura
rū eſt grauiſſimū ⁊ maiꝰ ceterꝭ crimībꝫ
adeo ꝙ iura canōica ꝓpt aliqꝺ maluꝫ
uel ſcādalū vitādū noluerūt tale cri-
mē tolerare etiaꝫ ſimplici diſſimulati-
one. ut pꝫ in dcō. c. ſup eo. ⁊ in. c. qa in
oībꝫ. ⁊ in. c. cū tu. de vſurꝭ. ⁊ in. c. p̊. et
2ͦ. de vſurꝭ. in 6ͦ. ⁊ in cle. i. de vſurꝭ. Et
h̊ declarabo latiꝰ. ī. Modo ſi nō licet to
lerare feneratores ſimplici diſſimula-
tiōe. multo minꝰ licet ꝯſentire ꝙ fene
rent. Nec obſtat argumētū dū dixi ꝙ
ille q paciſcit ꝙ exigāt mīores vſuras
nō ē cā ꝙ vſuras exerceāt. ſ ſolū eſt cā
ꝙ minores exigant. Ille enī q paciſcit
ꝙ exigāt minores vſure cōſentit q̊ ad
illas minores vſuras ꝙ iudei fenerēt.
licꝫ nō ꝯſentiat maioribus vſurꝭ. Ubi
enī ē pactū ibi ē ꝯſenſus. l. i. ff. de pac.
Itē illi dicūt ꝯſentire q in vnā volūta
tem ꝯcurrūt. ut dr̄ in dcā. l. i. Sꝫ illi q
paciſcūt ꝙ iudei exigant minores vſu
ras in eādē volūtate cōcurrūt q̊ ad il
las minores vſuras exigēdas. g̊ cōſen-
tiūt ꝙ iudei fenerēt. ⁊ p ꝯn̄s ꝯſentiūt
malo. ⁊ ſūt pticipes crimīs. Sꝫ pctō ſi-
ue malo qs nō dꝫ ꝯſentire. īmo potiuſ
dꝫ oīa mala pati ut ſupiꝰ dixi. Iō in fi-
ne p̄cedētꝭ dubij ſignaui v̂ba ſcī Tho.
dū dīc ꝙ pro aliq̄ nccītate nō ē licituꝫ

cōſentire in pc̄tm̄ vſurarij. nec p̄bere
occaſionē vſuras exercēdi. Nō obſtat
glo. in p̄allīato. c. in ꝯcā cle. i. de vſurl.
Nā ſtatuētes ꝙ nō pn̄t exigi vltra du
os denarios ꝓ libꝛa. negādo ꝺ pluribꝫ
nō ītelligūt̄ ꝯcedē ꝺ tāto. Vn̄ illa glo.
loqt̄ qn̄ finis ſtatuētiū ē ꝓhibē de ma
ioꝛi. nō tn̄ ꝑ h̄ ꝑmittē de mīoꝛi. 14. diſ.
c. p̊. et. 32. q. i. hac rōne. Sꝫ ſi intētio ſta
tuētiū eēt ꝙ poſſent exigē minoꝛē vſu
rā. īcurrerēt penā excoīcatiōis. ut ſen
tit illa glo. ⁊ exp̄ſſe h̄ firmat ibi Lau
diuꝰ ⁊ Paulꝰ. q pōderāt illā lr̄am que
exigit ad h̄ ut ſit locꝰ pene. ꝙ ſtatutuꝫ
velit ꝙ vſure ſoluant̄. ul̄ ꝙ ſolute n̄ re
petant̄. h̄ ſtatutū p̄dictū h̄ nō vult. qa
v̂ba nō debēt ſumi a ꝯ̄trio ſenſu. Et h̄
dicūt doc. eē vera dūmō ceſſat fraus.
Naꝫ ſi intētio ſtatuētiū eēt ꝙ poſſent
exigi vſure ꝺ minoꝛi quātitate. īcurre
rent penā excoīcatiōis. Et h̄ ſeqt̄ etiā
dn̄s Car. ī ꝯcā cle. i. ꝺ vſurl. ī. 22. q. i.
⁊ Jo. ꝺ Imola ibi ī p̄allegata glo. ī v̂bo
facē. Sꝫ in caſu nr̄o paciſcētes volūt ꝙ
iudei poſſint exigē minoꝛes vſuras. g̊
tale pactū nō excuſat eos a pc̄tō. Non
obſtat t̄tiū argum̄tū. s. ꝙ ꝓpt̄ ſcādalū
multa tolerāt̄. Nā q̄uis ꝓpt̄ ſcādaluꝫ
licet diſſimulare ſeu nō pūire delīquē
tes. qꝺ appellat̄ tolerātia. ꝺ q̈ in. c. hac
rōne. 32. q. i. ⁊ in. c. cū iā dudū. de p̄bē.
Et ē bona glo. ī. c deniqꝫ. 4. diſ. in v̂bo
venia. ⁊ in. c. ſi q̈ mōachatū. 27. q. i. q̄
dic ꝙ lꝫ ꝓpt̄ ſcādalū poſſit ꝯcedi impu
nitas delīquētibꝫ. nō tn̄ pōt ꝯcedi licē
tia peccādi. qa tal̄ lnīa nō pōt dari ſine
pc̄tō. Ad h̄ facit optīe qꝺ nōt glo. ſin
gularl in. c. q ſincera. 45. diſ. in v̂bo li
cētia. q̄ dic ꝙ eccl̄ia nō poſſet dare licē
tiā iudeis ꝙ ſeruēt ritꝰ ſuos circa ſacri
ficia. lꝫ eos tolēt. ⁊ vlteriꝰ ꝓhibeat eos
īpediri. ut ibi. ⁊ in. c. ſicut. de iudeis. ⁊
illā glo. ibi ſeqt̄ Archi. dicens ꝙ eccl̄ia
nō approbat duꝫ ꝑmittit iudeos ſuos
ritꝰ obſeruare. qa illud qꝺ ꝑmittit̄ nō
ꝯcedit̄. 32. q. i. hac rōne. Et dic ꝙ ritus
iudeoꝝ tolerat̄ qa ex magna ꝑte ē ſan
ctꝰ ⁊ bonꝰ. lꝫ ī aliqbꝫ ſit malꝰ. Et iſta ē
rō q̄re eccl̄ia tolerat ritꝰ iudeoꝝ. ⁊ ꝓhi
bet eis fieri īpedimēta. Sꝫ Jo. an. in re
gula pc̄tm̄. in p̊ ar. iux̄ ꝑncipiū. dic ꝙ
eccl̄ia tolerat ritꝰ iudeoꝝ ꝓpt̄ bonū qꝺ
īn̄ ſeqt̄. lꝫ ī eis ſit moꝛtale pc̄tm̄. qa no
ſtre fidei v̂itas ī libꝛis īp̄oꝝ velata. ⁊ ī
ritibꝫ figurata lucide demōſtrat̄ ocul̄
nr̄is. ⁊ ſic fidei nr̄e teſtīoniū roboꝛat̄.
Allegat Augl. 18°. li°. de ciui. dei. c. 45.
Sꝫ ego nō memini me legiſſe iſta v̂ba
foꝛmalia. Augl. lꝫ Augl. ꝺ ciui. dei. a ca
pite vſqꝫ ad finē trāſcurrerīꝫ. Sꝫ ī lib°
18°. ca°. 76°. dic v̂ba q̄ ſūt eiuſdē ſēſus.
Primo. n. dic ꝙ ſufficiūt nob̄ codices
iudeoꝝ ꝑ q̊s fides nr̄a ꝓbat̄. ⁊ ꝙ deus
īp̄os diſꝑſit ꝑ oēs gentes ut eccl̄ia xp̄i
dilataret̄. Et dic Dauid h̄ ꝓphetaſſe
dū dic. Deus meꝰ mīa eius ꝑueīet me
deus meꝰ demōſtrauit mihi de īimicſ
meis. ne occidas eos ne qn̄ obliuiſcāt̄
legē meā. diſperge eos in virtute tua.
Poſtea Augꝰ dic h̄ v̂ba in fine illiꝰ. c.
46. Demōſtrauit g̊ deꝰ eccl̄ie ī eiꝰ ini
micī iudeis. qm̄ ſicut dic apl̄us. Deli
ctū eoꝝ ſalꝰ ē ī gētibꝫ. Et iō nō eos oc
cidit. i. n̄ ī eis ꝑdidit ꝙ ſūt iudei q̄uis
deuicti ⁊ oppꝛeſſi fuerint a romāis. ne
obliti legē dei ad h̄ de q̊ agimꝰ teſtīo
niū nō valēt. Jō parū fuit ut ꝓpha di
cēt. ne occiderl eos. niſi etiā addēt. diſ
perge eos. qm̄ ſi cū iſto teſtīonio ſcri
pturaꝝ ī ſua tm̄mō t̄ra. nō vbiqꝫ eēnt.
ꝓfecto eccl̄ia q̄ vbiqꝫ eſt eos ꝓphiaꝝ q̄
de xp̄o p̄miſſe ſūt teſtes ī oībꝫ gentibꝫ
hr̄e nō poſſet. Deꝰ g̊ diuiſit iudeos int̄
oēs gētes ad h̄ ut p̄berent teſtimoniū

fidei nr̄e. Et eccl̄ia tolerat eos ĩ ritibꝰ
ſuis ꝓpt magnū bonū ſpūale qđ inde
ſeqt̃. Et tn̄ nō pōt dare licētiaꝫ iudeis
ꝙ exerceāt ſuos ritꝰ ne approbet malū
licꝫ tali malo magnuꝫ bonuꝫ ſpūale ſit
admixtū. Et h̔ etiā tenꝫ Jo.an. ĩ dcā re
gula. pctm̄. in 3° ar. Et de h̔ etiā p ſcm̄
Tho. ſcđa ſcđe. q. 10. arti°. xi°. vbi dicit
ꝙ hūanū genꝰ deriuat̃ a dīno regimīe
7 ꝙ dꝫ ipm imitari. Nam deꝰ ꝗuis ſit
oīpotēs 7 ſūme bonꝰ. tn̄ pmittit aliq̄
mala fieri ĩ vniuerſo q̄ poſſet ꝓhibere
ne eis ſublatꝭ maiora bona tollerēt̃ uel
etiā aliqua mala peiora ĩcurrāt. ſicut
Augꝰ dic in ſmōe de ordīe. Aufer mē
trices đ rebꝫ hūanis. turbabis oīa libi
dinibꝫ. Ad idē glo. ĩ. c. int̃ opa. đ ſpō.
q̄ dic ꝙ eccl̄ia tolerat mētriceſ ꝓpt ma
iora mala vitāda. Sic igit̃ ꝗuis ĩfide
les ĩ ſuis ritibꝫ peccēt. tolerari pn̄t uel
ꝓpt aliqđ bonuꝫ qđ ex eis ꝓuenit uel
ꝓpt aliqđ maluꝫ qđ vitat̃. Ex h̔ ꝙ iu
dei ritꝰ ſuos obſeruāt in qbꝫ olī pfigu
rabat̃ v̂itas fidei quā tenemꝰ. h̔ bonū
ꝓuenit ꝙ teſtĩoniū fidei nr̄e habemꝰ
ab hoſtibꝫ. 7 q̄ in figura repͤſentat̃ no
bis qđ credimꝰ. Et iō in ſuis ritibꝫ to
lerant̃. Alioꝝ v̂o infideliū ritꝰ q nihil
v̂itatꝭ aut vtilitatꝭ ꝯferūt nō ſūt aliq̄r
tolerādi. niſi forte ad aliqđ malū vitā
dū. s. ad vitandū ſcādalū uł diſcidiuꝫ
qđ ex h̔ poſſet ꝓuenire. uel ĩpedimētū
ſalutꝭ eoꝝ q paulatim ſic tolerati ꝯuer
tūt̃ ad fidē. Propt h̔. n. eccl̄ia hētico
7 pagāoꝝ ritꝰ aliqn̄ tolerauit qn̄ erat
magna ĩfideliū multitudo. Et iſta ſūt
v̂ba formalia ſcī Tho. excepto ꝙ alle
gaui glo. ĩ. c. int̃ opa. de ſpon. quam ſe
quūt̃ doc. Notāda āt ſūt v̂ba ſcī Tho.
qa declarat qn̄ mala ſeu pctā pn̄t tole
rari. s. qn̄ ſeqt̃ diſcidiuꝫ uel ſcandaluꝫ
qđ habꝫ ĩpedire ſaluteꝫ ꝓximoꝝ. de q̊
dixi s̄. poſt p̃ncipiū ſecūdi dubij. Iteꝫ
pōderāda ſūt v̂ba ſancti Tho. qa non
dic ꝙ ſit dāda lnīa faciēdi malū. uł ꝙ
liceat cōſentire malo. ſ ſolū ꝙ pōt ma
lū tolerari ꝓpt ꝯſequēdū bonū ſpūa
le. uel vitandū malū ſpūale. Et ex ſuiſ
v̂bis infert̃ ꝙ nō liceat tolerare maluꝫ
ꝓpter vitandū malū tpale. ſ ꝓpt vſu
ram ſi qđ malū vitat̃ ſolū ē malū tpa
le. Unde nō eſt tolerāda aliquo modo
etiā ſimplici toleratione que appellat̃
diſſimulatio. Et h̔ firmat Jo. an. in re
gula. peccatū. in 3° ar. vbi dic ꝙ eſt tri
plex ꝯceſſio. Quedā ſimplex toleran
tia. ut qa delinquētes nō puniunt̃. Et
hoc qn̄qꝫ fit ꝓpt maius malū vitāduꝫ
Et de hac loquit̃. c. deniqꝫ. iūcta glo. ĩ
verbo. venia. 4. diſ. 7. c. ſi qua mona
charū. iūcta glo. 27. q. i. 7 in. c. cū iaꝫ
dudum. de preben. 7 in. c. hac ratiōe.
3i. q. i. et. 23. q. 7. c. qđ autē. ibi. Nō nul
los toleramus quos corrigē uel pūire
non poſſumꝰ. Quedam eſt permiſſio
non ſolum penam indulgēs. ſed etiaꝫ
impedimenta fieri prohibens. Et iſto
modo tolerantur iudei in ritibus ſuis
ꝓpter bonū ſpirituale qđ inde ſequit̃.
Quedam eſt pmiſſio que p̄ſtat iuua
men uel conſenſū ad actū pficiendū.
Et iſta nullo modo pōt fieri. qa non li
cet cōſentire malo uel p̄ſtare opus ad
facienduꝫ malū. Immo nudus cōſen
ſus qui nullū iuuamē p̄ſtat ad facien
dū malū 7 dānabilis eſt 7 puniēdus.
ut eſt tex. notabilis ĩ. c. felicis. §. illud
de penis. in 6°. Et iſte ſūt cōcluſiones
quas ponit Jo. an. in regula. peccatuꝫ.
in 3° ar. Et h̔ ꝓbabo per iura que mul
tū in hac mā̃ ſtringunt iudicio meo.
Primo adduco tex. in. c. qđ p̄deceſſor
ĩ fi. xi. q. 3. vbi tex. ſic dic. Vel ſi oīo ꝓ
pter p̃ncipalē fauorē 7 hūanuꝫ gentis

franchoꝝ dū ad eos acceſſiſſes corpa-
liter abſtinē nō valuiſti cogēte ecclia-
tū dei nccītate. ⁊ tñ in eoꝝ conſilio ⁊
coīonis ꝯſenſu aīa tua nō eſt coingna
ta. Itaqꝫ p h̄ ꝙ cū eis ꝯuerſatus es non
ꝯſentiēs iniqtati eoꝝ nullū eſt tibi de
trimētū corā deo. Ecce ꝙ hūan⁹ fauor
inducēs nccītatē aliqd faciēdi ꝓpter
ſcādalū vitadū nō excuſat a pc̄tō ſi ꝑ
ſtatur ꝯſenſus malo. Ad idē. 23. q. 4.
ita plane. q eſt tex. Aug⁹. in li° 2°. ꝯtra
Permenianū. vbi tex. dīc. Q̄ꝫ qs ſociat̄
malis duob⁹ mōis. uł ꝯmittēdo malū
cū eis. uł fauendo ꝯmittētib⁹. Si aūt
neutꝝ facit nullo mō ſociat̄ malis dū-
modo addat r̄tiū. ut nō ſit piger ī cor-
ripiēdo. ⁊ ſi ē iudex nō ſit piger in pu
niēdo. dūmō h̄ oīa faciat cū dilectiōe
corrigēdi ⁊ nō odio ꝑſequēdi. Poſtea
tex. ſic in fine dīc. Vbi aūt cetā īpediū
tur. illa duo ſp retenta incorruptū ca-
ſtūqꝫ cuſtodiūt. ut nec faciat malū nec
approbet factū. Ille enī dr̄ ꝯmittē ma
lū ut dīc Aug⁹ q eſt ꝑticeps mali. Ille
aūt dr̄ approbare malū factū q preſtat
ꝯſenſū ⁊ approbationē malo iā facto.
Ex quo infert̄ ꝙ ciueſ nō pn̄t ꝯſentire
ꝙ iudei q actualit̄ exercēt vſuras. lic3
ipſas exerceant cū minori fenore. Ad
idē Aug⁹ in epła ꝯciliī facta ꝯ̄ donati-
ſtas trāſſūptiue. 23. q. 4. ſi qs a catho-
lica. in fine. vbi tex. ſic dīc. Coīo malo
rū nō maculat aliquē ꝑticipatione ſa-
cramētoꝝ. ſ ꝯſenſio factoꝝ. Nā ſi ma
lis factis nō eis qſqꝫ conſentiat. portat
mal⁹ cām ſuā. nec ꝑiudicat alteri quē
in cōſenſiōe mali opis ſociū nō h3 cri-
minis. Ad idē Aug⁹ in ſermōe euāge-
liī trāſſūptiue. 23. q. 3. a maliſ. vbi tex.
dīc. Coīcatur qppe malo qñ facto eiuſ
ꝯſortiū volūtat̄ uł approbatiōis adiū
git̄. Neqꝫ ḡ ꝯſentiētes ſit̄ malis ut ap

probet̄. neqꝫ negligētes ut arguat̄ ⁊c.
Ad idē Aug⁹ in ſermōe de v̂bis euāge
liī trāſſūptiue. 23. q. 4. recedite. in fi.
dīc. Hoc ē īmūdū nō tāgē ⁊ volūtate
nō ꝯſentire ⁊ ore nō parcē. Et ex h̄ p3
ꝙ ꝯſentiētes ut iudei ꝯtinuēt fen⁹ in-
ceptū cū minori fenore nō excuſant̄ a
pc̄tō. qa ꝯſentiūt malo vſuraꝝ ⁊ ipſu3
approbāt paciſcēdo ꝙ iudei fenerētur
cū minorib⁹ vſur̄. Vñ nō ē dicēdu3 ꝙ
ciues poſſint huic malo ꝓpt̄ aliquam
cām ꝯſentire. Nā illud qđ ſc̄m ſe ē ma
lum nullo bono fine fieri licet. ut dīc
Aug⁹ in li° ꝯ̄ mendaciū. ⁊ pħus in 2°
ethicoꝝ. ⁊ ei⁹ v̂ba refert mḡr ſniaꝝ li°
2°. diſ. 41. c. 3°. vbi dīc ꝙ oēs act⁹ ſc̄m ī-
tentionē ⁊ cām iudicādi ſunt boni uł
mali ꝑter q̊ſdā q ſunt ita mali ut nūqꝫ
poſſint eē boni etiā ſi videant̄ hr̄e bo-
nā cām. Intereſt. n. inqt Aug⁹ plurimū
qua cā q̊ fine q̄ intētiōe qd fiat. S3 ea
q̄ ꝯſtat eē pc̄tā nullo bone cauſe obtē
tu nullo q̄ſi bono fine nulla velut bo-
na ītētiōe faciēda. ut ponit Aug⁹ mul
ta exēpla de vtroqꝫ. s. de his q̄ pn̄t eſſe
bona ⁊ mala. ⁊ đ his q̄ ſc̄m ſe ſūt pc̄tā.
Et ꝯcludit ꝙ ea q̄ ſūt pc̄tā nulla r̄ōne
bona. nullo bone cauſe obtentu nullo
q̄ſi bono fine nulla velut bona ītētiōe
faciēda ſūt. Et vtit̄ Aug⁹ dictiōe q̄ſi. ⁊
dictiōe velut. qa pc̄tm̄ nō pōt fieri bo
no fine. nec bona ītētiōe. qa nō pōt eē
bon⁹ finis nec bona intētio q̄ inducit
ad pc̄tm̄ cōmittēdū. l3 aliqñ h̄ videat̄
erronee opioni hoīu3. Et ꝯcludit ide3
mḡr ſniaꝝ ī pallſato. c. 3°. ⁊. c. ſe. Et idē
dīc ſcūs Tho. ſcđa ſcđe. q. 44. arti. 2°.
Itē dīc ſcūs Dyo⁹. ī 4° ca°. de diui. no.
ꝙ illud qđ ē ſc̄m ſe malū ex gnē. nullo
modo pōt eē bonū ⁊ licitū. qa ad h̄ ꝙ
aliqd ſit bonū reqrit̄ ꝙ oīa recte ꝯcur-
rant. Bonum enī eſt ex integra cauſa.

malũ autẽ ex ſingularibꝰ defectibus. Et idẽ dĩc ſcũs Tho. ſcđa ſcđe. q. iio. arti. 3°. Vſura aũt mala ẽ ex genere. q̃a eſt ꝯ ius nãle ⁊ ꝯ ius dĩnũ. ⁊ ꝯ ius ca-nonicũ. nec ẽ dare aliquẽ caſũ in quo vſura ſit licita. Et licꝫ repiant̃ aliq̃ ca-ſus ĩ q̃bꝰ licet aliq̃d recipe vltra ſortẽ de q̃bꝰ in. c. ꝯqueſtꝰ. ⁊ in. c. ſalubrit̃. đ vſur. tñ ĩ dcĩs caſibꝰ nõ ẽ vſura. licꝫ ꝑ-ma facie habeãt aliq̃d ſil'e vſure. Vbi aũt ẽ vera vſura ſp ẽ mala. nec põt per-mitti ꝑ ius nãle uel dĩnũ uel canõicũ. ut dĩc Io. an. in dcã regula. pctm̃. ĩ 3° et 4°. ar. Cũ ğ vſura ex genere ſit mala nullo mõ põt eẽ licita nec aliq̃ bono fi-ne fieri. Eadẽ rõne cõſentire q̃ iudei feneret̃ ẽ in ſe malũ. vñ nullo bono fi-ne fieri licet. nec eſt inuenire aliquẽ ca-ſũ in q̃ talis ꝯſenſus poſſit eſſe licitus. Eſſet. n. hẽticꝰ q dicerct q̃ deꝰ dederit nobis lnĩam ĩp̃m offendẽdi ex aliqua cã. Nã cũ pctm̃ ſit ꝯtriũ deo tãq̃ malũ bono. nccẽ iuꝫ ẽ q̃ ſp deo diſpliceat ſeu deũ offẽdat. Vñ Augꝰ in omel'. euãge-lij Ioh. ĩcipient. Dicebat ieſus ad eos q credideratĩ iudeoꝝ. Si vos mãſerit in ſermõe meo veri diſcipuli mei erit qđ legit̃ in ſabbato añ dñicã in ramis palmaꝝ. ſic inq̃t. Nõ ğ deus q̃dã pctã dãnat. q̃dã iuſtificat ⁊ laudat. Nulla laudat. odit oĩa. Et ꝑ hꝰ põt patẽ rñſuꝫ ad tertiũ motiuũ ſup factũ. Nã licꝫ ꝓ-pter ſcãdalũ vitãdũ toleret̃ maluꝫ. nõ tñ licet omittẽ aliqđ pctm̃ cã vitandi ſcãdalũ. ut ĩ. c. q ſcãdaliçauerit. de re. iur. vbi dr̃ q̃ vtiliꝰ ſcãdalũ naſci ꝑmit-tit̃ q̃ v̂itas relinquat̃. Nã v̂itas dr̃ re-linq̃ qñ deꝰ ꝓpt pctm̃ relinq̃t̃. Vñ dĩc v̂ſus. Eſt veritas vite doctrine iuſti-cieq̃. Primũ ſp habẽ. ꝓpt ſcãdala lin-que duo. Nã ꝓpt ſcãdalũ vitãdũ licet abſtinẽ a delictis puniẽdis. Itẽ ꝓpter

ſcãdalũ licitũ ẽ deſiſtẽ a p̄dicatiõe uel a doctrina. ut in. c. qñ. xi. q. 3. Sꝫ veri-tas vite q̃ ẽ ut q̃s nõ faciat malũ nũq̃ eſt dimittẽda ꝓpt ſcãdalũ. ut dcõ. c. q ſcãdaliçauerit. ⁊ in. c. magne. §. pſt. đ voto. ⁊ in. c. 2°. ad fi. de op. no. nũ. Et de hꝰ ẽ glo. ordinaria q̃ tradit dictã do-ctrinã. s. ĩ dcõ. c. q ſcãdaliçauerit. ⁊ in c. 2°. de tẽpo. or. ⁊ in. c. niſi cuꝫ ꝑdem. §. ꝓ graui q̃q; ſcãdalo. đ renũ. ⁊ in. c. comeſſatiões. 43. diſ. Et eandẽ theori-cã etiã tradũt doc. in loci p̄dcĩs. Et de hꝰ hẽtur ꝑ Hoſti. ĩ ſũma đ renũ. §. cui v̂. ğue ſcãdalũ. Hinc Hieroꝰ ad Ruffi-nũ. Peccãtiũ multitudo non patit er-rori patrociniũ. Plus dixit Inno. ĩ di-cto. c. niſi cũ ꝑdem. §. ꝓ graui quoq;. quẽ ibi ſeq̃t̃ But. dĩc. n. q̃ q̃dã ẽ v̂itas iuſticie iur. nãlis uel euãgelici. ⁊ hꝰ nõ ẽ relĩquẽda ꝓpt vitãdũ ſcãdalũ. Que dam ẽ v̂itas iuſticie iur. poſitiui. ⁊ hꝰ ẽ relinquẽda ꝓpter vitãdũ ſcãdalũ diſ-ſimulãdo uel differẽdo ul' penã iuſta cã tẽperãdo ſeu relaxãdo. ⁊ etiã in cer-tis caſibꝰ ꝯtriuꝫ ſtatuẽdo. ut in. c. ꝓpo-ſuit. de ꝯceſ. p̄ben. Et ibi ꝯcludit But. q̃ v̂itas iuſticie iur. nãlis ul' euãgelici nõ eſt dimittẽda uel diſſimulãda ꝓpt ſcãdalũ vitãdũ. Et hꝰ probat But. iſto modo. Tollẽ ꝯſuetudinẽ generat ſcan-dalũ. ⁊ tñ ꝯſuetudo nõ valet ꝯ ius nã-le ſeu ꝯ ius dĩnũ. ut in. c. fi. de conſue. Hoc autẽ pro nũc nõ diſputo. q̃a ſatis eſt q̃ nõ liceat ꝯſentire malo uel ipſuꝫ approbare ꝓpter vitãdũ ſcandalũ. Et hꝰ etiã tenet ſcũs Tho. ſcđa ſcđe. q. 43. arti. 7°. vbi dĩc q̃ ꝓpter vitandũ ſcan-dalũ nõ eſt omittẽdũ pctm̃ mortale. ĩmo nec veniale. niſi ſcandalũ toleret circũſtãtiã q̃ inducit pctm̃ veniale. ſi-cut eſt vbũ iocoſũ qđ ẽ pctm̃ veniale qñ abſq; nccitate uel vtilitate dicitur.

Si aũt ex cã rõnabili ꝓferat̃.nõ ẽ ocio
ſũ nec pctm̃.Vñ qñ ꝑpt vitãdũ ſcan-
daluꝫ ꝓfert̃ vbũ iocoſũ nõ ẽ pctm̃ ve-
niale.qa nõ abſq; vtilitate ꝓfert̃. Vbi
aũt nõ deſinit eſſe peccatũ veniale.tũc
nõ ẽ cõmittẽdũ ꝑpt vitãdũ ſcãdalũ.
qa licꝫ p pctm̃ veniale nõ tollat̃ gr̃a p
quã ẽ hoĩs ſalus.tñ peccatũ veniale ĩ-
quãtũ diſponit ad peccatũ mortale cõ
mittẽdũ vergit ĩ detrimẽtũ ſalut̃.Ita
ↄcludit ſcũs Tho.in fi.ꝑallegati.c.7.
Et ſic vult ꝙ pctm̃ mortale non ſit cõ-
mittẽdũ ꝑpt vitãdũ ſcãdalũ.quia de
neccĩtate ſalut̃ ẽ ꝙ nõ ↄmittatur aliqđ
pctm̃ mortale.Et p h̃ oẽ pctm̃ morta-
le ducit ad interitũ ſalut̃ et̃ne.Itẽ ꝙ nõ
cõmittat̃ pctm̃ veniale qđ ṽgit ĩ detri
mẽtũ ſalut̃ et̃ne niſi ſit pctm̃ veniale
nõ ſimplicit̃ ſ ꝓpt aliquã circũſtãtiã
q̃ ſublata pctm̃ tollit̃.Cõſentire auteꝫ
malo eſt pctm̃ mortale ſimplicit̃ ⁊ ſm
ſe.Unde nõ licet ei cõ ſentire ꝓpt ſcã-
dalũ vitãdũ uel ꝓpt aliquã aliaꝫ cãm
ut s̃ dixi. ꝑ.meo iudicio in caſu nr̃o
nõ ẽ ſcãdalũ đ q̊ debeat hr̃i ↄſideratõ
Nã int̃ ſcandalũ ⁊ ſcãdalũ faciẽda eſt
dr̃ia.ut dĩc tex.ĩ dcõ.c.niſi cũ ꝑdẽ.§.
ꝓ gui q̊q; ſcãdalo.de renũ. Vñ niſi ſit
graue ſcãdalũ de eo ñ ẽ curãdũ.ut ibi
dr̃.et in.c.2°.de op.no.nũc.Dicit̃ aũt
ſcãdalũ g̃ue qñ ex aliq̊ dcõ uel fcõ uel
ſigno multi offẽdũt̃.ita ꝙ ex ei⁹ occaſi
one trahũt̃ ĩ ↄſẽſũ pcti mortal̃.ut dĩc
Hoſti.ĩ ſũma de renũ.§.cui.ṽ.graue
ſcãdalũ.Et tñ ꝓpt tale ſcãdalũ vitan-
dũ nõ licet pctm̃ ↄmittẽ In caſu autẽ
nr̃o nõ põt dici g̃ue ſcãdalum ex eo ꝙ
iudei nõ ↄducant̃.Itẽ crimẽ vſuraꝝ ẽ
adeo g̃ue ꝙ nõ debet tolerari etiã ſim-
plici ꝑmiſſiõe ꝓpt aliqđ bonũ qđ ĩde
oriat̃.uel ꝑpt aliqđ maius malũ qđ iñ
vitet̃.Et h̃ ↄcludit Io.an.p⁹ quẽdam

fratrẽ Girardũ de Senis q fuit ſũmus
theologus ⁊ canõiſta maxim⁹.in dcã
regula.pctm̃.ĩ 3°.ar.vbi ↄcludit ꝙ cõ-
tract⁹ vſurari⁹ nõ dꝫ ꝑmitti propt̃ ali
quod bonũ qđ inde oriat̃.uel propter
aliqđ maius malũ qđ inde vitet̃.ſiue
loq̃mur ſm ius nãle uel dĩnũ ul̃ cano
nicũ.De iure.n.nãli non põt aliq̊ mõ
ꝑmitti ↄtractus vſurari⁹.qa cũ vſura
ſit ↄ̃ ius nãle.ut plene declarat Io.an.
ut ĩ dcã regula pctm̃.in 2°.ar.⁊ p ſcm̃
Tho.ſcđa ſcđe.q.78.arti.ꝑ.Vñ Cice-
ro in 2° li° đ offi.ad finẽ.dĩc ꝙ fenera
ri ẽ hoĩeꝫ occidẽ.Cũ g̊ ↄ̃ctus vſurari⁹
ſit ↄ̃ ius nãle.nõ põt p illud ius ꝑmit-
ti.qa nõ põt facẽ cõtra ſeipm̃.Et ex h̃
etiã ſeq̃t̃ ꝙ nõ põt ꝑmitti p ius dĩnuꝫ.
cũ ius nãle ſit deriuatũ a iure dĩno.ut
ſit neccẽ ꝙ qcq̃d ẽ ↄ̃ ius nãle ſit etiaꝫ ↄ̃
ius dĩnũ.Ad h̃ ẽ bon⁹ tex.6.diſ.§.his
ita.Vñ etiã ius dĩnũ nõ põt ꝑmittere
ↄtractũ vſurariũ propter aliqđ bonũ
qđ inde ſeq̃t̃.qa h̊ eẽt ↄ̃ ſeipm̃.Sꝫ de⁹
nõ põt facẽ ↄ̃ ſeipm̃.Vñ apl̃us.2.Ti-
mot̃.2°.Fidelis ẽ deus:ſeipm̃ negare
nõ põt.Et plene circa h̃ allegaui in re-
ſpõſionib⁹ quas feci ad conſiliũ mg̃ri
Galuani.in qb⁹ ↄcluſi ꝙ de⁹ nõ põt di
ſpẽſare ꝙ exerceat̃ ↄ̃ctus vſurari⁹.qa
h̊ eẽt facẽ ↄtra ſeipm̃.De iure canõico
etiã ſilr̃ ẽ dicẽdũ ꝙ ius canõicũ nõ dꝫ
ꝑmittẽ ↄ̃ctũ vſurariũ etiã ſimplici ꝑ-
miſſiõe q̃ appellat̃ diſſimulatõ.ꝓpt ali
qđ bonuꝫ qđ inde oriat̃.uel ꝓpt aliqđ
malũ qđ inde vitet̃.Nã videm⁹ ꝙ iuſ
canõicũ de fcõ nullo mõ ꝑmittit ↄ̃ctũ
vſurariũ.qa penaꝫ cõminat̃ ⁊ infligit
feneratãtib⁹.ut pꝫ in.c.qa in oĩb⁹.đ vſu
ris.⁊ in.c.q̃q̃.de vſur̃.in 6°.et in cle.
i.eo.ti.Plus dĩc Io.an.ꝙ ius canõicuꝫ
nõ poſſet ꝑmittẽ contractũ vſurariuꝫ
etiaꝫ ſimplici ꝑmiſſiõe que appellatur

diſſimulatõ ul' tolerãtia. q̃a h̄ ē ꝯ̃ vet⁹ ⁊ nouū teſtamētū. Et h̄ ꝓbat' in. c. ſuper eo. de vſur. vbi ꝯcludit' ꝙ q̄libꝫ ē ꝓhibend⁹ ne ꝓ redimēda vita captiui vſurarū crimine inuoluat'. cū tñ illud ſit potiſſimū bonū qd̓ poſſet ꝓuenire ex vſur. Vñ ibi ꝓbat' ꝙ nō ē licitū ceſſare a ꝓhibēdo ne vſura exerceat'. qd̓cūq̄ꝫ bonū ſit illud qd̓ ſeq̄t' ꝓpt' fenus uel qd̓cūqꝫ malū ſit qd̓ vitet' ꝓpt' fen⁹ Et ꝓpt' h̄ ſeq̄t' ꝙ Archi. nō bñ dixit in c. hac rõne. xi. q. i. vbi colligit argumētū ꝙ q̄ñqꝫ multi mali puta vſurarij ⁊ alij q nō pñt coerceri ꝓpt' ſcādalū permittēdi ſūt. Nā nō ē verū ꝙ ſint ꝑmittēdi etiā ſimplici ꝑmiſſiõe. cū talis ꝑmiſſio ſit ꝯ̃ ius nāle diuinū ⁊ canōicū. ⁊ ꝯ̃ vet⁹ ⁊ nouū teſtam̄tū. Et d̓ h̄ ē tex. aptus in dcō. c. ſup eo. Vñ frat' Girardus de Senis. ⁊ Jo. an. verius dixere. Vñ Archi. non ſe firmat ſ; tm̄ colligit argumētū. ut p̄ōt patē ex eius v̂bis q̄ ſ. retuli. Et cõcludit dcūs frat' Girardus ⁊ Jo. an. ĩ dcā regula. pc̄m̄. ꝙ in dicto ꝯ̃ctu nõ cadit diſpēſatio. q̃a nõ p̄ōt vitari mai⁹ malū ſpūale q̄ꝫ ſit contract⁹ vſurari⁹. Nā ē grauiſſimū crimē ꝓpt' q̄tuor. Primū. q̃a vſurari⁹ ꝯtēnit deū audaci⁹. 2°. q̃a ꝯtēnit nām exp̄ſſi⁹ 3°. q̃a ꝯtēnit ſcripturā veteri⁹. 4°. quia ꝯtēnit iura diuti⁹. Cõtēnit nāqꝫ vſurari⁹ deū audaci⁹. q̃a cū in oĩb⁹ pc̄tīs q̄ ſūt ꝯ̃ mādata dei hõ verecūdet' ⁊ erubeſcat. in iſto pc̄tõ q̄ꝫtūcūqꝫ ſit exp̄ſſe ꝯ̃ mādatū dĩnū nõ videt' v̄ecūdari ſ; potius gloriari. ut in. c. q̃a in oĩb⁹. de vſur. 2° dixi ꝙ ꝯtēnit nām exp̄ſſius q̃a vult ꝙ nūerabilia ſicut denari⁹ ꝯ̃ nām ſupualeāt ſuo nūero. ⁊ ponderabilia ſicut aurū ſupualeāt ſuo p̄ōderi. ⁊ mēſurabilia ſicut frumentū ⁊ vinū ſupualeāt ſue mēſure. Vñ bñ dictū ē ꝙ ꝯtēnit nām exp̄ſſi⁹. 3° dixi ꝙ cõtēnit ſcripturā veteri⁹. q̃a eā videt' ꝯtēnere ꝓpt' infidelitatē q̄ eſt oppoſita fidei quā in baptiſmo ꝓfeſſus ē. Naꝫ ſi ꝑfecte credēt. ĩpoſſibile eēt ꝙ ꝯ̃ deū et ſcripturā ipſi⁹ ſic apte ⁊ ĩuerecūde ꝓcederet. Itē ꝯ̃ ſcripturaſ vtriuſqꝫ teſtamēti ſolēt tales ꝑtinacit' aſſerē ꝙ vſura nõ ſit pc̄m̄. ꝯ̃ quos emanauit cle. i. d̓ vſur. Iſtud aūt p̄ōt adaptari iudeiſ feneratãtib⁹ inq̄ꝫtū exercēt vſuras ꝯ̃ ꝓhibitionē veteri teſtamēti. ſ; cetera concernūt magi xp̄ianū exercētē vſuras.

4° dixi ꝙ vſurari⁹ ꝯtēnit iura diuti⁹ q̃a ꝯtra ius nāle diuinū ⁊ canōicū cõtinue ꝑſeuerat in iſto crimine vſqꝫ ad mortē. Et ꝓpt' h̄ cõcludit Jo. an. poſt frēm Girardū de Senis. in p̄allegata regula. pc̄m̄. in 3° ar. in fi. ꝙ ius canonicū nullo modo d; ꝑmittē ꝯtractum vſuratiū etiā ſimplici ꝑmiſſione ſolaꝫ penā indulgēte ꝓpt' aliqd̓ mai⁹ malū vitandū. q̃a regularit' loquēdo nullū eſt maius malū cõtractu vſuratio qd̓ per ip̄m valeat vitari. Nõ obſtat ꝙ eccleſia tolerat ꝓſtibula. ut in. c. int' opa de ſponſa. Nā eccl̄ia tolerat ſimplici ꝑmiſſiõe cā vitãdi maius malū ſpūale. Vñ Aug⁹ ĩ ſermõe d̓ ordie dic. Aufer mētrices de reb⁹ hūanis turbabis oĩa libidinib⁹. Et ꝑ ſcm̄ Tho. ſcd̓a ſcd̓e. q. io. arti. xi°. Sꝫ mai⁹ malū q̄ꝫ ſit vſura n̄ p̄ōt vitari. q̃a regularit' nõ reꝑit' mai⁹ malū qd̓ ꝓpt' ip̄am poſſit vitari. ⁊ maxĩe q̃a mala q̄ vitant' ꝑ ꝯ̃ctū vſuratiū ut plurimū ſūt tp̄alia. ⁊ ſilr̄ bona q̄ ſolēt ſeq ex ꝯ̃ctu vſuratio ſūt tp̄alia. Sꝫ nõ d; ꝑmitti ſeu tolerari malū ſpūale ꝓpter vitandū malū tēporale uel conſequendū bonū temporale. ut dic ſanctus Tho. ſcd̓a ſcd̓e. q. io. arti. xi. ⁊ dixi in p̄cedenti dubio poſt principiuꝫ.

Ex quibꝫ infero ꝙ ſi nō eſt licitū tole
rare iudeos ſub diſſimulatiōe. multo
min⁹ licitū ē cū eiſ paciſci ut feneren̄t
ꝓ minoribꝫ vſuris. Vn̄ dn̄i tꝑales gra
uiter peccāt ſuſtinētes ꝙ iudei in ſuis
ciuitatibꝫ feneren̄t. Nā talis tolerātia
eſt ꝯ ius nāle ⁊ ꝯ ius diuīū ⁊ ꝯ ius ca-
nonicū. ⁊ de⁹ maxīe offendit̄. qa iſtud
crimē valde copioſe exercet̄ ⁊ ſp reci-
pit reiteratiōnē. Nō ḡ mirꝫ ſi bellis af
fligimur. qa deus ſolet corruptos ho-
minū mores bellis emēdare atqꝫ dte-
rere. ut dīc Aug⁹ in p̊ li°. ca° p̊. de ciui.
dei. Vn̄ hortādi ſūt oēs ciues ut huic
tā graui crimini nullo pacto aſſenſuꝫ
p̄beant. ꝟ oībꝫ iuribꝫ ⁊ oī īgenio huic
tā graui malo reſiſtāt. Tūc. n. deo cru
entas victimas cedim⁹ qn̄ vſqꝫ ad ſan
guinē ꝓ v̂itate certam⁹. ut dīc Aug⁹.
li° x°. de ciui. dei. ca° 4°. Cū v̂o deo ꝑcio
ſum ſit h⁹mōi ſacrificiū ipſe nobis de
us demōſtrauit q ꝓ noſtra redēptiōe
tale ſacrificiū eē voluit. Itē Cicero li°
p̊ de offi. dum tractat quō in euerten
dis decipiēdiſue vrbibꝫ agēdū ſit. in
fine ſic inqt. Dīo iuſticie honeſtatiqꝫ
adhereſcet ut eā ꝯſeruet q̄ꝫuis grauit̄
offendat. mortēqꝫ appetat poti⁹ q̄ꝫ de-
ſerat illa q̄ dixi. Nec ſibi aut ſue vrbi
ꝓfuturꝫ putēt ſi iudeos ꝯduxerīt aut
ꝙ ꝯducan̄t ꝯſenſū p̄buerīt. Audi qd
dicat ſcūs Euſebi⁹ de p̄paratiōe euan
gelica. li° 4°. ca° 6°. Dē qd̓ bonū ē non
ꝓdeſſe nō pōt. ⁊ ecōtra qd̓ malū eſt. i.
ſicut bonū nō pōt nō ꝓdeſſe. ita etiaꝫ
malū nō pōt nō nocē. Itē eodē li° ca°.
plt. Nec bonitatē nocē. nec prauitateꝫ
ꝓdeſſe ſeu iuuare vnq̄ꝫ poſſe. Nā ut n̄
pōt caliditas ut ait Plato frigiditateꝫ
inducē nec frigiditas caliditatem. ſic
nec iuſticia nocē pōt. Itē mḡr ſn̄iaruꝫ
li° 3°. diſ. 38. ca° plt. in fi. inqt. Nōnull̄
errare aliqn̄ ꝓfuit. ꝟ in via pedū nō in
via morū. Hoc ē aliqn̄ ꝓfuit errare in
via pedū. qa qn̄qꝫ qs ꝑ talē errorē eua
dit inimicū. uł aliqn̄ caſū ſibi nociuū
ꝟ errare in moribꝫ nūq̄ꝫ fuit vtile. qa
pc̄tm̄ ē. Sꝫ audi qd dīc Cicero in 3° li°.
d̓ offi. ſub ca°. vbi pōit excuſatiōes. cur
turpia aliqn̄ fiant ut turpia nō videā
tur. vbi ſic dīc in fi. Nūq̄ꝫ igit̄ eſt vtile
peccare. qa ſꝑ eſt turpe. ⁊ qa ſꝑ ē hone
ſtū virū bonū eē. ſꝑ ē vtile. Itē in t̄tia
ꝑadoxa. peccāe certe licet nemini. Qd̓
aūt nō licet id h̓ vno tenet̄ ſi arguitur
nō licē. Id ſiqdeꝫ nec mai⁹ nec minus
vnq̄ꝫ fieri pōt. qm̄ ī eo pc̄tm̄ ē ſi non li
ceat. qd̓ ſꝑ vnū ⁊ idē ē nec aliqn̄ licet
Itē erubeſce ſi credis vnq̄ꝫ maluꝫ eſſe
vtile. Nō. n. pc̄tm̄ pōt nō nocē ꝟ ꝯſen
tire malo pc̄tm̄ ē. Vn̄ non poterit tibi
niſi nocē ſi ꝯſentis ꝙ iudei ꝯducan̄t.
Vn̄ Aug⁹ li° 5°. de ciui. dei. ca°. xi°. dīc
ꝙ deus fecit hoīeꝫ rōnale aīal. q cū pec
cantē nō īpunitū eſſe ꝑmiſit nec ſine
miſericordia dereliqt. Itē li° p̊. ca°. 7°.
in fi. ſic inquit. Patiētia dei ad pn̄iam
īuitat malos ſicut flagellū dei ad pati
entiā erudit bonos. Itemqꝫ mīa dei fo
uēdoſ amplectit̄ bonos ſicut ſeueritaſ
dei puniēdos corripit malos. Placuit
qꝑpe dīne ꝓuidētie p̄parare ī poſterū
bona iuſtis qbus nō fruen̄t iniuſti. ⁊
mala impijs qbus nō excruciabūt̄ bo
ni. Vn̄ etiā ſcūs Leo papa in ſermone
ſexto. de natiuitate dn̄i. Quid ē auteꝫ
dilectiſſimi pacē hr̄e ad deū niſi velle
qd̓ iubet ⁊ nolle qd̓ ꝓhibet! Si. n. hu-
mane amicicie pares aīos ⁊ ſiles ex pe-
tūt volūtates. nec vnq̄ꝫ diuerſitas mo
rū ad firmā pōt venire cōcordiā. quō
diuine ꝑticeps erit pacis cui ea placēt
que deo diſplicent. ⁊ his appetit dele-
ctari quibꝫ illū nouit offendi! Iteruꝫ.

Nã ſi in ꝓgenie carnali ⁊ ſtirpe ꝑrena
claris parẽtibꝰ genitos vitia male con
uerſatiõis obſcurãt. ⁊ ipo maioꝝ ſuo
rũ lumie ſoboles ĩdigna cõfundit̃. in
quẽ exitũ veniẽt q ꝓpt̃ amorẽ mũdi
a generatiõe xp̃i nõ metuũt abdicari.
Si aũt ad humanã ꝑtinet laudẽ ut pa
trũ decꝰ in ꝓle reſplẽdeat. quãto ma
gis glorioſũ ẽ ex deo natos in actoris
ſui imagine refulgere ⁊ illũ in ſe q il-
los generauit oñdẽ! hec ille. Vñ ſi dei
inimici eẽ nolumꝰ. ſi amici ⁊ filij eius
eẽ deſideramꝰ. id velimꝰ ⁊ faciamꝰ qđ
vult. ⁊ oĩo fugiamꝰ q̃ nõ vult. In ſu-
perioribꝰ aũt allegatiõibꝰ in qbꝰ tñdi
ad ꝯſiliũ mgr̃i Galuani dixi ciues hu
ius ciuitađ grauit̃ peccare. ⁊ ꝑ ꝯſentiẽ
tibus debere reputari niſi apud domi
niũ inſtẽt ꝗ iudei etiã de caſtellis ex-
pellant̃. qa error cui nõ reſiſtit̃ appro-
bat̃. ⁊ ṽitas cũ mĩme defenſat̃ oppri mi
tur. Negligẽ q̃ppe cũ poſſis ꝑturbare
ꝑuerſos. nihil aliud ẽ q̃ꝫ fauẽ. nec carꝫ
ſcrupulo ſocietađ occulte q maĩfeſto
facinori deſinit obuiare. Iteꝝ. Cõſen-
tire videt̃ errãti q ad reſecãda ea que
corrigi debẽt nõ occurrit. 83. diſ. error
⁊. c. qd enĩ ꝓdeſt. ⁊. c. ꝯſentire. ⁊. 86.
diſ. facienđ. ⁊ in. c. ſic dignũ. de homi.
Nunc dico ꝗ ſi aliq̊ caſu ab illuſtriſſi-
mo dominio Venetiaꝝ h̶ nõ poſſet im
petrari. s. ꝗ iudei nõ poſſint fenerari ĩ
caſtris. p̃tores tenent̃ eis ꝓhibere ſub
magna pena ne mutuẽt ad vſuras in
hac ciuitate. ⁊ ꝗ nullo mõ liceat h̶ fa-
cere ꝯtractũ uel recipe pignꝰ. Nõ enĩ
hñt licẽtiã a dominio fenerãdi in iſta
ciuitate. Si. n. illi q recipiũt pecunias
ab eis mutuo mitterẽt ipſimet pigno
ra ꝑ nũciũ propriũ. tatiꝰ mutuarẽt iu
dei ſub vſurđ. ⁊ ſic deꝰ nõ tãtũ offende
retur. Vñ p̃tores tenẽt̃ hãc ĩhibitiõẽ
facere iudeis ⁊ etiã xp̃ianis ꝯueniẽti-
bus de pig̃re ĩ hac ciuitate. ex q̊ iudei
nõ hñt licẽtiã fenerãdi hic. al' grauit̃
peccãt p̃tores h̶ nõ faciẽtes. ut in iu-
ribꝰ p̃allegađ. ⁊ in. c. ita plane. ⁊ in. c. a
malis. ⁊ in. c. recedite. ĩ fi. 33. q. 4. Ex q̊
enĩ ius nãle diñũ ⁊ canonicũ nõ ꝑmit
tit tales tolerari. illi q tolerant cũ poſ
ſint ꝓhibẽ grauit̃ peccant. ⁊ offendũt
ius nãle diñũ ⁊ canõicũ. Laus deo.

Ex litterđ Reuerẽdiſſimi dñi Frãciſci
Cardinalis Venetiaꝝ ſancte Romane
eccleſie vicecãcellarij et ep̃i tũc Vero-
nenſis directiuis dñis duodeciꝫ ⁊ qn-
quaginta rei publice Veroñ. deputađ

Sed quo ad mãm iudeoꝝ ꝓ qbus cõ-
ducẽdis licẽtiã petiđ ut fenꝰ exerceãt
Hoc ꝑ veſtra prudẽtia ſcire debeđ nõ
eẽ in ꝑtãte noſtra neqꝫ alteriꝰ viuenđ
in ea de votis veſtris ſatiſfacẽ. ob ſtan
te dei ⁊ dñi nr̃i ꝓhibitiõe. cui ex neceſ
ſitate ſalutis oĩs aĩa veluti eiꝰ ſublimi
ꝑtãti ſubdita obedire tenet̃. Qui licꝫ
forte in aliquibꝰ ciuitatibꝰ admitti vi
deant̃. id nõ tam ex licẽtia q̃ nũq̃ꝫ dat̃
q̃ꝫ ex q̃daꝫ diſſimulatiõe ꝑtrãſit. ſicut
ꝯtingit in aliqbꝰ alijs ĩ qbꝰ nullo iure
nulla honeſtate lnĩa tal' cõcedi poteſt.
Veꝝ auctoritatẽ abſoluẽdi coitatem
ſup ea re de preterito. vicario noſtro
tranſmittimus ꝛc.

Datũ Rome. 17. nouẽbꝛ. M. cccc. xli.